

மார்ச் 5 }
இதழ் 22 }

1946 ஜனவரி 6

{ பரிசுத்தப் பணம்
{ மாசு 2

என்ன சேதி?	...	...	...	5
கனவும் விழிப்பும்	...	...	...	7
காவேற்கிதோம்	...	...	...	8
கோழி சமரசக் கூட்டம்	...	...	...	12
திருவள்ளுவர் சொன்னார்	...	...	...	13
கெடாமியின் சபதம்	...	கல்வி	...	15
கொக்கி சொன்னார்	...	பி. மீனாட்சி	...	22
தன்னை உபதேசம்	...	வி. எஸ். கந்தராஜன்	...	31
பாப்பா மலர்	...	ராஜி	...	35
செக்கு இழுத்த தியாகி	...	...	...	37
ஆசைய மருத்து	...	டி. கே. சி.	...	40
காலகோபம்	...	...	...	43
சூயந்தரன் வதம்	...	ராஜாஜி	...	44
கமலா வருகிறாள்!	...	காடோடி	...	46

"கல்வி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் உற்பத்தியே.

சிறு கதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு ரூ. 500 பெற்ற "கொக்கி சொன்னார்" என்னும் கதையில் ஒரு காட்சியை தமது புது வருஷத்த அட்டைப் படம் சித்திரிக்கிறது.

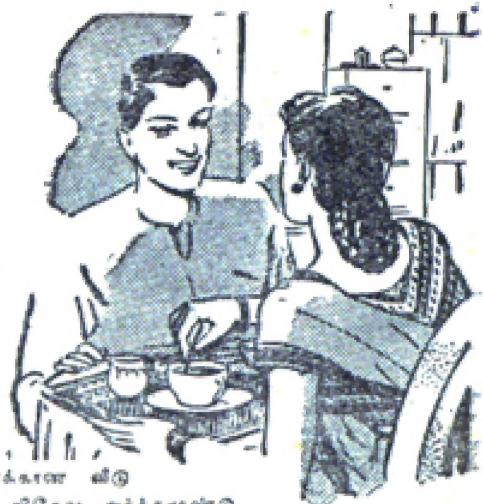
1945-ம் வருஷத்துச் சிறு கதைப் போட்டிக்கு நாம் ஏற்படுத்திய பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர் இலக்கிய விருப்பக் களில் பரிசுக் கருவையான கொக்கிகளைக் கொண்டுவர்கள். அதோடு இலக்கியத்தை மதிப்பீடுவதில் அபிப்பிராய வேதனும் உடையவர்கள். எனினும், மேற்படி பஞ்சாயத்தார் ஒரு முகமாகச் "கொக்கி சொன்னார்" என்னும் கதையை முதற் பரிசுக்குத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்பது மேற்படி கதையின் தொடர்புக்குச் சிறந்த அத்தாட்சியாகும்.

இந்தக் கதையை எழுதிய ஸ்ரீமதி பி. மீனாட்சி என்னும் பெண்மணி தமது வாழ்க்கையிலேயே முதன் முதலாக எழுதிய கதை இதுதான் என்பது ஓரளவு அநியமணிக்கும் சம்பவம். இதிலிருந்து தமிழ் நாட்டில் சிறு கதை எழுதும் நிறைவு எய்வனவு தூய்மை மறைத்து விடக்கூறாது என்பதும், அதை வெளிக் குக் கொண்டுவரும் முயற்சி எய்வனவு அவசியம் என்பதும் வெளியாகின்றன.

இத்தகைய தமிழ் இலக்கியத் தொண்டில் தாமும் ஒரு சிறு பங்கைப் பெறுதல் சாத்தியமானது குறித்துப் பெருமைவும் மகிழ்ச்சியும் ஒருங்கே எய்துகின்றோம்.

4 மணி ஆகிறது

உடைமெங்கும் கைக்களங்கான விடு
களில் "தாங்கு மணி"க்கு ஒரு மினோடி அடித்திருண்டு.
ஐக்கவியமுள்ள அரண்மனைகளிலும், ஏற்றமையான குடிசைகளி
ளும், பேசிய குடும்பங்களிலும், தனிமையாக ஓடுவான் உள்ள விடு
களிலும், சித்திர வேலைக்காரரும், திரைக்கி காங்க வேலையாரும்,
பொய்யும், ஏற்றமையான குடியாளனானும், பணிவுறையும் ஊடக்கும்
பிரதேசத்திலும், வேர்வைபொய்யும் உய்யும் பிரதேசங்களிலும்
மாரி மணிக்கு எக்ஸோரும் மாயமாக ஓர்மனதுடன் மணிதருக்கு
மணிதர வேற்றுமைமீள்நி சமநிலையடைபெற்றனர். ஏன்? தாங்கு
மணி தான் உடைமெங்கும் உ அருத்தும் நோம்!

இக்காதாரண சேடி எவ்வளவு ககத்தையும் ஆனந்தத்தையும்
அளிப்பிறது! தன்ருக தயாரிக்கப்பட்ட உ மணித சமூகத்துக்குக்
கொடுத்த ஒரு மிக அரிய பொருளைக்குக் மிகையாகாது. ஆனாலும்,
தக்க உ தயாரிக்கும் சில உபயோகமான முறைகளைக் கவனியாமல்
எவ்வளவு பேர் இவ்வரிய பாளத்தின் பூர தான அடைவதில்லை!

நல்ல உ

- தயாரிக்கும் முறை**
1. கெட்டியில் உ காய்ச்சிக்கொடுது.
  2. உ அடித்த உயை பாத்திரத்தில் போடுங்கொடுது பாதிரம் கரமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் தறுமணமுள்ள கஷாயம் கொட்டும்.
  3. கப்புக்கு ஒரு உ ஸ்பூன் வீதமும், பாத்திரத்துக்காக ஒரு உ ஸ்பூனும் உ போடவும்.
  4. புதிதாக காய்ச்சிய நீரையே உபயோகிக்கவும்; ஒரு தரம் காய்ச்சிய நீரையோ, அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ காய்ச்சப்பட்ட நீரையோ ஒருபோதும் உபயோகிக்காதிக்கன். தன தன வேண்டு குமிழியிட்டு கொடுக்கும் நீர் தான் சரியாக காய்ச்சிய நீர்.
  5. கஷாயம் இறங்க குறைத்துது 5 நிமிஷ கால நேரம் வேண்டும்.
  6. பாத்திரத்தில் இருக்கையிலேயே பால் சிக்கரை சேர்க்காதிக்கன்; கப்புகளில் விட்ட பிறகு சேர்க்கவும்.

எந்தநேரமும்
உ
உ அருந்தும்நேரம்

இத்திறவி உ மாரிக்கெட் எக்ஸ்பான்ஷன் போட்டாரம் வெளியிடப்பட்டது.

1K-248-A-12

சுலக்

மலர் 5 }

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று அம்பிடிபடி பரம்பர

—பாரதிபார் { இதழ் 22

என்ன சேதி?

சர்க்கார் தயாராகிறது!

மித்திய சட்டசபைத் தேர்தலில் காங் கிரஸ் பல ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றி யிருக்கிறது. அதைப்போல, முஸ்லிம் லீக்டும் பல ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றி யிருக்கிறது. ஆனால், இந்திய சர்க்காரும் பல ஸ்தானங்களைக் கைப்பற்றி யிருக் கிறார்கள் என்றால், அது அதிசயமாய் இருக்கிறது அல்லவா? இத்தனைக்கும், இந்திய சர்க்கார் தேர்தலில் கலந்து கொள்ளவில்லை: ஒரு அபேட்சகரையும் எதிர்த்துப் போட்டி போடவில்லை. அப்படி யிருந்தும் இருபத்தாறு ஸ்தானங் களைக் கைப்பற்றி யிருக்கிறது!

மத்திய சட்டசபைத் தேர்தலிலே காங் கிரசுக்குக் கிடைத்திருக்கும் அமோகமான வெற்றி இந்திய சர்க்காரின் வயிற்றைக் கலக்கி யிருக்கிறது. அதற்காக அவர்கள் புத்தொலித்தனமாக ஒரு காரியம் செய் திருக்கிறார்கள். வைசிராயின் நியமன அங்கத்தினர்கள் மொத்தம் மூப்பத்தொன் பது பேர். இதில், உத்தியோகஸ்தர்கள் இருபது பேர். உத்தியோகப் பற்றற் தவர்கள் பத்தொன்பது பேர். இப்போது வைசிராய் தம்முடைய விசேஷாதிகாரத் தைப் பிரயோகித்து, உத்தியோகஸ்தர் களின் தொகையை இருபத்தாறு பேர்க ளாகவும் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களின் தொகையைப் பதின் மூன்று பேர்களாக வும் மாற்றி விட்டிருக்கிறார். இதற்குக் காரணம் சொல்ல வேண்டு மல்லவா? ஒரு காரணமும் கண்டு பிடித்துச் சொல் னப்பட் டிருக்கிறது சர்க்கார் இலாகாக் களின் தொகை இப்போது அதிகமாகி யிருப்பதால், உத்தியோக அங்கத்தினர் களின் தொகையும் அதிகமாக வேண்டு மாம். இன்னும் ஒரு இருநாறு இலாகாக் களைப் புதிதாகச் சிருஷ்டித்து, அவற்றின் அதிகாரிகளையும் இந்திய சட்ட சபைக்கு சிலயித்து விட்டால், எல்லாக் கவலையும் ஒரேயடியாகத் தீர்ந்து விடும் என்று காம் சர்க்காருக்கு ஆலோசனை கூறுகிறோம்.

அவர்கள் செய்த சேவை

கிடைசியில், தோழர் ஸ்டாலின் உயிரோடிருக்கிறார் என்பது நிச்சயமாக, சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் தெரிய வந்திருக்கிறது. இந்த மகா மர்மமான விஷயத்தை நமக்குத் தெரிவித்ததற்காக அமெரிக்க வெளிகாட்டு மந்திரி பின் ஸுக்கும் பிரிட்டிஷ் வெளிகாட்டு மந்திரி பெலினுக்கும் நம்முடைய நன்றி உரிய தாகுக. அந்நிய காட்டு மந்திரிகள் மாஸ்கோவில் கூடியதற்குப் பத்திரிகைகள் என்னென்னவோ காரணங்களெல்லாம் சொல்லுகின்றன. ஆனால், உண்மைக் காரணம் என்னவென்பதில் நமக்குத் துளியும் சந்தேகமே இல்லை. ஸ்டாலின் உயிரோடு இருக்கிறாரா, இல்லையா என்பதைக் கண்டு பிடிப்பதற்காகவே அவர்கள் மாஸ்கோவில் கூடியார்கள்!

இன்னும், மாஸ்கோ மகாநாடு சரித்திரப் புகழ்பெற்ற ஓர் அற்புதமான காரியத் தைச் சாதித்திருக்கிறது.

அது என்ன வெனில், மூன்று அயல் நாட்டு மந்திரிகளும் அமைதியாகவே கூடி அமைதியாகவே பீர்த்திருக்கிறார்கள்!

ஒருவேளை இது பரிசுசமாகத் தோன்ற லாம். ஆனால், வண்டன் மகாநாட்டின் போக்கைக் கவனித்தவர்களுக்கு இதன் உண்மை தெரியும். வண்டன் மகாநாட் டிலே அடிபட்டு, மூதுகில் காயமடைந்து திரும்பியவர்கள் இப்போது மீண்டும் சந்தோஷமாகக் கூடி சந்தோஷமாகவே பிரிந்திருக்கிறார்கள் என்றால், சமாதானத் திற்காக அவர்கள் இதைக் காட்டிலும் வேறு என்ன தான் செய்ய வேண்டும்?

கவலை வேண்டாம்!

இனி காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு அவ சியம் இல்லை. காங்கிரி, கேரு போன்ற தலைவர்களுக்கும் அவசியம் இல்லை. தேர்தல்களில் கலந்து கொள்ள வேண்டி யதும் இல்லை. சுதந்திரத்தைப் பற்றி இனிமேல் எந்தப் பொது மேடையிலும்

பேச வேண்டியதில்லை. ஏனெனில், இந்திய சுதந்திரம் நமக்காக இன்னேரிடத்தில் தடாராகக் கொண்டிருக்கிறது.

சென்ற முதல் தேதியன்று இந்தியா மத்திரி லார்ட் பெதிக் லாரென்ஸ் ரேடி யோவில் பேசுகையில், இனிமேல் இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்கும்படியாக பிரிட்டிஷ் யாரும் கண்டிக்க வேண்டிய தில்லை என்று சொல்லி யிருக்கிறார்.

ஆனால், இதற்காக அவர் நம்மிடம் ஒரே ஒரு சின்ன உதவி மாதிரி கோருகிறார். அதாவது, ஒவ்வொரு வகுப்பிலுமுள்ள பிரபல இந்தியர்களுடைய ஒத்துழைப்பு அவருக்கு வேண்டுமாம். அதாவது ஐயப் பதின்ன, டாக்டர் அப்பேத்கர், பெரியார் ஈ. வெ. ரா. போன்றவர்களின் ஒத்துழைப்பை யெல்லாம் கோருகிறார். அவர்கள் சிம்லா மகாநாட்டின் போது விலை மதிப்பதற்கரிய தங்கள் ஒத்துழைப்பை யெல்லாம் தாராளமாக முன் வந்துகொடுத்தார்கள். ஆனால், அதன் விளைவு என்ன வாயிற்று என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே, சுதந்திரத்தைப் பற்றி இனி நமக்குக் கவலையே வேண்டியதில்லை. நாம் கீழ்மதியாகத் தூங்கலாம்.

புகழ் யாருக்கு?

காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு அறுபது வயது பூர்த்தியாகி விட்டதற்காகத் தேசமெங்கும் வைர விழாக் கொண்டாடினார்கள். அறுபது வருஷமாக இந்த ஸ்தாபனம் இவ்வளவு பேரும் புகழும் பெற்று வருவதற்குக் காரணம் யார் என்பதை ஆலோசிக்கும்போது நமக்கு ஆச்சரியம் உண்டாகிறது. ஆவன் அக்டோபர் ஸ்பீழ்ம்தான் காங்கிரஸைத் தோற்றுவித்தார் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். மகாத்மா காந்திதான் அதன் செல்வாக்குக் காரணம் என்று வேறு சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், உண்மை அதுவல்ல. பிரிட்டிஷ்காரர்கள் இந் நாட்டைக் கைப்பற்றி, அவ்வப்போது அடக்கு முறைகள் மூலம் நமக்குச் சுதந்திர ஆவேசத்தை உண்டாக்காதிருந்தால் நமக்குத் தேசபக்தி உண்டாகி யிருக்குமா? காங்கிரஸ் மகாசபைதான் தோன்றி யிருக்குமா? ஆகவே, நாம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், காங்கிரஸிற்குக் கிடைத்திருக்கும் புகழ் உண்மையில் பிரிட்டிஷ்சர்க்காருக்கே போய்ச் சேருகிறது. ஆனால், பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இன்னும் அதிகப் புகழடைவதற்கு ஒரு வழி இருக்கிறது. அது, இந்நாட்டின் அரசாங்கத்தைக் காங்கிரஸின் கையில் ஒப்படைத்து விட்டு நடையைக் கட்டுவதுதான்.

டி. கே. எஸ். சகோதரர்களின்

நாடகம்

அவள் ஒரு நாடி; "காதல் ஒருவனைக் கை பிடித்து, அவன் காரியம் யாவினும் கை கொடுத்துப்" பெண்ணறம் பேண விரும்பினாள்; சமூகம் அதை அனுமதிக்கவில்லை; விபசாரக் கொடுமைக்குத் தன்னை அடிமைப் படுத்த விரும்ப மின்றி கட்டற்ற ககன வெளியில் தன் உயிர்ப் பறவையைப் பறக்கவிட்டு விட்டாள்.....!

இதுவே

முள்ளில் ரோஜா

(ப. நகைண்டன் நிருஷ்டி)

★

திருச்சி

முனிசிபல் ஹாலில்

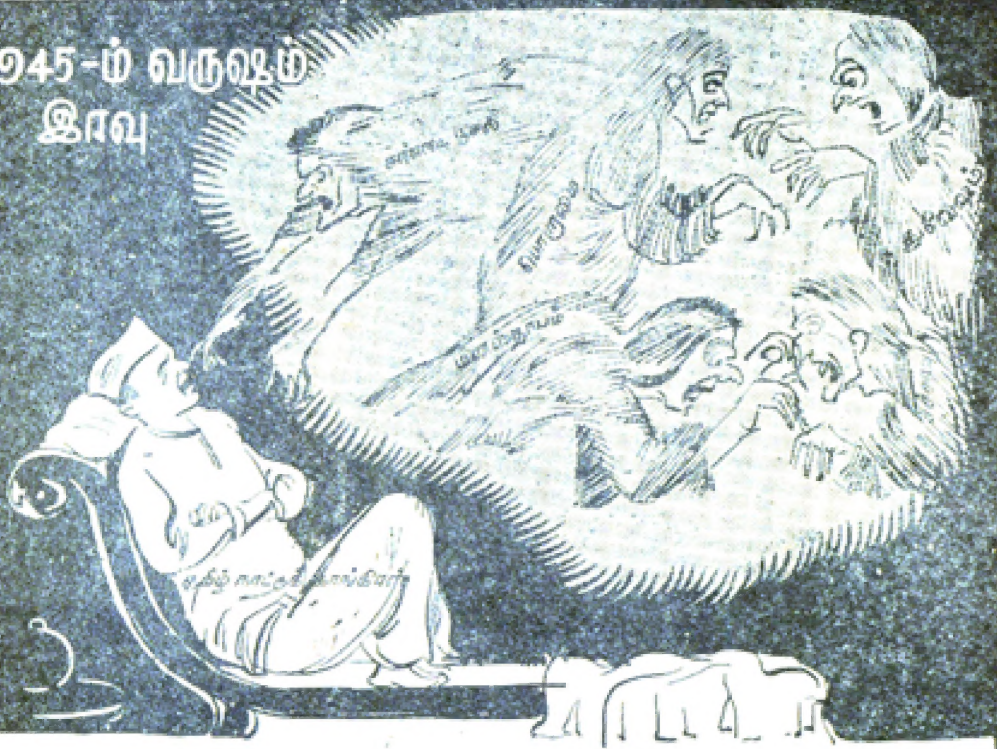
5-1-46 முதல்

முன்னுவது வாரமாக நடைபெறுகிறது

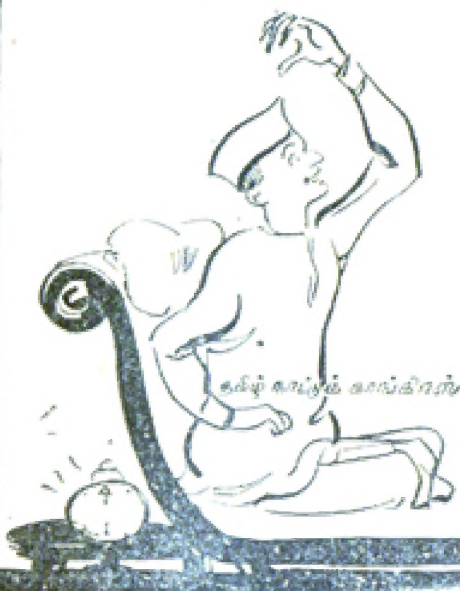
அடுத்த முகாம் ..... கோவை

1945-ம் வருஷம்
இரவு

1946-ம் வருஷம் உதயம்

தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸில் 1945-ம் வருஷத்தில் தினவிய சண்டை சச்சரவுகள் கனவாக மறைந்தன. 1946ம் வருஷ ஆரம்பத்தில் சமரசம் உதயமாகி இருக்கிறது.

ஒளி படைத்த கண்ணினாய் — வா வா வா!
உருதி கொண்ட மருஞ்சினாய் — வா வா வா!
ஒற்றுமைக்குள் உய்யவே — நாடெல்லாம்
ஒரு பெருஞ் செயல் செய்வாய் — வா வா வா!

வரவேற்கிறோம்

புதிய 1946-ம் வருஷத்தை மன
மகிழ்ந்து வரவேற்கிறோம்.

இந்தப் புதிய வருஷம் தமிழ் நாட்
டுக்கு மிகவும் நல்ல வருஷமாகவும்
அதிர்ஷ்ட வருஷமாகவும் ஆரம்பமாகி
யிருக்கிறது.

சென்ற இதழின் தலைப்பங்கட்கில்
தமிழ் நாட்டின் ஒற்றுமையைக் காரி
நாம் செய்த கொண்ட வேண்டுகோள்
மிக ஆர்வமாகமான முறையில் நிறை
வேற்றியிருக்கிறது.

புது வருஷம். வேற்றுமைகள் நீங்கிய
ஒற்றுமைப் புது வருஷமாக ஆரம்ப
மாகியிருக்கிறது.

திருப்பரங்குன்றம் கூட்டத்தைப்
பற்றி முதலில் வந்த செய்திகளைப்
பார்த்து விட்டு, "புது அத்தியாயம்"
ஆரம்பமாகி விட்டது என்று நாம்
எழுதினோம். அப்படி எழுதியது அவ
சரப்பட்டு எழுதியதாக முடிந்தது.

பழைய சச்சரவு அத்தியாயம்தான்
மேலும் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது.

நல்ல வேளையாக, தமிழ் நாட்டின்
அதிர்ஷ்டவசமாக, சென்ற வருஷம்
முடிவதற்குள்ளே தமிழ் நாட்டுக் காய்
கிரளிலிருந்த இரு பகுதிகளுக்கும் குள்ளும்
சமரசம் ஏற்பட்டு, அது அனை
இந்தியத் தலைவர்களாலும் ஊர்ஜிதம்
செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ வல்லபாய் பட்டல் தமிழ் நாடு
காய்கிரைத் தலைவருக்கு அனுப்பிய பின்
வரும் தந்தியில் சமரச முடிவு எந்த
வையது என்பதும், மேலே நடக்க
வேண்டிய காரியங்களைப் பற்றி ஸ்ரீ
பட்டலின் விருப்பம் என்னவென்பதும்
தனக்கு வெளியாகின்றன:—

"உங்கள் தந்தி கிடைத்தது; ராஜாஜி
யைக் கலந்து கொண்டு, நீங்களும் ஸ்ரீ
முத்தரங்க முதலியார், சாமசாமி ரெட்டி
யார் அவ்விருவிற்கும் செட்டியார், கப்பையா,
மூனிசாமிப் பிள்ளை, அண்ணாமலைப் பிள்ளை,

ஸ்ரீமதி கும்மணி வக்ஸிப்பதி ஆகியோரும்
உட்கொண்டே தீர்ப்பு போட்டு ஒன்றை தலைக்க
நீங்கள் யோசித்திருப்பதையும், தேர்தல்
போலியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ராஜாஜி
யைக் கலந்து காரியம் நடத்த நீங்கள்
சம்மதித்திருப்பதையும் நான் ஒப்புக் கொள்
கிறேன். மாகாணத்தின் அமைதியைக்
கலைத்து வந்த தகராறு சமரசமாகவும்,
சமாசமாகவும் தீர்த்து விட்டதற்காக
உங்களையும் சம்பந்தப்பட்ட அனைவர்களையும்
பாராட்டுகிறேன். இந்த கெடுக்கவான
சமயத்தில் காட்டின் சதத்திரப் போராட்
டத்திலு தழிதாடு தனக்குரிய மூலானத்தை
வெக்கக் கூடிய உகையில் தமிழ்நாட்டுக் காங்
கிரஸ் மூலானத்தில் மீண்டும் பிரத்தா
சமாதானமும் செனஜன்யமும் கிணாட்
டப்படும் என்று கம்புகிறேன்."

நாரும் அப்படியே தம்புகிறோம்.
ததாஸ்து! ஆமென்!

ஸ்ரீ வல்லபாய் பட்டல் ஜனப்
ஆஸப் அலிக்கு அனுப்பிய அர்த்த
புஷ்பியுள்ள தந்தியையும் நாம் கவ
னிக்க வேண்டும். அதுபின் வருமாறு:—
"தமிழ்நாட்டுத் தகராறைச் சமாசமாகத்
தீர்த்து வைப்பதில் நீங்கள் வெற்றி பெற்ற
விட்டது குறித்துச் சந்தோஷம், பத்திரிகை
அறிக்கையைப் பார்க்கவும்."

ஸ்ரீ வல்லபாய் பட்டலுடன் சேர்ந்து
நாரும் ஜனப் ஆஸப் அலிக்கு வாழ்த்துக்
கூறுகிறோம். அங்குடைய
சென்னை விஜயம் இவ்வளவு பரிபூரண
மான பவன் அளித்திருப்பது பற்றி
மிகக் மகிழ்ச்சி யடைகிறோம்.

ஜனப் ஆஸப் அலி சென்னையில்
இருந்தபோது பல நடவை. "நான்
எந்தக் கட்சியின் சார்பாகவும் வர
வில்லை. ஒற்றுமையை உண்டு
பண்ணவே வந்தேன்" என்று கூறினார்.
முக்கியமாக, ஒற்றுமை முயற்சியில்

தான் அவர் எடுபட்டிருந்தார். மூலக்கூறுத் திரும்பிச் சென்ற பிறகும் ஜனப் ஆஸப் அலி தாம் சென்னைக்குச் சென்ற காரியத்தை மறக்காமல் ஸ்ரீ காமராஜ நாடாளுக்கூட்டு, "என் னிடம் தேரில் சொல்லியாடி ராஜாஜியைச் சந்தித்தீர்களா? ஒற்றுமையான முடிவு ஏற்பட்டு விட்டதா? காங்கிரஸ் அக்கிரம சாசனக்குத் தான் ரிபோர்ட் செய்யவேண்டுமாதலால் உடனே தகவல் தெரிவிக்கவும்" என்று தந்தி யடித்திருந்தார்.

அரியல் உருக்கம் மாரத்தாக்கும் பாடிப்பட்ட ஸ்ரீ என். அண்ணாமலைப் பிள்ளை

எனவே, தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் உட்பயனத்தில் ஒற்றுமை ஏற்படுவதற்கு தேர் காரணமா யிருந்த ஜனப் ஆஸப் அலியின் விஜயத்துக்குத் தாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஜனப் ஆஸப் அலி சென்னைக்கு விஜயம் செய்யவந்த மூல காரணமா யிருந்தது சீர்காழியில் சென்ற நவம்பர்மீ 29உ கூடிய தமிழ் நாட்டுச் சமரச காங்கிரஸ் வாதிடலின் திருக்கூட்ட மாகும். அத்தக் கூட்டத்துக்கும் தமிழ் நாடு பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

* * *

சமரச முறையில் இப்போது நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ் நாட்டுப் பார்லிமெண்டரி போர்டில் எட்டு அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் ஐந்து பேர் காங்கிரஸ் நிர்வாகக் கோஷ்டியைச் சேர்த்தவர்கள். பாக்கி மூன்று பேர் ராஜாஜியை ஆதரித்த சமரச கோஷ்டியினர். தற்போதுள்ள தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் இந் கோஷ்டியாருக்கும் உள்ள எண்ணிக்கை விகிதாசாரத்தின்படி கணக்குப் பார்த்தால், சமரச கோஷ்டிக்கு நாலு ஸ்தானங்கள் கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் ராஜாஜியும் சரி, அவரைச் சேர்த்தவர்களும் சரி, எண்ணிக்கையைப் பொருட்படுத்தவில்லை. சமரச மனப்பான்மை உண்மையில் ஏற்பட்டுவிட்டதா என்பதைத் தான் முக்கியமாகக் கருதினார்கள்.

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியில் தற்போது மொத்தம் பதினாளுக்கு அங்கத்தினர்கள் இருக்கின்றனர். இவர்களில் ஸ்ரீ சி. டி. கப்பையா, ஸ்ரீ வி. ஜ. முகிசாமிப் பிள்ளை, ஸ்ரீ என். அண்ணாமலை

மலைப் பிள்ளை ஆவிய மூன்று பேர்தான் மற்ற இளம் ராஜாஜியை ஆதரித்து நின்றவர்கள். இக்க மூன்று பேரையும் பார்லிமெண்டரி போர்டில் சேர்த்துக் கொண்டு குறிப்பிட்ட வேண்டிய விசேஷம். சமரச மனப்பான்மை ஏற்பட்டு விட்டதென்பதற்கு இது சிறந்த அறிஞர்யாகும்.

மேலும், ராஜாஜியை எல்லாக் கட்சிகளாலும் கலந்துகொண்டு காரியம் செய்யதாக ஸ்ரீ காமராஜ நாடார் உறுதி கூறி யிருப்பது சமரச மனப்

பான்மைக்கு மிக முக்கியமான அறிஞர்யாகும்.

"ராஜாஜியைக் கலந்து கொண்டு காரியம் செய்யது" என்றால், எல்லாவற்றிலும் ராஜாஜி சொல்லுகிறாடி காரியம் செய்யது என்று அர்த்தம் அல்ல. சில விஷயங்களில் ராஜாஜி சொல்வதை ஸ்ரீ காமராஜ ஒப்புக் கொள்ளலாம்; இன்னும் சில விஷயங்களில் தாம் சொல்வதை ராஜாஜி ஒப்புக் கொள்ளும்படியும் செய்யலாம்.

சமரசம் என்பது பரஸ்பரம் விட்டுக் கொடுத்து ஒற்றுமைப்பட்டு வேலை செய்வதே யாகும்.

இந்த முறையை அனுஷ்டிப்பதாகத் தான் இப்போது ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாட்டின் நன்மைக்குச் சிறந்த வழியும் இதுதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஆனால் மேற்படி சமரச முறையை விருமப்பாதவர்கள் சிலரும் இறுக்கத்தான் இருப்பார்கள். ஜஸ்டிஸ் கட்டி-க. ம. சட்டி மனோபாவத்தடன் காங்கிரஸில் இப்பவர்களும். சுயநலப் படிவிமோக வேஷபாரிகளும். சண்டைக் காசுவே சண்டை போடும் சுபாவத்தைப் பிறப்பிப்பேயே கொண்டு வந்திருப்பவர்களும் மேற்படி சமரச ஏற்பாட்டை எப்படியாவது உருப்பாசுபாடு செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புவார்கள். அத்தகாசப் பழைய சம்பவங்களை அடிக்கடி ஞாபக ஏட்டையும், வெற்றி தோல்விகளைப் பற்றிப் பேசியும் இடைவிடாத பிரஸத்தனம் செய்வார்கள். தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸில் மிகப் பெரும்பாலேரா யுள்ள உண்மை

யான தேச பக்தர்கள் மேற்படி தீய பிரயத்தனங்களுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. 1945-ம் வருஷத்துச் சச்சாவுகளை அந்த வருஷத்தோடு மறந்து மேலே நடக்க வேண்டிய காரியங்களை ஒரு முகமாக நடத்துவதற்கே அவர்கள் பாடுபட வேண்டும். இட விடாமல் அவ்விதம் பாடுபட்டு, சண்டைக்காரர்களையும் கலகம் ஈட்டுவோரையும் ஒதுக்குவதற் ப் பார்க்க வேண்டும்.

இப்படிச் செய்யல்தான் ஸ்ரீ வல்லபாய் படுகின் விருப்பமும் நம்பிக்கையும் பூரணமாக நிறைவேறும். அதாவது, தமிழ் நாடு தேசிய கடந்திர இயக்கத்தின் முன்னணியில் நிற்கும்.

IMT கான பார்லிமெண்டரி போர்டு அமைக்கும் பொறுப்பு மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கா அல்லது அநில இந்தியக் காரியக் கமிட்டிக்கா என்பது பற்றிய அனுவரணமான ஒரு விவாதத்தை நமது ஆர்டி கேஸர் ஸ்ரீ டி. பிரகாசம் அவர்கள் கிளப்பி விட்டு நீண்ட மையே மேலும் குழப்பப் பார்த்தார்.

மாகாண பார்லிமெண்டரி போர்டை தியமிக்கும் அநிலா சாதாரணமாக மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குத்தான் உண்டு. ஆனால் தேசத்தில் நடக்கும் எல்லாக் காங்கிரஸ் வேலைகளுக்கும் முடிவான பொறுப்பு அநில இந்தியக் காரியக் கமிட்டியைச் சேர்த்ததாகும்.

மாகாணக் கமிட்டி தவறுகள் செய்ய தான், அந்தத் தவறுகளைத் திருத்தும் உரிமையும் கடமையும் அநில இந்தியக் காரியக் கமிட்டிக்குக் கட்டாயம் உண்டு.

மாகாணக் கமிட்டியில் உள்ள ஒரு பேரிய பகுதியை அடியோடு விளக்கி விட்டு நிர்வாக பதவியினுள்ளவர்கள் காரியம் செய்ய யத்தனத்தான், அத்தகைய அநீதியைத் தடுப்பதற்கு அநில இந்தியக் கமிட்டிக்கு எப்படி உரிமை இல்லாமல் போகும்? அத்தகைய உரிமை இல்லாமற் போனால், காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தைத் தேசிய மகா சபை என்று சொல்வது தகராறு.

எனினும், அநில இந்தியக் கமிட்டியைப் பேற்கண்ட வறு தங்கள் உரிமையை உபயோகப்படுத்தி வருவதற்கு அவசியம் தேராமல் பார்த்துக்

கொள்வதுதான் ஒரு மாகாணக் கமிட்டிக்குப் பெருமை தருவதாகும்.

வங்காள மாகாணத்தின் விஷயத்தில் மத்திய பார்லிமெண்டரி போர்டார் தீவிரிட்டு அம் மாகாணத்துக்குப் பார்லிமெண்டரி போர்டு அமைத்த விஷயம் சில நாளைக்கு முன் பத்திரிகைகளில் வெளியாகி யிருந்தது.

அந்த மாதிரி அவசியம் தமிழ் நாட்டில் ஏற்படவில்லை என்பதும், இங்கே நமக்குள் ஏற்பட்டிருந்த வேற்றுமையை நாமே தீர்த்துக் கொண்டோம் என்பதும் மிகவும் பெருமை கொள்ளத்தக்க விஷயமாகும். இந்தப் பெருமைக்கு எவ்விதத்திலும் வருங்காலத்தில் பங்கம் ஏற்படாபல் பார்த்துக் கொள்வது மிகவும் அவசியம்.

* * *

புது வருஷ ஆரம்பத்தில் தமிழகத்தில் அரசியல் சமரசமும் அமைதியும் ஏற்பட்டிருப்பதைப் போலவே, தமிழ்க் கலை உலகத்திலும் சமரசத்தை நீண்ட நாட்டக்கடிய விசேஷ சம்பவம் ஒன்று நடந்திருக்கிறது.

சென்ற தாது வருஷ காலமாகத் தமிழ் நாட்டில் தமிழிசை இயக்கம் சம்பந்தமாக ஓர் அனுவரணமான சச்சரவு தடை பெற்றுக்கொண்டிருந்தது.

முகடியாக, வருஷத்தோறும் டிசம்பர் கடைசியில் நடக்கும் சங்கீத விழாக்களின் தொடக்கத்தில் மேற்படி விவாத விழாவும் ஆரம்பமாகும். "தமிழில் நல்ல கீர்த்தவங்கள் இல்லை; தமிழ் மொழி சங்கீதத்துக்குத்தான் அல்ல" என்னும் பல்லவி கலை மியூஸிக்

அகாடமி பிரசங்கிகள் பாடுவார்கள்.

"அப்படிச் சொல்வது அபத்தம்" என்று தமிழிசைக்காரர்கள் அது பல்லவி பாடுவார்கள்.

இந்த விவாதம் கொஞ்ச காலம் தொடர்ந்து நடந்து ஒருவாறு அடங்கும் சமயத்தில், யாராவது ஒருவர் மறுபடியும், "தமிழிசை இயக்கத்தினால் கந்தாடக சங்கீதம் அழிந்து போகும்!" என்று சொல்லி வைப்பார். உடனே மறுபடியும் பழைய கதையேதான்.

சங்கீத உலகின் ஒற்றைமைக்கு அடிப்படை ஸ்ரீ முகேசு கம்போமணிய ஐயர்

டிசம்பர் 31உ இரவு வேளாற் காத்தி மைதானத்தில் பதினாயிரம் ஜனங்கள்
கொட்டுகிற பனியில் உட்கார்த்து ராஜாஜியின் பேச்சை ஆவனாடன் கேட்டனர்.

நீளது 1946-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் முதல் தேதி, தமிழிசை மகாநாட்டுச் சங்கே விழாவில் சங்கே கலாநிதி ஸ்ரீ முசுரி கப்பிரமணிய ஐயர் கச்சேரி செய்ததின் மூலம் மேற்படி வேண்டாத விவாதத்துக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து முடிவு செய்கிறார்களோர். கர்நாடக சங்கே உலகில் ஸ்ரீ முசுரி கப்பிரமணிய ஐயர் வகித்து வரும் ஸ்தானம் அனைவரும் அறிந்ததே. மியூஸிக் அகாடமி மகாநாட்டில் அவர் அக்கிராசனம் வகித்துச் 'சங்கே கலாநிதி' பட்டம் பெற்றவர். திருவையாற்றில் நடைபெறும் ஸ்ரீ சற்குரு நியாகராஜ ஆராதன சபையின் காரியதரிசி. திருவையாற்றில் மேற்படி நியாகராஜ ஆராதனை உற்சவம் சம்பந்தமாக நீண்ட நாளாகப் பெரியகட்சி—சின்னக் கட்சி என்று இருந்து வந்த பிளவை நீக்கிச் சங்கே வித்வான்களுக்குள் ஒற்றுமை உண்டாகியவர் ஸ்ரீ முசுரி கப்பிரமணிய ஐயர் தான்.

தமிழ் நாட்டுச் சங்கே ரஸிகர்களிடையே ஏற்பட்டிருந்த சச்சரவு நீங்கிச் சமரம் நிலை பெறுவதற்கும் அவரே காரணமாகி விருப்பமுடைய குறித்துப் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

இவ்விதம் சமரசம் ஏற்பட்டு விடுவதை விரும்பாத சண்டைப் பிரியர்கள் சங்கே உலகத்திலும் கிளர் உண்டு. அவர்கள் மறுபடியும் ஏதாவது விவா

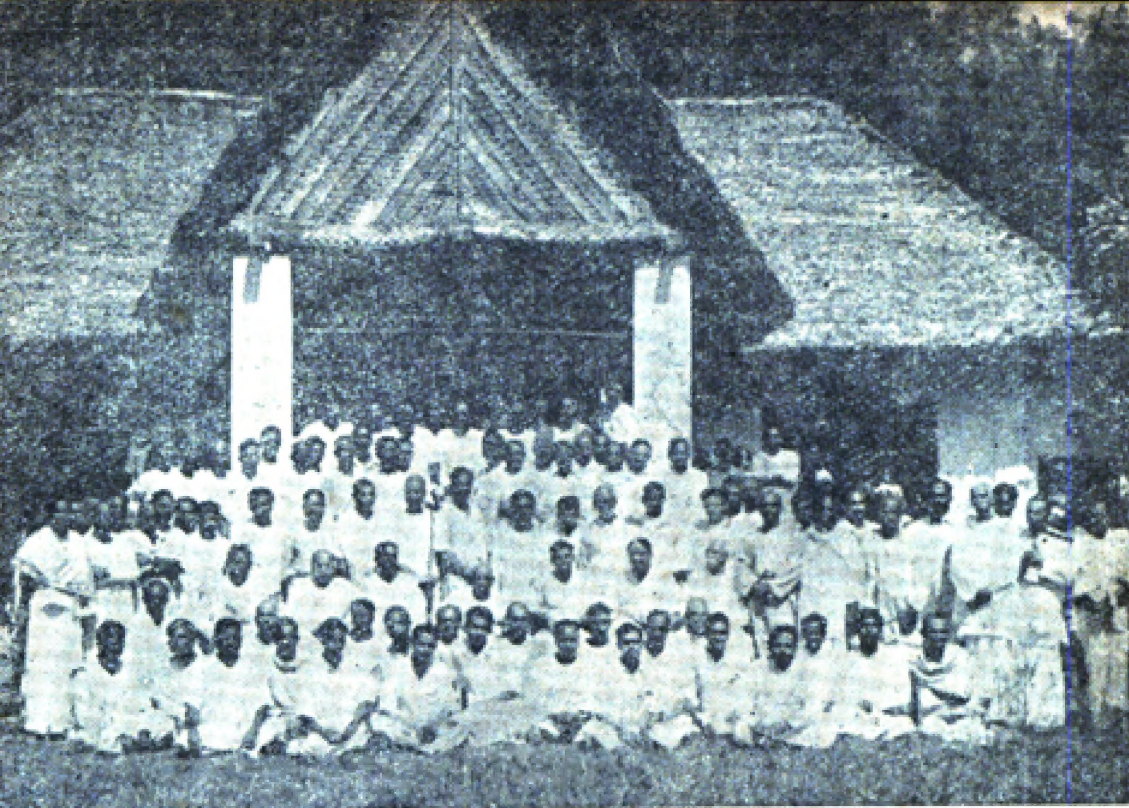
தத்தைக் கிளப்பி விட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். அதையெல்லாம் இனிதாம் பொருட் படுத்த வேண்டியதில்லை.

தமிழிசையைக் கோருகிற சபைகளில் வித்வான்கள் தமிழ்க் கீர்த்தனங்கள் பாட்டும். நியாகராஜர், தீக்ஷிதர் கீர்த்தனங்களைக் கேட்க விரும்பமுள்ள சபைகளில் அத்தப் பேர்யார்களின் கீர்த்தனங்களைப் பாட்டும். பொதுவான சபைகளில் தமிழ்க் கீர்த்தனங்களை யும் மற்ற பாஷைக் கீர்த்தனங்களை யும் களத்து பாட்டும்.

இவ்விதம் பொதுஜன அபிப்பிராயத்துக்கும் அத்தத்தச் சபையின் அபிப்பிராயத்துக்கும் மதிப்புக் கொடுத்து நமது சங்கே வித்வான்கள் கச்சேரி செய்யும் பட்சத்தில் எவ்விதச் சண்டை சச்சரவுக்கும் இடமில்லாமலே போய் விடும். வேறும் சண்டைப் பிரியர்கள் தனித்து நிற்கும்படி. தேரிடும்.

அரசியல் துறையினும், இராசத் துறையினும் போலவே தமிழகத்தின் எல்லா வாழ்க்கைத் துறைகளிலும் புது வருஷத்தில் சமரம் நிலை வேண்டுமென்று விதம்புகிறோம். சமரச அடிப்படையின் மீது செதிலிழந்து எவ்விதத் துறைகளிலும் முன்னேறிப் பாரத நாட்டிலேயே சிறந்து விளங்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறோம்.

கோழி சமரசக் கூட்டம்

சென்ற தனம்பர் 29உ கோழியில் கூடிய சமரச காங்கிரஸ் வாதினின் கூட்டம் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்று விட்டது என்று சொல்ல வேண்டும். அந்தக் கூட்டத்தின் பயனாகவே கங்கத்தாவுக்குத் துது கோஷ்டி சென்றது. அதன் பயனாக ஜனப் ஆனப் அலி வந்தார். அவருடைய விஜயத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் வாதிக்குள்ளே சமரசத்துக்கும் ஒற்றுமைக்கும் வழி பிறந்தது.

மேற்படி கூட்டத்துக்குத் தமிழ் நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் ராஜாஜியின் தலைமையில் பூனை தம்பிக்கை கொண்ட காங்கிரஸ் பிரமுகர்களும் தொண்டர்களும் கமர் 150 பேர் வந்திருந்தார்கள். அவர்களில் 1920-ம் வருஷத்து ஒத்துழையாமை இயக்கத்திலிருந்து காங்கிரஸ் தொண்டும் சடுபட்டவர்களும், உப்பு சத்தியாக்கிரக வீரர்களும், ஆகண்டு தியாகிகளும் இருந்தார்கள். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினரும், மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினரும், ஜில்லா தானகா காங்கிரஸ் கமிட்டிகளின் அக்கிராமங்களும் காரியதரிசிகளும் அங்கத்தினர்களும் இருந்தார்கள்.

அவர்களில் ஏறக் குறைய 100 பேரை மேலேயுள்ள படத்தில் காணலாம். மேல் வரிசையில் தடுவினுள்ள புதைக்கண்ணாடி அணிந்த முகத்தைத் கலையாக அடையாளம் கண்டு பிடிக்க முடியும். இன்னும், டாக்டர் டி. எம். என். ராஜன், பூமங்கன் சி. பி. கப்பையா, என். அன்னாமலைப் பிள்ளை, மட்டப்பாளையம் செங்கடையாம்பியா, ஏ. வேதாத்தியன் பிள்ளை, முனகலா மட்டப்பாளையா, எம். சி. வீரபாசுரம் பிள்ளை, கே. செங்கடையா பிள்ளை, சிவசுரான கிராமணி, பி. சத்தியவேனு தேவர், எம். கிருஷ்ணசாமி பாரதி, எம். ரகுபதி பாரதி, ஆர். டி. கப்பிராமணிய நாயர், சதம்பரம் கோவிந்தசாமிப் பட்டையாச்சி, சேனம் ஏ. கப்பிராமணியம், சி. பெருமாச்சாமி ரெட்டியார், வேலூர் ஏ. குப்புசாமி முதலியார், ஆணி சீனிவாச ராவ், கே. ஆர். கல்யாண ராமையா, வி. ஜி. முனிசாமி பிள்ளை, சத்தான ராமன்மாமி உடையார், துரைசாமி நாயர், கே. கப்பி, ஜி. சேனப்ப நாயுடு, வி. என். பங்காத்தன், உணமான் சாகிபு, அப்துல் காதர் சாகிபு ஆகியவர்களை இனங்கண்டு பிடிக்க முடிந்தது என்று பாருங்கள்.

மேற்படி கோழி மகாநாட்டுக்கு வந்திருந்த பிரதிநிதிகளுக்கு வேண்டிய ஜாகை வரத், உணவு வரத், வண்டி வரத் ஆகியவை யாதொரு குறைவும் இல்லாமல் செய்து கொடுத்த கடைக்கா நல்லுர் மாகாதா பூ மருதநாயகம் பிள்ளை அவர்களுக்கும், கோழி தானகா காங்கிரஸ் கமிட்டி அக்கிராமன், காரியதரிசிகள் பூ கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை, பூ கப்பிராமணியம் பிள்ளை, பிரபல காங்கிரஸ் ஊழியர் பூ சேனத்தாராஜய்யங்கார் ஆகியவர்களுக்கும் மேற்படி சமரச கைங்கரியத்தில் பெரிய பங்கு சேர வேண்டும்.

புயலும் மழையும் அடித்தாலும் நிலை பெயராத மலையைப்போல் ராஜாஜி தமிழ்நாட்டில் விளங்குவதைக் கண்ட கொண்டு எழுப் ஆஸ் அநி திருவிச் சொன்னார்.

திருவள்ளுவர் சொன்னார்

சென்ற இதழில் வெளியாகி யிருந்த மேற்படி கார்ட்டுன் சித்திரத் தைப் பார்த்த தமிழறிஞர் ஒருவர், "இதே விஷயத்தை இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னால் திருவள்ளுவர் சொல்லி யிருக்கிறார்!" என்று கூறினார். அவர் குறிப்பிட்ட குறள் பின்வருமாறு:—

"நிலையிற் நிர்யா(து) அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாலைப் பெரிது."

புயலும் மழையும் மலையைத் தாக்கு தாக்கென்று தாக்குகின்றன. மலை அவற்றைத் திருப்பித் தாக்குவதில்லை. ஆனால் தன் நிலையிலிருந்து அது அணுஅணுவும் பிறழுவதாடல்லை. இது ஒரு அநிசயமான காட்சி.

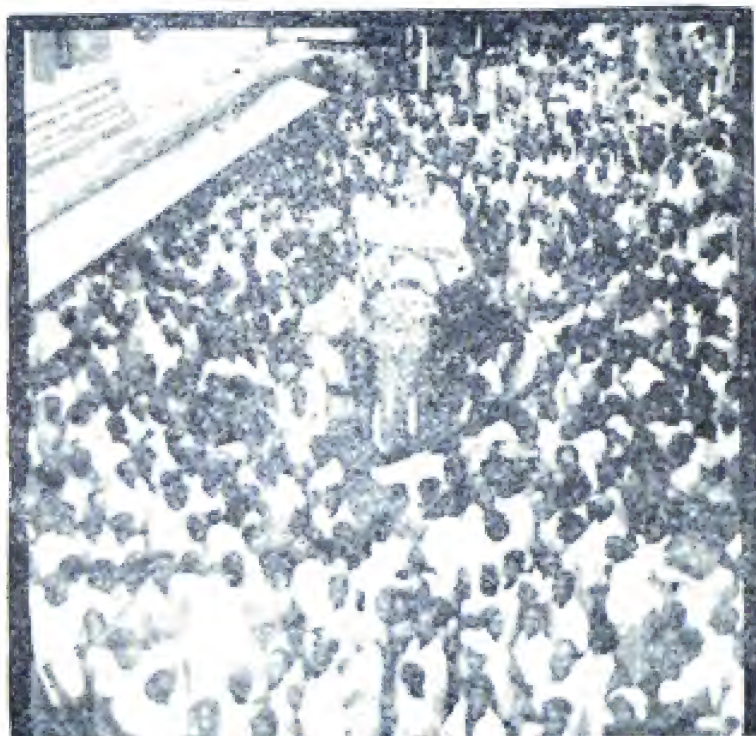
இதைக் காட்டிலும் அநிசயமான இன்னொரு காட்சியும் இருக்கிறது. பெரியோர் சில சமயம் தாற்றப்படுகிறார்கள்; தாக்கப் படுகிறார்கள். அவர்கள் மீது வசையாபி பொழிகிறது; குரோதப் புயல் அவர்களைத் தாக்குகிறது. இசனுவெல்லாம் அந்தப் பெரியோர்கள் பொறுமை யிழந்து விடுவதில்லை. தங்களைத் தாக்குவோரைத் திருப்பித் தாக்குவது மில்லை, அடக்கத்துடன் பொறுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தாங்கள் எடுத்த காரியத்திலிருந்தும் கைக்கொண்ட கொள்கையிலிருந்தும் அணுஅணுவாவது அகைகிறார்களா என்றால், அதுதான் கிடையாது.

"சத்தியாக்ரேஷத்தில் நிலைத்த ராஜாஜியைப் போன்ற பெரியோர் களைப் பற்றித்தான் திருவள்ளுவர் அவ்விதம் கூறினார். திருவள்ளுவர் குறளுக்குச் சரியான உதாரணம் இந்த காளில் ராஜாஜிதான்!" என்று மேற்படி தமிழறிஞர் தெரிவித்தார். சந்தேகம் என்ன?

மேலே: ஒரு காலத்தில் ஜம்பில் கட்டுவின் கோட்டை என்று அழைக்கப்பட்ட சென்னை நகரின் வடக்குப் பகுதி இப்போது கங்கொல் கோட்டையாக விளங்கி வருகிறது. இத்தமகத்தான மாறுதலுக்குக் காரணமான சென்னை ஜிங்கா கங்கொல் காலிதர்டி பதி சுவலூவ மிராமணிப்பவுர் அமருடன் ஒத்துழைத்து வேலை செய்வும் பதி வாதாராஜாறு முதலிய காகக்கலையும் மேலே உள்ள படத்தின் காரணமாக.

கீழே: சென்ற 9-12-45ல் வடசென்னை காத்தித் தேசிய வாலிப சங்கத்தின் திறப்பு விழா தாஜாஜி சின் தலைமைத் தலை பேற்றது. அன்றையம் காத்திஜிசின் திருவுருவத்தை யாகிய விஜயநிதி வைத்து ஐனத்திராவின் குறுகல ஆவாரத் துகடுடையே ஊர்வலம் விட்ட காட்சி.

சீவகாமியின் சபதம்

(கஸ்கி)

அத்தியாயம் 13

அகக் கண் காட்சி

திகம்பர சமணரால் வழிகாட்டப் பெற்று நெடுமாறன் குகைக்குள்ளே நுழைந்தபோது, உள்ளிருந்து வந்த தூபப் புகையின் வாசனை அவனுடைய தலை நிறுநிறுக்கச் செய்தது. மெதுவாகச் சமாளித்துக் கொண்டு உள்ளே சென்றான். சிறிது தூரம் சென்றதும் தென்பட்ட விசாலமான குகை மண்டபத்தில் ஓர் அபூர்வமான காட்சியைக் கண்டான். தீபஸ்தம்பத்தின் மீதிருந்த பெரிய அகல் விளக்கில் தீபம் கடர் வீட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. ஒரு பக்கத்தில் வைத்திருந்த பாத்திரத்தி லிருந்து தூபப் புகை வந்து கொண்டிருந்தது. தடத்தின் வெளிச்சமும் தூபத்தின் புகையும் சேர்ந்து அங்கே தோன்றிய காட்சியை ஏதோ ஒரு மாயா வேகத்தின் களவுக் காட்சியாகத் தோன்றும் படி செய்தது. நெடுமாறன் சற்று உற்றுப் பார்த்த பிறகு, காட்சி சிறிது தெளிவடைந்து காணப்பட்டது. பத்துப் பன்னிரண்டு திகம்பர சமணர்கள் வட்ட வடிவமாக உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் ஏதோ ஒரு மந்திரத்தை ஒரே குரலில் ஒரே விதமாக ஜபித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் உடுக்குப் போன்ற ஒரு வாத்தியத்தைக் கையி லவைத்து முழக்கிக் கொண்டிருந்தார். மற்றொருவர் பல தத்திகள் உள்ள ஒரு மூழ்மீன விலையைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு அதன் நரம்புகளை விரலினால் தட்டிக் கொண்டிருந்தார். இந்த இரண்டு நாதங்களும் சேர்ந்துதான் 'தரிரிம்' 'தரிரிம்' என்ற ஒலியைக் கிளப்பி நெடுமாறன் உடம்பிலுள்ள

நரம்புகளை யெல்லாம் புடைத்தெழச் செய்தன.

வட்ட வடிவமாக உட்கார்ந்திருந்த சமணர்களுக்கு நடுவில் ஏறக்குறையப் பதினாறு வயதுள்ள ஒரு சிறுவன் காணப்பட்டான். மேற்படி மந்திர உச்சாடனத்துக்கும் வாத்தியங்களின் ஒலிக்கும் இசைய அவனுடைய தேகம் இலேசாக ஆடிக் கொண்டிருந்தது. அவனுடைய கண்களோ மூக்கால் பங்கு புடியிருந்தன. கண்கள் நிறத் திருந்த அளவில் வெள்ளை விழி மட்டும் தெரிந்தபடியால், மூகம் பயங்கரத் தோற்றத்தை அளித்தது.

நெடுமாறனை அழைத்து வந்த சமண முனிவர் அவனை கோக்கிச் சமீக்கை செய்து, எதுவும் பேச வேண்டாமென்றும் சத்தம் செய்யாமல் உட்காரும்படியும் தெரிவித்தார்.

நெடுமாறன் அவ்விதமே சத்தம் செய்யாமல் உட்கார்த்தான்.

மந்திர உச்சாடனம், வாத்திய முழக்கம் ஆகியவற்றின் வேகம் வரவர அதிகரித்து வந்தது திகம்பர மண்டபத்துக்கு மத்தியிலிருந்த சிறுவனுடைய உடர்பின் ஆட்டமும் விரைவாகக் கொண்டு வந்தது.

திடீரென்று மந்திர உச்சாடனமும் வாத்திய முழக்கமும் நின்றன.

சிறுவன் 'வீம்' என்று சத்த மிட்டுக் கொண்டு தரையில் சாய்ந்தான்.

சற்று நேரம் அந்தக் குகை மண்டபத்தில் ஒரு பயங்கர நிச்சப்தம் குடி கொண்டிருந்தது.

கட்டையைப் போல் கீழே கிடந்த சிறுவனின் கண்ணிமைகளும் உதடுகளும் இலேசாகத் துடித்தன.

கையில் வீணை வைத்துக் கொண்டு டிரூட் சமணர் அதன் ஒற்றை கரம்பை இலசாகத் தட்டி விட்டு, "தம்பி! என் குரல் உனக்குக் கேட்கிறதா?" என்று வினாவினர்.

"கேட்கிறது, சுவாமி!" என்று அந்தச் சிறுவனின் உதடுகள் முணுமுணுத்தன.

"அப்படியானால், நான் கேட்கிற கேள்விகளுக்கு விடை சொல். சற்று முன்னால் நீ இந்த இடத்துக்கும் இப்போதுள்ள இடத்துக்கும் ஏதேனும் வித்தியாசம் தெரிகிறதா?"

"சற்று முன்னால் நான் மடிக் குகையில் தரையில் கிடத்தேன். இப்போது ஆகாச வெளியில் மிதந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆகாச வெளியில் நீண்ட நீண்ட இடத்துக் கெல்லாம் போகக்கூடியவனுயிருக்கிறேன்."

"நீ மிதக்கும் இடத்தில் உன்னைச் சுற்றிலுள்ளன பார்த்தியா, தாபி!"

"என்னைச் சுற்றிலும் நிரள் நிரளாகப் புகை மண்டலங்கள் காணப்படுகின்றன. அந்தப் புகை மண்டலங்களுக்குள்ளே எத்தனை எத்தனைபோ உருவங்கள் மங்கலாகக் காணப்படுகின்றன. அவை மறைந்து மறைந்து திரும்பத் தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றன."

"தம்பி! நீ நிற்கும் இடத்திலேயே நிற்க வேண்டுமா? முன்னாலும் பின்னாலும் உன்னால் போகக் கூடுமா?"

"முன்னாலும் பின்னாலும் மேலேயும் கீழேயும் நானு திசைகளிலும் நீண்டதபடி யெல்லாம் நான் போகக் கூடியவனுயிருக்கிறேன்."

சிறுவனிடம் மேற்படி கேள்விகளைக் கேட்ட சமணர் நெடுமாதனை நோக்கி, "பாண்டிய குமாரா! இந்தப்பிள்ளை இப்போது நீவுப் தேவரின் அருள் மகிமையினால் அகக் காட்சி பெற்றிருக்கிறான். இதற்கு முன் இப்பதாயிரம் ஆண்டு காலத்தில் நடத்தல்வகையிலும், இன்மேல் இப்பதினாயிரம் ஆண்டு காலத்தில் நடக்கப் போகும் சம்பவங்களையும் இவனால் நேருக்குநேர் கண்டு சொல்ல முடியும்! தங்களுக்கு ஏதாவது தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமா?"

நெடுமாதன் சற்றுத் தயங்கினான். வருங்காலத்தை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் மேகத்திரையை விலக்கிக்

கொண்டு எதிர்கால சம்பவங்களைத் தான் பார்க்கவேண்டியது அவனியத்தானா? அப்படிப் பார்ப்பதினால் ஏதேனும் விபரீதம் ஏற்படுமா? ஒன்றும் தெரிந்து கொள்ளாமல் அந்த மந்திரக் குகையிலிருந்து உடனே எழுந்து போய் விடலாமா?

மனதில் இப்படி நெடுமாதன் எண்ணினானே தவிர, அவனை அங்கிருந்து எழுந்துபோக விடாமல் ஏதோ ஒரு சக்தி தடுத்து, அவனை அங்கேயே பலமாக இறுத்திக் கொண்டிருந்தது.

"ஆம், அடிகளே! வாதாபி யுத்த முடிவைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்" என்ற வார்த்தைகள் நெடுமாதன் வாயிலிருந்து தாமே வெளி வந்தன.

உடனே, சமணர் தரையில் கிடத்த சிறுவனை நோக்கி, "தம்பி! கொஞ்சம் வடக்கு நோக்கிப் பிரமாணம் செய்து அங்கே என்ன பார்த்திருக்கிறாய் என்று சொல்லு!" என்றார்.

"ஆகடும், சுவாமி! இதோ வட நிசை நோக்கிப் போகிறேன்!" என்றான் சிறுவன்.

சற்றுப் பொறுத்து, "ஆ! என்ன பயங்கரம்!" என்றான்.

"தம்பி! அங்கே என்ன பயங்கரமான காட்சியை நீ பார்த்திருக்கிறாய்?" என்று சமணர் கேட்டார்.

"ஆகா! மிகப் பயங்கரமான யுத்தம் நடக்கிறது. கணக்கில்லங்காத வீரர்கள் வான்களாலும் வேல்களாலும் ஒருவரை யொருவர் தாக்கிக் கொண்டு செத்து விழுகிறார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் இரத்த வெள்ளம் ஆரூக ஓடுகிறது. பெரிய பெரிய பிரம்மாண்டமான யானைகள் பயங்கரமாகப் பிளிறிக் கொண்டு ஒன்றை யொன்று தாக்குகின்றன. யுத்தம் ஒரு பெரிய பிரம்மாண்டமான கோட்டை மதிலுக்குப் பக்கத்தில் நடக்கிறது. கோட்டையின் பிரதான வாசலில் ஒரு பெரிய கொடி பறக்கிறது. அந்தக் கொடியில் வராகத்தின் உருவம் பொறித்திருக்கிறது! ஆகா! கோட்டைக்கதவு இதோ திறக்கிறது! கணக்கற்ற வீரர்கள் கோட்டைக்குள்ளேயிருந்து வெளியே வருகிறார்கள். ஆ! யுத்தம் இன்னும் கோரமாக நடக்கிறது. சாவுக்குக் கணக்கேயில்லை. கண்ணுக் கெட்டிய

நாரம் ஒரே பிணக்காடு! அம்மம்மா! மர்க்கவே முடியவில்லை..."

சிறுவனுடைய கண்ணிமைகள் அப்பாது இலேசாகத் துடித்ததைப் பார்த்த சமண குரு, "தம்பி! பயப்படாதே! உனக்கு ஒன்றும் நேராதது. ஒன்னும் சிறிது உற்றுப்பார். போர்க்ளம் முழுவதும் பார்த்து. மிகவும் நருக்கமான சண்டை எங்கே நடக்கிறதென்று கவனி!" என்றார்.

"ஆம், ஆம்! அதோ ஓரிடத்தில் ரமாதமான் கைகலந்த சண்டை நடக்கிறது. குதிரை மேல் ஏறிய வீரன் ஒருவன் இரண்டு கையிலும் இரண்டு வாள்கள் ஏந்திப் பயங்கரப் பார் புறிகொள் அவனைச் சுற்றிலும் திரிகள் குழ்த்து கொண்டு தாக்குகிறார்கள். அவன் தன் உத்தவியாகின்று அவ்வளவு பேரையும் திருப்பித் தாக்குகிறான். அவனுடைய கைகள்கள் அடிக்கடி மின்னலைப்போல் ஜாலிக்கின்றன. ஒவ்வொரு வான் ிச்சுக்கும் ஓர் தலை உருகிறது. ஆகா! இதோ அந்த வீரனுக்குத் துணையாக ஒன்னும் சில வீரர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு டுவில் மீனக்கொடி பறக்கிறது. நெடுமற பாண்டியர் வாழ்க! வாழாபி லிகேசி வீழ்க!" என்று அவர்கள் ற்ஜித்துக் கொண்டு எதிரிகள்மீது சாய்கிறார்கள்....."

இப்படி அந்தச் சிறுவன் சொன்ன பாது, இதுவரை சிறிது அவட்சிய ராவத்தடனேயே கேட்டுக் கொண்டு ந்த நெடுமறன் திடுக்கிட்டு நிரிந்து ட்கார்த்தான். யேலே என்ன நடக் ப்போகிறது என்று தெரிந்து கொன் தில் அவனுக்கு அப்போது அளவில் தாத பரபரப்பு உண்டாயிற்று.

மறுபடியும் சிறிது நேரம் சிறுவன் பசாத்ருத்தன். சமண குரு மீண்டும் லனைத் தூண்டினார். மேலே என்ன டக்கிறது என்று கன்னுக்கப் பார்த்துக் தும்படி ஆக்ஞாபித்தார்.

"ஆகா! சண்டை முடிந்து விட்டது. திரிகள் எல்லாரும் செத்து விழுந்து ட்டார்கள். வெற்றியடைந்த வீரர்கள் அந்த அலகாய குரனைச் ழுத்து கொண்டு 'மீனக்கொடி ருழ்க! நெடுமற பாண்டியர் நீடுழி ருழ்க!' என்று கோஷிக்கிறார்கள்.

ஆகா! அவர்களுடைய கோஷமும் றுயபேரிகைகளின் முழக்கமும் சேர்ந்து காது செவிடுபடச் செய்கின்றன!.....

அதோ இன்னொரு வீரர் கும்பல் வரு கிறது. அந்தக் கும்பலின் நடுவில் ஒரு ரதம் காணப்படுகிறது. ரதத்தின் மேல் ரிஷபக்கொடி பறக்கிறது. ரதத் தில் கம்பீர வடிவமுள்ள ஒருவர் வீற்றிருக்கிறார். அவருடைய முகத் தில் குரோதம் கொதித்துக் கொண் டிருக்கிறது. இந்த ரதத்தைச் சூழ்ந்து வரும் வீரர்கள் 'மாமல்ல சக்கர வர்த்தி வாழ்க!' என்று கோஷம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கோஷத்தில் அவ்வளவு சக்தி இல்லை. இரண்டு கூட்டமும் சந்திக்கிறது. ரதத்தில் வந்தவரும் குதிரை மேலிருந் தவரும் ஒருவரை பொருவர் பார்க் கிறார்கள். இரண்டு பேரும் கீழே இறங்குகிறார்கள். சமீபத்தில் வரு கிறார்கள். மீனக்கொடிக்குரிய வீரர், ரிஷபக்கொடிக்கு உரியவரைப் பார்த்து, 'மாமல்லவீரே! பகைவர்கள் ஒழிந்தார்கள்; புலிகேசி இறந்தான்; வாதாபிக் கோட்டை நம் வசமாகி விட்டது. இனிமேல் தங்கள் காரியம். நான் போக விடை கொடுங்கள்!' என்று கேட்கிறார். ஐயோ! ரிஷபக் கொடியாரின் முகத்தில் குரோதம் தாண்டவ மாடுகிறது. அவர் 'அடே பாண்டியப்பதரே! எனக்கு வரவேண் டிய புகழை பெல்லாம் நீ கொண்டு போய் விட்டாயல்லவா?' என்று சொல்லிக் கொண்டே உடைவாளை உருவுகிறார். மீனக்கொடியார், 'வேண் டாம், சக்கரவர்த்தி! வேண்டாம்! நமக்குள் எதற்காகச் சண்டை?' என் கிறார். ரிஷபக் கொடியார் அதைக் கேட்காமல் உடடவாளை வீசுகிறார். ஐயயோ!....."

கேட்டவர்களின் ரோமம் சிலிர்த்தச் செய்த 'வீல்' சத்தத்துடன், இத்தனை நேரமும் தரையில் படுத்திக் கிடந்த சிறுவன் எழுந்து உட்கார்த்தான். பித்யும் வெருட்சியும் நிறைந்த கண் களை அகலமாகத் திறந்து சுற்றிலும் பார்த்துத் திறு திறு வென்று விழித்தான்.

நெடுமற பாண்டியன் உடம்பு நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. சமண முனியைப் பார்த்து "அப்புறம் நடந்த

தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா? மூக்ஷியமான தருணத்தில் எழுந்து விட்டானே?" என்று கேட்டான்.

"இளவரசே! இன்றைக்கு இவ் வளவுதான். மறுபடி இன்றிரவு இவனை

அகக் காட்டு காணுப்படி செய்ய முடியாது. பிறகு நடத்ததை தெரிந்து கொள்ள விரும்பினால் நாளைக்குத் தாங்கள் திரும்பவும் இவ்விடத்துக்கு வந்தாக வேண்டும்!" என்றார்.

அத்தியாயம் 14

படை கிளம்பல்

10-து நாள் விஜயதசமி அன்று காலையில் வழக்கம்போல் கீழ்த்திசையில் உதயமான சூரியன், காஞ்சிமா நகரம் அன்றளித்த அசாதாரணக் காட்சியைக்கண்டு சற்றுத் திகைத்துப்

போய் நின்ற இடத்திலேயே நின்ற தாகக் காணப்பட்டது.

பூர்விகப் பெருமை வாய்ந்த பல்லவ அரண்மனை வாசலில் நின்று மாமல்ல சக்கரவர்த்தி யாத்ராதானம், கிரகப்

சக்கரவர்த்தி ஏறிய பட்டத்து யானைக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் அணி அணியாக நின்ற யானைகளும் குதிரைகளும் ரதங்களும் ஏககாலத்தில் நகரத் தொடங்கிக் காஞ்சி நகரின் வடக்குக் கோட்டை வாசலை கோக்கிச் செல்லத் தொடங்கின.

இந்த ஊர்வலம் காஞ்சியின் இராஜ வீதிகளின் வழியாகச் சென்றபோது இருபுறத்திலும் இருந்த மானிகை மேன்மாடங்களிலிருந்து பூரண சந்திரனையும் பொன்னிறத் தாமரையையும் ஒத்த முகங்களையுடைய பெண்மணிகள் பலவகைப்பட்ட நறுமலர்களையும் பஞ்சள் கலந்த அட்சதை யையும் சக்கரவர்த்தியின் மீது தூவி 'ஐய விஜயிப்பவா!' என்று மங்கள வாழ்த்தக் கூறினார்கள்.

இப்படி நகர மாந்தரால் குதிரை மாகவழி அனுப்பப்பட்ட சக்கரவர்த்தியின் போர்க்கோல ஊர்வலம் ஒரு முகூர்த்த காலத்தில் வடக்குக் கோட்டை வாசலை அடைந்தது. நன்றாகத் திறந்திருந்த கோட்டை வாசல் வழியாகப் போர்க்கும்போது கோட்டைக்கு வெளியிலே சற்றுத் தூரத்தில் ஆரம் பித்துக் கண்ணுக் கெட்டியவரை பரவிய ஒரு டெரிய சேனா சமுத்திரம் காணப்பட்டது. அந்தச் சேனா சமுத்திரத்தின் இடை இடையே கணக்கில்லாத கொடிகள் காற்றிலே பறந்த காட்சியானது, காற்று பலமாய் அடிக்கும்போது சமுத்திரத்தில் நெடுநூரத்துக்கு நெடுநூரம் வெண்ணுரை எறித்து அலைகளை ஒத்திருந்தது.

சக்கரவர்த்தியுடன் அணி வகுத்து முன்னும் பின்னுமாகச் சென்ற சிறுசைன்யம் குறுவிய கோட்டை வாசல் வழியாகவும், அகழியின்மீது அமைத்த தொங்கும் பாலத்தின் வழியாகவும் சென்று அந்தப் பெரிய சேனா சமுத்திரத்தில் கலந்த காட்சி, காவேரி நதி கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறுகலாகி வந்து கடைசியில் கடலோடு ஒன்றுகூடும் காட்சியை நினைவுட்டியது.

விடக்குக் கோட்டை வாசலில், அகழிக்கு அப்புறத்தில் நின்று, மாமல்ல சக்கரவர்த்தி கடைசியாக விடை பெற்றுக் கொண்டது மான்

பிரதி ஆவிய எடங்குகளைச் செய்து விட்டு, குலகுல ருத்ராச்சாரியார் முதலிய பெரியோர்களின் ஆசி பெற்று, தாயார் புஷ்பமகா தேவியிடமும் பட்டமகிஷி வானமா தேவியிடமும் விடை பெற்றுக் கொண்டு, பட்டத்துப் போர் யானையின் மீது ஏறிப் போர் முனைக்குப் புறப்பட்டார். அப்போது காஞ்சி நகரத்தின் மாட மானிகைகளெல்லாம் அந்நிரம்படியாகவும், மண்டபங்களிலே பெல்லாம் எறி ரொலி விளம்பும்படியாகவும் அநேக போர் மூலங்களும் சங்கங்களும் எக்காளங்களும் ஆர்த்து முழங்கின.

வன்மரிடமும் தமது அருமைக் குழந்தைகள் இருவரிடமும்தான்.

மகேந்திரனையும் குந்தவியையும் தமது இரு கரங்களாலும் வாரி அணைத்துத் தழுவிக் கொண்டபோது, “இந்தக் குழந்தைகளை இனிமேல் எப்போதாவது காணப் போகிறோமோ, இல்லையோ?” என்ற எண்ணம் தோன்றவும், மாமல்லரின் கண்கள் கலங்கிக் கண்ணீர் தளும்பிற்று.

உடனே அவருடைய ஞாபகம் சிவகாமியின்பால் சென்றது. ஆகா! அந்தப் பழிகாரியின் வீண் பிடிவாதம் காரணமாக வல்லவா இந்த விளையல்லாம் கெட்டுத்தது? அவளுக்காக வல்லவா இந்த அருமைக் குழந்தைகளைப் பிரித்து, அவர்களை அபாயத்தில் விட்டு விட்டு, தூர தேசத்துக்குப் போக வேண்டி யிருக்கிறது? அவள் ஒருத்தி காரணமாக வல்லவா இவ்வளவு லட்சக்கணக்கான வீரர்களும் யானை, குதிரை முதலிய பிராணிகளும் போர்க் களத்தில் மடிந்து விழுப்படி நேரப் போகிறது? இந்த கேரட்தலே கூட, ‘நல்ல சகுனம் ஆவில்கை’ என்று சொல்லிப் பிரயாணத்தை நிறுத்தி விட்டாலென்ன?—இவ்வாறு ஒருகணம் எண்ணமிட்ட மாமல்லர் மறுகணத்தில் பல்லைக் கடித்து உறுதி செய்து கொண்டு, “ஓ! இப்போது பிரயாணத்தை நிறுத்தினால் பல்லவ குலத்துக்கு உலகம உள்ள அளவும் அறியாத அகேர்த்தி அல்லவா ஏற்படும? சிவகாமிக்காக மட்டும் அல்ல;—பல்லவ குலத்தின் மானத்தைக் காப்பதற்காகப் புலிகேசியைப் பழி வாங்கியே தீரவேண்டும்!” என்று சங்கல்பம் செய்து கொண்டார்.

இத்தகைய சங்கல்பம் மனதிற்குள் செய்து கொண்டிருந்த போதே அவர் கண்களில் துளித்த கண்ணீர் வற்றிக் கண்கள வறண்டு விட்டன தழுவிய குழந்தைகளைக் கீழே இறக்கி விட்டு மானவன்மரிடம் பார்த்து மாமல்லர் சொன்னார்:—“என் அருமைகண்பரே! இந்தக் குழந்தைகளையும் இவர்களுடைய தாயாரையும் பல்லவ ராஜ்யத்தையும் உய்மை நப்பிகதரன் ஒப்படைத்து விட்டுப் போகிறேன். நீர் தான் இவர்களைக் கண்ணாள் கருத்து மாயப் பாதுகாத்து நான் திரும்பி வருப்போது ஒப்படைக்க வேண்டும்.

மா ந வன் ம ரே! பரஞ்சோதியின் அபிப்பிராயப்படி திருக்கழுக்குன்றத்தில் திரண்டிருந்த படையில் ஒரு பகுதியை நிறுத்திவிட்டுப் போகிறேன். பாண்டிய குமாரனாலோ, அவனுடைய படையினாலோ காஞ்சிக்கு அபாயம் நேர்வதாயிருந்தால், நமது படையைப் பயன் படுத்தத் தயங்க வேண்டாம். தளபதி கார்த்திகேயனை உமது கட்டளைப்படி நடத்து கொள்ள ஆக்ஞாபித் திருக்கிறேன்!”

“ஆட்டும், பிரபு! தங்களுக்கு இவ்விடத்துக் கவலை சிறிதும் வேண்டாம்!” என்றான் மானவன்மன்.

“ரொம்ப சந்திராவும் கடைசி கேரத்தில் எங்கே கீங்கலும் வர வேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறீர்களோ என்று பயத்து கொண்டிருக்கிறேன். இதான் உண்மையான சிநேகத்துக்கு அழகு!” என்று உள்ளம் உவந்து கூறினார் மாமல்லர்.

அப்போது மகேந்திரன் ஆயிரத்தோராவது தடவையாக, “அப்பா! கானும், வாதாபிப் போருக்கு வருகிறேன். என்னையும் அழைத்துப் போங்கள்!” என்றான்.

புதல்வனைப் பார்த்து மாமல்லர், “மகேந்திரா! இந்த வாதாபி யுத்தம் கிடக்கட்டும். இதை விடப் பெரிய இலங்கையுத்தம் வரப்போகிறது. உன் மாமாவின் இராஜ்யத்தை அபகரித்துக் கொண்டவனைப் போரில் கொன்று இராஜ்யத்தைத் திரும்பப் பெறவேண்டும். அந்த யுத்தத்துக்கு நான் வரவில்லை; நீயே போகலாம்!” என்றார்.

இவ்விதம் கூறிவிட்டு மாமல்லர் சட்டென்று குழந்தைகளைப் பிரித்து சென்று போர் யானைமீது ஏறிக்கொண்டார். அவ்வளவு காள்; அந்தப் பெரிய பிரம்மாண்டமான சைனியம் சமுத்திரமே இடம் பெயர்ந்து செல்வதுபோல் மெதுவாகச் செல்லத் தொடங்கியது. அவ்வளவு பெரிய சைனியம் ஏக காலத்தில் நகருப்போது கிளம்பிய புறநிப் படலமானது வானத்தையும் டுமியையும் ஒருங்கே மறைத்தது. அந்தப்புறநிப்படலத்தில் பல்லவ சைனியம் அடியோடு மறைந்து போகும் வரையில் மானவன்மரும், மகேந்திரனும், குந்தவியும் கோட்டை வாசலில் நின்று கண் கோட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அரைக்கீரை விதைத் தைலம்

அரைக்கீரை விதைபுடன் 72-வித ராக்குகளும், அநேக பச்சிலைகளும் சேர்த்துத் தயாரிக்கப்பட்டது. இத் தைலத்தை வாரம் இரு முறை தேய்த்து ஸ்தானம் செய்து வர சிரசைப் பற்றிய சுகை வியாதிகளைப் போக்குவதுடன் கண், எரிச்சல், கண் மறைப்பு முதலிய கண் சம்பந்தமான வியாதிகளையும், காது குத்தல், சாதிச் சீழ் வருதல் முதலிய வியாதிகளையும் கண்டித்தக் கூடியது.

தயாரிப்பவர்கள் :

டி. எஸ். ஆர். அண்டு கோ., கும்பகோணம்

மதராஸ் லீடி மெஜெண்டுகள் :

புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ், பைக்ரப்ட்ஸ் ரோடு, திருவல்லிக்கேணி
ஸ்டாக்கிங்ஸ் :

B. பாஸபட்டாய், வைடியாள் தெரு, கோயமுத்தூர்

தேவை எதுவாயினும் பரிபூரண
திருப்தியுடன் ஜவுளிகள் வாங்க

புதிய ஜவுளிக் கடை

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஹால்

7, வடக்கு மாட வீதி

மயிலாப்பூர்

::

மதராஸ்

சொக்கி சொன்னைள்

“அம்மா! அம்மா!!” என்று யாரோ மெதுவாகக் கதவைத் தட்டிய சத்தம் கேட்டது. காணும் போய்த் திறத் தேன். சொக்கிதான் வந்து கொண்டிருந்தான்.

“ஏதுடி! இந்த நேரத்திலே? இப்பத் தானே உன் புருஷன் வீட்டுக்கு வந்தான்? அவனைத் தேடியா வந்தாய்?” என்றேன்.

“இவ்வேம்மா, கம்மத்தான் வந்தேன்” என்றான்.

“கம்மா ஏதுக்கடி? ஏதாவது குழம்பு சிழம்பு வேண்டுமா?”

“அதெல்லாம் ஒண்ணு யில்வேம்மா! எம் புருஷன் வந்து சொல்லுச்சு, கான் வந்தேன்” என்றான் மறுபடியும்.

“உன் புருஷன் வந்து என்ன சொன்னான்?”

“பண்ணாடி வீட்டிலே அந்தச் சின்னக் குழந்தை மாத்திரம் ஒண்டியா விருக்குது. பண்ணாடி உம் அந்தம்மாளும் ஊருக்குப் போயிட்டாங்க. ராத்திரி யிலே, பாவம், அது தனியாத்தானே இருக்கும்? நீ வேணும்னா போய் துணைக்குப் படுத்துக்கிறது தானேன்னு சொல்லுச்சு. சரிதான்னு காணும் அதுக்குக் கஞ்சி ஊத்திட்டுவந்தேம்மா” என்றான் சொக்கி.

“ஓஹோ, இப்படி உட்காரு. காணும் சொக்கன் கிட்டே சொல்லி யனுப்ப வேண்டும், என்றுதான் சினைத்தேன். அப்பறம் உனக்குச் செலகரியப் படுமோ, என்னமோன்னு பேசாமல் இருந்த கிட்டேன். கல்ல வேணியா தவணை அதைத் தெரிஞ்சு உன்னை அனுப்பி விருக்கிறான். காணும் இப்பத் தான் சாப்பிட்டு முடித்தேன்” என்றேன் நான்.

“எம்மா, எக்க அப்பாவும் அம்மாவும் எங்கே போயிருக்காங்க?” என்று கேட்டான் சொக்கி.

“மதுரையிலே எக்க பெரியப்பாவுக்கு, அதாவது எக்க அப்பாவின் அண்ணாவுக்கு சொல்பு

ஆபத்தா யிருக்குன்னு தந்தி வந்துச்ச. சாத்திரி 11 மணி வண்டியிலே போயிருக்காங்க."

"அப்படிக்கு திரும்பி வா செண்டு மூணு காசு ஆகுமோ?"

"யார் கண்டது? அங்கே எப்படி யிருக்கிறதோ? எங்க பெரியப்பாவுக்கும் வயதாதி விட்டது. ஒரு வேளை இறந்து போய் விட்டால் இவர்கள் திரும்பி வா காண்கு காள் பிடிக்கும். அது கிடக்கட்டும். நீ இன்னாக்கி ஒரு காளைக்கு மட்டும் வந்து படுத்தாப் போதுமா?"

"ஒரு காள் என்னம்மா? அடிக்க திரும்பி வா வரைக்கும் உங்களுக்குத் துணையா யிருக்கேன், போதுமா? எனக்குத்தான் விட்டிலே என்ன வேலை?"

"என்னடி இப்படிச் சொல்றே? இப்ப காள் ணரிலே யிருந்து வந்து ஒரு மாசத்தானே ஆகிறது? அவரை விட்டுட்டு இருக்கிறதன்னு என்னமோ மாதிரி இருக்குதே! உனக்கும் அப்படித்தானே இருக்கும், சொக்கனை விட்டுட்டுத் தனியா யிருக்கும்போது!"

"அதுக்காகச் சொய்தீங்கனாம்மா? உங்களுக்கும் எனக்கும் வித்தியாசமில்லியா? உங்களுக்குக் கண்ணாமல் ஆகி ஒரு வருஷம்தானே ஆகுது. எனக்கு வருகிற ஆடி மாசம் வந்தா அஞ்சு வருச மாசக்கனே!"

"அதுனாலே என்னடி? அஞ்சு வருஷமானு என்ன, அப்பது வருஷமானு என்ன? அதுக்காகப் புருஷன் மேலே இருக்கிற பிரியம் போயிறுமாடி?"

"அதென்னமோ, போங்கம்மா! நீங்க வேளை யாட்டா கேக்கிறீங்க. எம்மா, நீங்க இப்பத்தானே ஊருக் குப் போ விங்க. அதுக்குள்ளே என் திரும்பி வந்துட்டிங்க?"

"அதை எண்டி கேக்கிறே? சர்க்கார் வேலையிலே இருக்கிற வங்களைக் கய்யாணம் பண்ணிக் கிற வங்க பாடெஸ்வரம் என் னைப் போலத்தான். அவங்களைத் திடீர்னு வேறே ஊருக்கு மாத் திட்டாங்க. அந்த ணரிலே குடிக்கக் கூடத் தண்ணி கிடைக்கா தாம்.

பிரீமீஸுஷ்

சீறுகதைப் போட்டி முதற் பரிசுக்கதை

மணிமம்.

அங்கே போய் வீடு கீழ் பார்த்துக்கிட்டு அப் புறம் வந்து என்னைக் கூட்டிவிட்டுப் போதாச் சொல்லி இங்கே அனுப்பிப் பாங்க. இங்கேயாவது சந்தோஷமா யிருக்க வாய் வந்தா, எங்கப்பாவும் அம்மாவும் திடீர்னு புறப்பட்டுப் போயிட்டாங்க."

"இதக்கென்னமா இப்படிச் சுவலைப் படுத்திங்க? ரொண்டு காலிலே திரும்பி வந்திட மாட்டாங்களா? அதுக்கப்பறம் உங்க வீட்டுக்காரரும் வந்து கூட்டிக்கிட்டுப் போயிடுவாரு, இல்லையா?"

"அது எப்படியோ கடக்கிறபடி கடக் கட்டும். மணி பன்னிரண்டு ஆகடபோகுது, படுக்கவாம். நீ எங்கே படுக்கிறே? உனக்குத் தூக்கம் வரையா?"

"செதம் தூக்கித் தூக்கி என்னத்தைக் கண்டோம்? இன்னக்கி ஒரு ராத்திரி முழிச்சிருந்தா என்ன?"

"சரிதான்; அப்ப ஒரு கதை சொல்வேன். கேட்டுக்கிட்டே தூக்கிறேன்."

"போக்சம்மா, நீங்க எவ்வளவு படிச்சிருக்கீங்க. எத்திரி கதை உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கதான் ஒண்ணு சொல்லுங்கனோன்!"

"நீயும் தின்னைப் பள்ளிக்கூடத்திலே அஞ்சாவது வரைக்கும் படிச்சிருக்கிறதா சொன்னியே. காங்க படிக்கிற கதைக்கும் உங்க ஜாதியிலே சொல்லிக் குடுக்கிற கதைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கும்குற தான் கேட்டேன்."

"பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கிற கதைகள் னாம் ஒரு கதையா? அதவும் அஞ்சாவது புள்ளைகளுக்கு என்னத்தை இருக்குது? என்னடைய கதையே டெரிய கதையா யிருக்கும். நான் பிறந்ததும், வளந்ததும், கண்ணாவம் பண்ணிக்கிட்டதும், இதுகளைக் கேட்டாலே நீங்க ஆச்சரியப்படுவீங்கம்மா"

"அப்ப, அதைத்தான் சொல்வேன். தூக்கம் வராமே இருக்கிறதற்கு அதையா வது கேட்டுக்கிட்டிருக்கேன் ... அட்டே... எண்டி சிரிக்கிறே?"

"இல்லீங்கம்மா, சும்மா ஒரு பேச்சுக்குச் சொன்னா, அந்தக் கதையையே சொல்லு

யுன்னு புடிச்சுக்கிட்டிருக்கனோ. எங்கதை என்ன, உங்களுக்குத் தெரியாததா? என் பருசுந்தான் உங்கிட்டே பத்து வருசமா வேலை செஞ்சுக்கிட்டிருக்கே. நான் கண்ணாவம் பண்ணிக்கிட்டு அஞ்சி வருசம் தாறுங்கனோ ஆகுது!"

"உன் பருவநிலைப்பத்தி நீ சொல்லி நான் தெரிஞ்சுக்க வேண்டியது ஒண்ணுமில்லே. எங்க வீட்டுக்கும் எத்தினியோ வேலைக் காரன்கள் வந்து போயிருக்காங்கம். அனாவ் சொக்கனைப்போவ நான் பார்த்ததே இல்லை. எங்கப்பாவுக்கு அவனைக் கண்டால் அங் வளவு பிரியம். அவனை கம்பி வயல் காரி உங்களை வேல்வாம் அகன் பொறுப்பிலேயே விட்டிருவாங்க. அது மாதிரிமென்ன, எங்க வீட்டிலே என்ன முக்கியமான வேலை இருந்தாலும் சரி, அவன் செய்தால்தான் எங்களுக்குத் திருப்தி உண்டாகும். எப்ப வாவது ஒரு சமயம் எங்கப்பாவுக்குக் கோபம் வந்து விட்டாலும் அதை அவன் பொறுத்துக் கொள்வான். அனாவ் எங்கப்பாவுக்கும் காரணமில்லாமல் கோபம் வராத்."

"அதென்னமோ கெஜத்தம்மா. எனக் கும் இப்பத்தான் ஒரு விசயம் மெனைப்புக்கு வந்தச்ச. எனக்குக் கண்ணாவம் கூடத்து உங்களுக்கு வேலை இருக்குகங்களா?"

"அப்ப எல்லாம் எனக்கு என்ன வயசு? பன்னிரண்டு இருக்கும்; பள்ளிக்கூடத்தக் குப் போய்க்கிட்டிருந்த சமயம். அவ்வளவு சரியா கிணவு இல்லை. கனாக் கண்டது மாதிரி இருக்குது."

"என்னம்மா இப்படிச் சொந்தீங்க? கண்ணாவம் முடிஞ்சு வந்து காணும் என் புருசனும் உங்கக் காலிலே குய்ப்பிட்டு விழுத் தப, உங்கப்பா உங்கக் கைமேலே வருகிணையயம் வேட்டியையடி குடுத்த எங்க ரொண்டு பேரு கிட்டேயும் குடுக்கச் சொல்கிறா? அதைக் கூடவா மறந்திட்டிங்க?" என்று எனக்கு கிணவுட்டிடின.

காணும் சந்த ரோமயோசித்தப் பார்த்து விட்டு, "ஆமாடி, ஆமாடி. இப்பத்தான் கிணவுக்கு வருது. அப்ப நீ இந்தச் சொக்

கணைப் பார்த்த பார்வையிலே அவன் மயங்கி விட்டானே!" என்றேன்.

"அது இருக்கட்டும்கம்மா, உங்க அப்பாவுக்கு வந்த கோவத்தைச் சொல்ல வந்தேனே, அதைக் கேளுங்க."

"சரி; சரி சொல்லு. எனக்கும், வந்ததுக்கம் எக்கேயோ போச்சு. இனிமே எக்கே வரப் போகுது? இன்னிக்கு வகா தடுதான், போ!"

"எனக்குக் கண்ணாவம் செஞ்ச புது சிலை எங்க சேரியிலே என்ன பேசிக்கிவாங்க தெரியுமா? 'சொக்கி—சொக்கன். அடி ஆத்தா, எவ்வளவு பொருத்தமான பேரு! இங்கச் சொக்கனை எப்படித்தான் இந்தச் சொக்கி மயக்கினுனோ?' அப்படின்னு பேசிக்கிவாங்க."

"என்னடி, சொக்கி! என்னடி. உன் புருஷன் பேரைச் சொல்லிட்டியே?" என்று கான் கேலியாகக் கேட்டேன்.

"எங்களுக்கும்கேயும் புருசன் பேரைச் 'சொல்லுற வழக்க மில்லேம்கமா,' இருந்தாலும் காணும் என் புருசனும் கண்ணாவம் 'செய்துக்கிறதாக்கு முந்தியிருந்தே ஒருமாதிரி பழகிட்டிடுனாலே, அதுக்கு முன்னே பேரைச்

சொல்லிக் கூப்பிட்ட பழக்கத்திலே இப்பவும் கொணப்பில்லாமே சொல்லிட்டேன்!"

"என்ன, என்ன! கல்யாணம் பண்ணிக் கிறதாக்கு முந்தியே யீயும் அவனும் ஒருமாதிரி பழகிட்டிடுங்கனா? அப்படின்னு எனக்குச் சரியா விளக்கலையே?"

"போங்கம்மா நீங்க! ஒவ்வொன்றையும் வெவ்வேறாகக் கேக்கிறீங்க! இதை யெல்லாம் கான் எப்படிங்க சொல்றது? எனக்கு வெக்கமா இருக்காதா?"

"இதிலே வெக்கம் என்னடி, வெக்கம்? பொம்பளைக்குப் பொம்பளை ரகசியம் வேறயா? சும்மாச் சொல்லுடி!"

"கேதே ஒண்ணும் பெரிய சமாச்சார மில்லேம்கமா. எங்கப்பன், சேரியிலே கொஞ்சம் பணக்காராரு. அதுனாலே கான் மத்தப் பொண்ணுகளைப் போல வயசிலே கூலி வேலை செய்கிறதாக்குப் போறதில்லே. எங்களுக்கே சொந்தமா ஒரு காடு இருக்கு. அந்தக் காட்டிலே ஒரு காளு கடலை தோண்டிக்கிட்டு இருக்கும்போது இந்தச் சொக்கன் அந்தப் பக்கமா வந்திச்சு. வந்ததும் சுத்தியும் முத்தியும் பார்த்துட்டு ஒருத்தரு யில்லாததைக் கண்டு எங்கிட்டே வந்து 'ஏ சொக்கி! நீ என்ன தனியாக் கடலை தோண்டிக் கிட்டிருக்கியே? உனக்குப் பயமா இல்லி

யா?' என்று கேட்டுச். 'அதைப் பத்தி உனக்கு என்ன கவலை? நீ பாட்டுக்கு உன் வேலையைப் பார்த்துக்கிட்டுப் போ' என்று கான் கொஞ்சம் கோவமாகச் சொன்னேன். அதுக்கு, 'என்ன புண்ணே! நீ இதைக்குக் கூட கோவிச்சுக்கிறே? உன்னைச் சேரியிலே பாக்கும்போ தெல்காம் உன்கிட்டே ஒரு பேச்சாய்வு பேசுணுமனு என் மனசு கிடந்து தடிக்கும். ஆனால் அக்கேதான் உன்னைப் பார்த்துக்கிட்டே எத்தினியோ மொட்டப் பயலாக சின்னுக்கிட்டிருக்கான் கனே! அக்கே எப்படிப் பேசிக்கொள்ளு இருந்தேன். இன்னுக்கித்தான் உன்னைப் பாக்க முடிஞ்சது. உன்கிட்டே.....' அப்படினு கிட்டிப் பேசின. இவ்வளவு சொன்னால் உயசு வந்த ஒரு பொண்ணுக்கு வெவரம் தெரியாமப் போகுமா? அது என்ன என்னத்தோடே எங்கிட்டே வந்து பேசின எங்கிறது எனக்குத் தெரிஞ்சு போச்சு. பேசாத உனக்கே இடமில்லாமே கான் அதைக் கோவமாகப் பார்த்து, 'இந்தா சொக்கா! நீ பெரிய வீட்டுப் பண்ணையா ணுன்னு சொன்னுக்கிட்டிடு, அந்தத் தைரியத் திலே பேசுறே! நீ என் கூடப் பேசிக்கிட் டிருக்கிறதைப் பார்த்து யாராவது எக்கப் பன் கிட்டே போய்ச் சொல்லிட்டாக் கனோ, அப்புறம் நீ எம்ம சேரியிலே குடி யிருக்க முடியாது. ஆமாம், சாக்கிரதையா இருந்தாக்க' என்று சொன்னேன். அது எம் பேச்சைச் சட்டை பண்ணுமே, 'அப்படியே உன்கே அப்பன் கிட்டே போய்ச் சொன்னா தான் என்ன? காண்கி நீ யாரையாவது ஒரு பயலைக் கட்டிக்கிட்டிருந்தானே ஆகணும்? கண்ணாலம் பண்ணிக்காமே இருக்க முடியா துல்ல, அந்தப் பயல் ானாக இருக்கக் கூடாது?' என்று கிரிச்சுக்கிட்டே கேட்டுச்.

"சொக்கி, ரொம்ப துணிச்சல்காரன் தான்டி அவன் என்க ஐதியிலே இந்த மாதிரி ஆண்பிணை வந்து பெண் களிடத்திலே பேசுவே மாட்டார்கள். இப்பத் தான் படிப்பு அதிகமாகப் போகப் போக

ஒருத்தருக் கொருத்தர் காலிதங்கள் எழுத ஆரம்பிச்சிட்டாக்க" என்ற கான் குதக் கிட்டுச் சொக்கினை உயர்த்திப் பேசினேன். அதற்குச் சொக்கி சொன்ன பதில் என்னைப் பிரமிக்க வைத்த விட்டது.

"நீக்க உன்க ஐதியை உசத்தியாச் சொல்நீக்க. எத்தனி பேரை கான் பாத் திருக்கேன், தெரியுமா? மொதல்லே அதைத் தர்நேன். இதைத் தர்நேன்னு ஆம்பிணகன் காலித்திலே எழுதிச் கேக்கிறதை சொன்னு எம்பி, எல்லாப் படிச்ச பெண்ணுக்க கூட ஏமாந்த வீட்டை கிட்டி ஒடிப் போகு துக்க. ஆன என்க ஐதியிலே அப்படியா? ஒருத்தருக் கொருத்தர் மனசிலே பிரியம் விழுத்தச்சுன்னு, கொருக்கு கோ தனியா யிருக்கும்போது பேசுக்குவோம். பின்னாலே பெரிய மனுசருக்க என்க மனசுபோலே கண்ணாவத்தெயும் முடிச்ச வைப்பாக்க. கண்ணாலம் முடிஞ்சிட்டா, உயிரு போற வகைக்கும் என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் கஷ்டம் வந்தாலும் பிரிய மாட்டோம். ஒன்க ஐதியிலே அப்படி இருப்பாக்களா? — சரி, எனக்குக் கதை வெல்லாம் எம்க்கு எதைக் கம்மா? என்க அதையைச் சொல்லுகிறேன், கேளுக்க....."

"சொக்கி, இந்த விஷய மெல்லாம் எப்படியடி உனக்குத் தெரியும்?" என்ற ஆச்சரியத்தோடு கேட்டேன்.

"இது என்னம்மா பெரிய சாகசியம்? என்க சேரியிலே அந்தப் பெரிய மனுசான் வீடுகளிலே போய் வேலை பாக்கிறவுக்க இதைப் பத்தி அடிக்கடி பேசிக்கொன்க. எத்தனையோ வீடுகளிலே இந்த மாதிரிதான் எடுத்திருக்குதாம்."

"அப்படின்னு நீயும் என்க வீட்டுச் சாச் சாரக்களைப் பத்தி உன்கச் சேரியிலே பல பேரு கிட்டேயும் சொல்லித்தானே இருப்பே?"

"ஆமாம்மா, உன்க வீட்டிலே எடக்கிற எல்ல விஷயங்களையும் என்க சாதிக்கும்னே அடிக்கடி பேசிக் கிட்டித்தா னிருப்போம். இந்த ணிலே யும் எத்தனையோ பணக்கார மொதலாளிக இருக்கத்தான் செய்ருக்க. ஆனால் இந்தப்

பெரிய வீட்டுப் பண்ணைக்காரரு வேலைக் காரங்க ிட்டே அன்பா கட்டத்திற மாதிரி வேறே யாருமே கட்டத்திற தில்லென்னு தான் பேசிக்கொக்க. அவ் வளவு தூரத்தக்கு ஏன் போகணும்? நான் அந்தக் கடலைக் காட்டுவே சொக்களைக் கோபமாய்ப் பேசி கொட்டினு கொட்டிலே அது பயத்தக்கிட்டிடுப் போயிருச்சு. கடைசி யிலே எங்களுக்கு முடி போட்டு வைச்சவரு யாருக்க தெரியுமா? ஒங்க அப்பாதான்! இதுக்கு அவங்க என்னென்ன வேலைக்கள் ளாம் செஞ்சாக்கண்ணு கேக்கக் கேக்க எம் மனசு இன்னமும் சந்தோஷப் படுது. கண்ணாவச் செவவு அடிவனவையும் எம் புருச னுக்கு உக்க அப்பாதான் குடுத்தாக்களாம்!"

"சொக்கி, அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். கடலைக் காட்டுக் கதையை அப்படியே சிறத்திலிட்டு சொம்ப தூரம் வந்து கண்ணாவம் முகஞ்சதைச் சொல்லி சிறத்திட்டியே!"

"அது கெடக்கட்டுக்கம்மா. நான் சொல்ல வந்த விசயத்தையே மறந்திட்டேன் பாத்நிங்களா? ஒங்க அப்பாவுக்குக் கோபமே வராது. அப்படியே வந்தாலும் அதைப் பொறுக்கவும் முடியாது என்றித விசய மாகத்தானே சொல்ல வந்தேன். நீங்க வேறே என்னென்னமோ கேக்கவும் அது மறந்தே போச்சு ..... ஏம்மா, வெளக்கிலே எண்ணி இல்லிங்களா?" என்று கவரில் மூட்டி யிருந்த விசைக்கு அணைந்த போன தைக் கண்டு கேட்டான் சொக்கி.

"பாத்நியாடி, விளக்கு சின்றதுகூட தெரியாமப் பேசிக் கிட்டிருக்கிறுக் கிறோமே" என்றேன் நான் ஆச்சரியத்தோடு.

"வெளக்கு இல்லாட்டி என்னம்மா, இந்த சொல்தான் இந்தப் பக்கம் சாஞ் சிறுச்சே! இங்கே யாருக்க, பட்டப் பகல் போலே இருக்கு வெளிச்சம்.....ஏம்மா எச் சிறுச்ச உக்காத்திட்டிங்க?"

"இல்லை. இரண்டு வெத்திலை போட்டுக் கிறேன். அப்பத்தான் துக்கம் வராமல் இருக்கும்."

"அப்படின்னு துக்கம் வருதாம்மா? பின்ன துக்குக்களே! எனக்காக ஏன் துக் கத்தைக் கெடுக்கிறீங்க?"

"துக்க மெல்லாம் போய் வெகு கோ மாச்சடி. வெத்திலை போட்டுக்கிட்டா உன் பேச்சை இன்னும் கொஞ்சம் உற்சாகமாகக்

கேக்கலாம் யாரு, அதுக்குத்தான். இந்த மாதிரி இனிமேல் நீயும் நானும் எப்போ தனியா இருந்த பேசப் போகோம்? ஒரு வேளை காரைக்கே எங்கப்பாவும் அம்மாவும் திரும்பி வந்துட்டாக்கன்னு, நீ துணக்கு வந்த பழக்க முடியுமா? இந்தா, நீயும் வெத் திலை போட்டுக்க" என்று நான் சொன்ன தும், அவன் சட்டென படுக்கையை விட் டெழுந்த இரண்டு கையையும் கீட்டி வாக்ஸித் கொண்டு, மதுபடியும் படுக்கையில் உட் கார்த்தபடியே வெற்றிலை போட ஆரம்பித் தான். நானும் வெற்றிலையை மென்ற கொண்டே "சரி, சொல்லு. எங்கப்பா மேலே என்னமோ புகார் சொல்ல வந் தியே?" என்று அவளைத் துண்டினேன்.

"ஐயயோ, புகார்கு ரெண்சுக்கிட் டிங்க! கோவயிருக்கிற இடத்திலேதான் கொண மிருக்கும்னு சொல்லுவாக்களே. அத்தமாதிரி உங்க அப்பாச் கிட்டேயும் கொணயிருக்கு என்றிறதைத்தான் சொல்ல வந்தேன். மத்தபடி அவங்க மேலே புகாரு சொன்னு இந்த கைக்கு அழுசிப் போயிரதா?"

"சரி, சரி, சொல்லு கதையை" என்று நான் அவளை மேலும் துண்டினேன். அவன் ஆரம்பித்தான்:

"எனக்குக் கண்ணாவம் பண்ணின புதுசு. வயலிலே அப்பத்தான் வேலை ஆரம்ப மாதிரி சமயம். உக்கப்பாவுக்குத்தான் ஏதா ன மாலிங்கன் இருக்கிற விடியும் உங்களுக்குத் தெரியுமே! பண்ணாடிக்கிட்டே இருக்கிற ஏருக பத்தாதின்னு உலிக்கு வேறே பத்த ஏரு புடிச்ச வயல் உழவு ஆரம்ப மாச்சு. அதுனுலே ஏன் புருசனுக்கு வீட்டுக்கு வந்த கஞ்சி குடிக்கிறதாக்குக் கூட ரோயிலிலே. நான்தான் வயனுக்குக் கஞ்சி கொண்டு போதுது. உழவெல்லாம் முடிஞ்சு, பரம்படிச்சு, செல்லும் விதைச் சிட்டாக்க. அப்பறம் கொஞ்சம் வேலை குறைஞ்சது. இருந்தாலும் எம் புருசன் மாத்திரம் எக்கோளும் வயல் பக்கமே சுத்திக்கிட்டுத் திரியும். அந்தச் சமயங்களே நான் கஞ்சி கொண்டுபோனும் சாகசாகமாச் குடிச்சிட்டு ஆத்த ஓரமா இருக்கு யாருக்க, அந்த அரசமாம், அந்த ரெழவிலே அது துண்டை விரிச்சு, மம்பட்டையைத் தலைக்கி வைச்சுக்கிட்டிடுப் படுத்திக்கும். நான் தலைப் பக்கம் உக்காத்த அது தலையிலே பேன்

பாத்தகிட்டு இருப்பேன். அப்ப, அது வேடிக்கை வேடிக்கையாகப்போகும். ஒவ்வொரு காரணத்திலும் இந்த வேடிக்கையே வெணையாப் போயிடும். உங்க சொன்ன பேருக்கும் சண்டை உட வந்திடும். அந்தச் சண்டை யெல்லாம் கொஞ்ச கோத்தக்குத்தான்! சாயல்காவம் கான் வீட்டுக்குத் திரும்பறதக் குன்னே சமாதானம் ஆயிடுவோம்....."

"உம், அப்படிச் சொன்னா. அதெல்லாம் சண்டையிலே கணக்கில்லையடி, சொக்கி! அந்தமாதிரிச் சத்தோஷத்திலே சண்டை போடுறதைப் படிச்சவங்க ஊடவ்னு சொன்ன வங்க. புருஷன் பெண்டாட்டிக்குள்ளே அந்தமாதிரி இவ்வாட்டி வாழ்க்கையிலே சத்தோஷமே இருக்காதாம்" என்று அந்தக் கவியாசனம் செய்தேன். அவனுக்கு அதைப் புரிந்த கொள்ள முடியவில்லை.

"தென்னமோ, அம்மா! எனக்கும் அவருடிட்டே வம்பு தீழுக்காட்டி பொழுது போறதில்லை. ஆனால் இந்தமாதிரி இருந்த உங்களைப் பிரிச்ச வைத்திறதற்கு எங்கேயோ இருந்த வந்தச்ச, எமன் வாகனம்!"

"என்ன, உங்க சொன்ன பேரையும் பிரிச்ச வைத்ததா? எமன் வாகனமா? எது, ஏறணம் மாட்டையா சொந்தே? ஏன், நீங்க சொன்ன பேரும் பேசிக்கிட்டிருக்கும் போது சொக்கனை வந்த முட்டித் தள்ளி ஓச்சோ?" என்று கான் சிரித்து விட்டேன். அவன் சிரிக்கவில்லை. அவன் மூக்கல் சட்டென ஒரு கவலைக் குவி தோன்றியது. பழைய சம்பவங்களை அவன் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

"முட்டித் தள்ளி வீருந்தாலும் தேவலைக் கனே, அம்மா! ஒரு கால கஞ்சி குடிச்சிட்டு எம் புருசன், என் மடியிலே நில் வைச்ச சத்தோஷமா படுத்திருந்தச்ச. கான் ஒரு கதை சொல்லிக் கிட்டிருந்தேன். அதிலே அதற்கு ஆனந்தம் சொல்ல முடியாது. 'சொக்கி இந்த மாதிரிக் கதை யெல்லாம் இத்தினி காலம் எங்கிட்டே சொல்லாமத்தானே மூடி வைச்சிருந்தே? இது மாதிரியே தெனம் ஒரு கதை சொல் லியா?'ன்னு ..... வெக்கமா இருக்கும்மா, அவரு கொஞ்சதைச் சொந்ததக்கு!" என்று தலவிலுச்ச.

"சொல்லுடி அம்மா, இங்கே யாராடி இருக்கா? கான்தானே இருக்கிறார்?" என்று ஆவல் தண்டக் கேட்டேன்.

"நீங்க ஒருத்தர் கிட்டேயும் சொல்லக் கூடாது" என்ற உதறிவாங்கிக் கொண்டு, சொக்கி தொடர்ந்த சொன்னான்:

"எம் புருசன் என் கண்ணத்திலே கிஞ்சு. பெவமாக் கிம்மிகுச்ச. வலி தாக்க முடியலை. காலும் அது கண்ணத் திலே சதக்குன்ன கிம்மினேன். அது சட்டுன்னு வந்திருச்ச உக்கந்த சிரிச்சக் கிட்டே என் கண்ணத்திலே பரீண்டு அடிச் சிறுச்ச. காலும் திருப்பி தன்னு குடுக் கிறதக்குன்னே அது வந்திருச்ச மாத் துக்குப் பின்னாலே ஒளிகுக்கிறுச்ச காலும் விடகே, தூடுப்பிலே முத்தானியை வரிசுசு கட்டிக் கிட்டு அதைப் பிடிக்கிறதக்காசு மாததைச் சுத்திச் சுத்தி ஓடியாத்தேன்!"

"ஏதேது! சொப்ப வேடிக்கையா யிருக்கே? என்னைப் பின்னாக் கண்ணு மூச்சி வினையாடுகிற மாதிரி வினையாடினீங்க போலிருக்கு" என்று என் சிரிப்பை அடக்க முடியாமல் சொன்னேன்.

"கடைசியா விட்டேனா? கெட்டியாப் பிடிச்சகிட்டிட்டு ஒரு கண்ணத்திலே குடுத்த தாக்கு உடமயும் சேத்து சொன்ன கண்ணத் திலேயும் குடுத்தேன். 'என்னடி சொக்கி, கான் வெணையாட்டுக்கு அடிச்சதாக்கு நீ பேய் மாதிரி அதைஞ்சிட்டியே'ன்னு அது கண்ணத்தைத் தடவிக் குடுத்துச்ச. அப்பத் தான் எனக்கும் பாவமா யிருந்தச்ச. என் கைகூட எஞ்சுச்ச. அடி பளமாகத்தான் விழுந்த போச்சு. அப்புறம் அதைச் சமாதானப்படுத்தி உக்காணவாச்ச, மடிவிலே படுக்கப் போட்டுக் கண்ணத்தைத் தடவிக் குடுத்துக்கிட்டே யிருந்தேன். அதற்கு அந்த அடி போன தூடமே தெரியலே. எனக்கும் உடம்பெல்லாம் என்னமோ மாதிரி இருந்தச்ச. அப்படியே மாத்ருமேலே சாஞ்சக் கிட்டிருந்தேன். 'அடே பாவி, சொக்கா!'ன்னு இடி மாதிரி சத்தம் கேட்டுத் தாக்கி வாசிப் போட்டு கான் திரும்பிப் பாத்தேன். என் புருசனும் வந்திருச் சிறுச்ச. உங்க அப்பா வந்த பக்கத்திலே கிண்ணக் கிட்டிருந்தாரு!"

"எங்கப்பாவா? தங்கி எப்படி வந்தார்? அப்படியே வந்திருந்தாலும் நீங்க இருக்கிற தினசைப் பார்த்துடும் பேசாமல் போயிருப் பாக்கனா?" என்று கான் அவனைக் கேட்டேன்.

"பண்ணாடி கொணம் எங்களுக்குத் தெரியாது? காதக் கஷ்டப் படாமே சத்தோசமா இருக்கணுயித்திறதக்காசு இன்னுக்கும் காரணக்கும் எங்களுக்கு வேண்டியதை

யெல்லாம் குடுத்த புண்ணியவான் உங்க அப்பா ஒருத்தர்தான். ஆனால், அதுதான் சொன்னேனே, என்னையும் எம் புருசனையும் பிரிக்க வைக்க எம்ன் அவனுடைய வாகனத்தை வலி விட்டான்னு! எம்ன் வயல் கயிலே செல்லு காத்த தன தன்னு வளத்த பசேருன்னு இருந்தீங்க. உங்க விருத்தோ கயத்தை அதுத்துக்கிட்டு வந்த காசமாப் போடு ஒருமை மாடு எம்ன் வயல்ப் பார்த்த இரங்கி வயிறுமட்ட காத்தகளைத் தின்னுருங்க. தினததோடே போச்சா? அதுக்கு வந்த சந்தோஷத்திலே வயலு பூராவையும் மதிக்க, தொவைக்க, காத்தை யெல்லாம் பழாக்கிடுங்க. ஒரு வயலை மென்று நீத்தட்டு அடுத்த வயலுக்குள் னேயும் இறங்குகிற சமயத்திலேதான் உங்க அப்பா தூரத்திலே இருந்து பார்த்துட்டு ஓடி வந்தாங்க ஓடியாந்தவரு மாட்டைக்கூட வொட்டாமே, காவல் காத்துக் கிட்டிருந்த எம் புருசன் எங்கே போக்கன்னு தேடிச் சுத்திப் பார்த்துப்போது காங்க செண்டு பேரும் இந்த வோகத்தையே மறந்து மாரத்தடியிலே யிருக்கிறத கண்ணிலே பட்டிருக்குது!"

"உம்.....அப்படிச் சொல்லு. அந்த ஆத்திரத்திலேதான் அங்கேவந்து சத்தம் போட்டிருக்காக உங்கப்பா! இல்லாட்டி வருவாங்களா?" என்ற என் தகப்பனார் பக்கமாக காண் பேசினேன். அவரும் அதை மறுக்கவில்லை.

"அது தானுங்கம்மா காண் மொதல் வேலே சொல்லியா, பண்ணடி மேலே தப்பு இல்லவேன்னு. கேளுங்க, 'அட பாலி சொக்கா' ன்னதும் திரும்பிப் பார்த்தோம் காங்க செண்டு பேரும். காத்த பூராவும் காசமாக்கிடுக்கன்னு தெரிஞ்சது. அப்பவும் ஒருமை மேஞ்சக் கிட்டேதானி ருந்தீங்க. எம் புருசனுக்குக் காலும் ஓடலே கைபும் ஓடலே, கடுக்கிக்கிட்டே சின்னுங்க. காண் ஒரே தாவா வாய்க்காலுத் தாண்டி ஓடினேன், ஒருமையை விட்டே. 'இந்தா புள்ளே சொக்கி! நீ ஓடாதே. உன் வேலையைப் பார்த்துக்கிட்டு நீ போ. தெரிஞ்சதா!' அப்படின்னு ஒரு அத்துப்ப் போட்டாரு உங்க அப்பா. காண் திக்குன்னு அப்பியிலே சின்னுட்டேன். அதுக்கு மேலேதான் எம் புருசனுக்குக் கைசியம் வந்து ஓடிச்சு. 'அடே துரோகி! நீயும் போகாதே' அந்த ஒருமை கல்லா மேயட்டும். போனது போச்சு. எல்லாம் போகட்டும். இந்த வருசம் விவாச்சல்வே நீ மண்ணைப் போட்

புருசன்:—எப்பிபா பார்த்தாலும் உன் அம்மா கைப் பற்றித்தானடி போனது? அதையே கேட்டுக் கேட்டு என்க்கும் அதுத்துப் போச்சு!

மனைவி:—பேன்னே, உங்கம்மாவைப் பற்றிப் பேசினுக்கான் கோன் சொக்கிறேன் என்று கண்டைக்கு வருமிறீப்பேன்!

டிட்டே. உன் வயித்தலேயும் இந்த வருசம் மண்ணுதான்!" அப்படின்னு அதையும் தடுத்தாங்க உங்கப்பா. அது கேக்கவே இங்கே. வார்பிலே கிடந்த மம்மட்டியை எடுத்தக்கிட்டுப் போயி. அதைத் திரும்பி அந்த ஒருமையை வெளு வெளுன்னு வெளுத்த ரோட்டிப் பக்கமா ஓட ஓட வொட்டிட்டு வந்து உங்க அப்பாழுன்னுக் குக் கையைக் கட்டிக்கிட்டு கடுக்கிக்கிட்டே சின்னுங்க. அப்பக்கூடக் கோவம் தணியலே பண்ணடிக்கு. 'சொக்கி பேச்சிலே சொக்கி இருக்கிட்டியோ! எத்தினி ஆளுக நீங்க செண்டு பேரும் சந்தோஷமா இங்கே கூத்தடிக்கிறதைப் பார்த்துட்டு வந்து எம் கிட்டே சொல்லியுங்கூட அதை யெல்லாம் காண் காதிலே போட்டுக்காமே, என்னமோ சின்னஞ் சிறகை, புதுசாக் கல்யாணம் பண்ணிக் கிட்டதாக, போனாப் போகட்டும்ன்னு காண் பேசாமே இருந்தேன். இருக்க, இருக்க, கடைசியிலே அது எனக்கே எமனு வந்து முடிஞ்சது. சரி, இனி நீங்க செண்டு பேரும் எப்பவும் விட்டகிலேயே ஆட்டம் போட்டுக்கிட்டிருங்க. உங்களைக் கேக்க யாருமே வரமாட்டாங்க, நீ வயலுக்குக் காவல் காத்தது போதும். உன் பெண்டாட்டிக்குக் காவலா இரு. போ!' அப்படின்னு கோவத் திலே என்னன்னமோ சொன்னாங்க..." என்று பெருமூச்சு விட்டுக் செண்டு கதையைப் பாதிவீச கிறத்தினுள் சொக்கி.

[அடுத்த கதையில் முடியும்]

ஸ்தெலா கலாசாலை, ஜா-எல THE STELLA TUTOR, JA-ELA

உயரிய முறைகள் ! உன்னத சேவை !!

தமிழில் தபால்மூலம் ஆங்கிலம்

குறைந்த செலவில் நிறைந்த அறிவு!

ஆறே மாதங்கள் ஆங்கிலம் கற்க!!

தபால் கல்வியில் முதன்மை வகிக்கும் ஸ்தெலா வீட்டிலிருந்தபடியே, வேலைக்குப் பங்கமின்றி அரிச் சுவடியிலிருந்து கேம்பிரிட்ஜ் பரீட்சைகள் வரையும் இலகுவில் ஆங்கிலம் கற்பிக்கின்றது.

இலவச விபரங்களுக்கு எழுதுக.

ஸ்தெலா கலாசாலை, ஜாஎல, சிலோன்.

தங்கமணி

Regd. 102868

துண்டு & தூள் புகையிலை

குணம் மணம் மிகுந்தது

துண்டு ½ அணா. தூள் பொட்டலம் ½, 1 அணா.

Prop: K. முத்துவேலப்ப கவுண்டர்,
கோட்செட்டிபாளையம்.

ஏஜண்டு :

M. சக்கரவர்த்தி நயினார்

75, வாத முத்தையப்பன் தெரு

::

சென்னை

நல்ல உபதேசம்

வி. எஸ். சுந்தரராஜன்

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இருட்டிக் கொண்டே வந்தது. இன்னும் தெரு விளக்குகள் எரியத் தொடங்கவில்லை.

அருணாசலமும், அவன் கண்பனும் முன்னனுடைய வீட்டு வாசல் திண்ணையில் உட்கார்த்த பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"என்னமோ, கோபு! எனக்கு ஒன்றமே பிடிக்கவில்லை. எங்கேயாவது தூ தேசம் போனால்தான் மனசுக்கு கிம்மதி ஏற்படும்" என்றான் அருணாசலம்.

"இதோ பாச்! அருணாசலம், குடும்பம் என்றால் சண்டை, சர்ச்சை இருக்கத்தான் இருக்கும். உன்னிடம் கொண்ட அன்பினால்தானே அவன் கண்டிக்கிறான்?" என்றான் கோபு.

"உனக்குத் தெரியாது, கோபு! என்னை அழகியவரில் அவர்களுக்கு ரொம்ப திருப்தி... என்னமோ! என் நிர்மாளித்து விட்டேன், இந்த இடத்தை விட்டே போய் விடுவதென்று!" என்றான் அருணாசலம்.

"எதையும் நீரே யோசித்துச் செய்..... என் காரணங்களுக்கு விடேன்" என்று கூறி விட்டுப் போனான் கண்பன் கோபு.

அருணாசலம் அங்கேயே உட்கார்த்த யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். விளக்குகள் போடப்பட்டு, தெரு பிரகாச மடைந்தது. ஆயினும் அவன் மனதிலிருந்த இருள் மட்டும் போகவில்லை.

அப்பொழுது அவன் உட்கார்த்திருந்த வீட்டிற்குள் யாரோ ஒருவர் பிரயாணக் கோலத்துடன் துழைந்தார். அவரைக் கண்டதும் "வேம்பு மாமா! வேம்பு மாமா வந்தாட்டா!" என்று பலத்த கூச்சலிட்டுக் கொண்டு அந்த வீட்டுப் பிள்ளைகள் தங்கள் மாமாவை வரவேற்றனர். கூச்சல் சப்தம் கேட்டு வெளியே வந்த வீட்டுக்கார அம்மான் தன் தம்பியான வேம்புவை, "வாடா அப்பா, வா!" என்று அழைத்தான். அதில்தான் என்ன வாதஸம்யம்?

"சென்க்யமா? அத்திம்பேர் இருக்காரோ?" என்று கேட்டவாறே உள்ளே துழைந்தான் வேம்பு.

"அவர் வர பத்து மணி ஆகும்..... அ...ப்...பா! நீ வரயோ, இல்லையென்னு

இருத்தது. இந்தப் பசக்கனோ என் உகிரை வாக்கிட்டா! 'மாமா எப்பவருவார்?' 'பட்டாசு, மத்தாப்பு எல்லாம் வாக்கிண்டு வருவாரா?' என்ற தொனதொணப்பு சகிக்க முடியவில்லை!" என்றான் அக்கா, பெருமையுடன்.

"அதென்ன அப்படிச் சொந்தே? கடிதம் எழுதி விட்டு வராமல் இருப்பேனா?... கிறையப் பட்டாசு, கருகரு, சே வெடி... எல்லாம் வாக்கிண்டு வந்திருக்கேன்" என்று அடிக்கிக்கொண்டே போனான் தம்பி.

அதற்கு மேல் நடந்த பேச்சு அருணாசலத்தின் காதில் ஸ்பஷ்டமாக விழுந்ததும், அவன் மனதில் ஏறவில்லை. அவன் சிந்தனையோகத்தை எட்டிப் பிடித்திருந்தான்.

அருணாசலத்திற்கும் ஒரு அக்கா இருந்தான். அவளுக்கு இரண்டு குழந்தைகள். அத்திம்பேர் எல்ல வேலையில் இருந்தார்.

சென்னைக்கு அருணாசலம் வேலை கிமித்தம் வந்தான். வந்த பதினில் அக்காவுடன் தங்கினான். அங்கேயே சாப்பாடு, டிபன், படுக்கை, எல்லாம் வைத்துக் கொண்டிருந்தான். அக்காவும், அத்திம்பேரும் அவனிடம் பசுமாகத்தான் இருந்தார்கள். வேலையும் ஆய்ந்தது.

அருணாசலம் மாத முதலில் சம்பளம் வாக்கியவுடன் அக்காவிடம் பணம் கொடுக்கப் போவான். "அம்பி! அந்த ரூபாய்க்கு ஒரு சல்ல புடவைவாக வாக்கி வந்துவிடு!" என்பான். அவனும் வாக்கித் தந்துவிடுவான். இதேபோல் ஒவ்வொரு மாதமும் அவன் ஏதாவது ஒன்று வாக்கி வரச் சொல்லி விடுவான்.

ஒரு நாள் அவன் சாப்பிடுவதற்காகத் தன் அக்காவின் வீட்டிற்குச் சென்று கொண்டிருந்தான். வாசலதையில் அவன் அத்திம்பேரும், அவருடைய கண்பரும் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவன் பெயர் அடிபடவே சற்றுநின்ற ஒட்டுக்கேட்டான்.

"... அவருலம் எனக்கொன்றம் வரபயில்லை. அவனுடைய அக்காவுக்குத்தான் புடவைவும், சலிக்கையும் வாக்கித் தன்னு கிறான்.....!" என்று அத்திம்பேர் மெதுவாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

அந்த வார்த்தைகள் அருளுசலத்தின் மனதில் 'சரி' என்று கைத்தன. அதற்கு மறுகான் முதல் அங்கே சாப்பிடப் போவதை சிறத்திக் கொண்டான்.

சரன்ரு காட்கள் சென்று அங்கே போன போது அங்கே கேட்கத்தான் கேட்டான்.

"சாமான்கள் அகப்படுவது கஷ்டமாக இருக்கும்போது எனக்கும்

சேர்த்த வாகனவது சொம்தானே? அதனுதான் ஹோட்டலில் ஏற்பாடு செய்து கொண்டு விட்டேன்!" என்றான் அருளுசலம்.

ஆனாலும் அதற்குப் பிறகு அவன் சிம்மதி யாக இருக்க முடிந்ததா? இல்லை. அவன் தவர்கள் வீட்டிற்குப் போகும்போதெல்லாம் சாயித்திரி அவன் பீது ஏதாவது புகார் சொல்லிக்கொண்டே விரும்பான். அத்திம் டேர் அவனுடன் கல் கலப்பாகப் போக வுதின. ஒரு சமயம் அவனைக் கேலி செய்வதுபோல் பேசுவார்கள். ஒவ்வொரு சமயம் அவனைக் கண்டதும் முகத்தைத் துக்கிக் கொண்டு பேசாமல் இருப்பார்கள்.

அவனுக்கு ஒன்றும் விளங்காத. ஏன் இப்படியெல்லாம் கடத்த கொள்ளுகிருர்கள் என்று லெ சமயங்களில் ஆர்ச்சியப்படுவான். ஆனாலும், அவர்கள் வீட்டுக்குப் போகாமல் அவனும் இருக்கவும் முடிய தில்லை. அந்தக் குழந்தைகளிடம் அவன் கொண்டிருந்த பாசம் அவனை அங்கே தன்விடிக் கொண்டு செல்லும்.

பாவம்! அவனுக்காக அவை எவ்வளவோ காட்கள் தடிபட வேண்டி விரும்பும். மாமாவிடம் குழந்தைகள் "காக தா!" என்று ஆகசுபுடன் கேட்பார்கள்.

அதைக் கேட்டு சாயித்திரி கோபமடைவான். "காக கேட்கிற வழக்கம் என்ன வழக்கம்?" என்று முதலில் இரண்டு அதை வைப்பான்.

ஒரு முறை, திபாவளிக்கு காண்கைத்து காட்க விரும்பும்போது, அவன் குழந்தைகளுக்கென்று ஆசையுடன் காண்கைத்து ரூபாய்க்குப் பட்டாக முதலியவை வாக்கிப் போவிரும்பான். அதைப் பார்த்த சாயித்திரி, "அப்பி! ஏன் இவ்லெல்லாம் காசை

வீணுக்குவிரும்? அவர் வே?ற வாக்கி வந்திருக்கிரு?" என்று இரைதான். அவன் மனசு உடைத்து போயிற்று.

என்னதான் காட்கள் ஒடி மறைந்தாலும் அருளுசலத்தினால் தீர்ச்சம்பவங்களை யெல்லாம் மறக்க முடியுமா? இந்த வீட்டில் வேம்பு மாமா'வுக்குக் கிடைக்கும் உபசாரங்களையும், தன் சினைமையையும் ஒப்

பிட்டிப் பார்த்தக்கொண்ட அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

அவன் கண் இமை யோசங்களில் தேக்கி விரும்பக் கண்ணீர் அதச் சிரிப்பு துக்கச் சிரிப்பு என்பதை வெளிப்படுத்திற்று.

"என்ன சார், செனக்கியமா?" என்று விசாரித்துக் கொண்டே வேம்பு வந்தான்.

"எங்கே விரும்பு வகுநீர்தான்?" என்று அருளுசலம் ஆவனுடன் கேட்டான்.

"பம்பாயில் 'செனவுத் இண்டியன் கன் டென்ட்'லில் இருக்கிறேன். அங்கே இருந்ததான் காது என் 'லிவி'ல் வந்திருக்கிறேன். கீங்கன் இங்கே என்ன வேலையா விரும்புநீர்தான்?" என்று கேட்டான் வேம்பு. பேச்சும் தொடர்ந்தது.

அன்று இரவு அருளுசலம், மாலை செய்த தீர்மானத்தை ஊர்ஜிதம் செய்து கொண்டான்.

தவ்வளவு காட்களாக அவன் மனதில் கடத்தகொண்டிருந்த போராட்டத்திற்கும் ஒரு முடிவு கண்டான்.

பேசிக வாக்கில் வேம்பு சொன்ன வார்த்தைகள் அவன் சினைவில் கழன்றுகொண்டே விரும்பின.

".....உறவினர்கள் எல்லாம் தூர இருந்தால்தான் ஸார், நல்லது. அப்போதுதான் அருமை தெரியும். எல்லாம் அனுபவத்தின்மேல்தான் சொல்லுகிறேன், ஸார்!....."

"வேம்பு! எல்ல உண்மையைப் போதித்தாய். உன்னுடனேயே — உன்னுடைய ஆருயிர் தோழனாக — பம்பாய்க்கு வந்து விடுகிறேன். இந்தப் பார்த்த உலகில் எதைக்கு ஒரு வேலகாண கிடைக்காமல் போகிறது?" என்றான் அருளுசலம்.

CADBURY'S
CHOCOLATE

BOURNVITA

BOURNVILLE
COCOA

வாசனிகள் அதிகம் ஏற்
பட்டு எப்போதும் இறக்
குமதி செய்யப்பட்டால்
மணத்திற்கும் இணை
யற்ற சிறப்பிற்கும்
உலகப்பிரஸித்தி பெற்
றது காட்பரீஸ்தான்
என்பதை மறுபடியும்
உறுதிப்படுத்துக.

CADBURY

means

QUALITY

C105

தலை யி ல்

கலை மயிர் தெரிதெதா, தவ்வது அடித்
கலை தெரிதெதா? அடித் தலை புலப்
படும் படித்திள், உதிர்ந்த கேச சாதி
கனாக்குப் பதில் புதுக் கூத்தல் முனைக்க
விவலை என்பது கிச்சயம். அச்சமயம்
கேசவர்த்தினியைக் கொண்டு பரி
ஹரிக்காமன், பாதி வழுக்கையைப்
பூரண வழுக்கையாக விடுவானேன்?
வழுக்கையால் ஏற்படும் கிருத் தோற்
தக்கதையும் அனுபவிப்பானேன்?

உதிர்ந்த இலைகள் மதபடி முளைத்து
வீடும். ஆனால் சில சமயங்களில்
உதிர்ந்த கூத்தல் கிசிச்சையின்லாமல்
முளைப்பதில்லை. அச் சமயங்களில்
கேசவர்த்தினியை உபயோகித்து மயிர்
உதிர்வதை தடுத்தி இனம் கூத்தலையும்
இனமையும் ஒருக்கே பெறுங்கள்.

கேசவர்த்தினி

கூத்தலைப் பாதுகாப்பது, விருத்தி
செய்வது, அழகு படுத்துவது.

விலை அணு 12.

(மேற் செலவு வேறு)

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்
தயாரிப்பவர்:

தேன் இந்திய ரஸாயனசாலை,
ஆர். எஸ். புரம், கோயமுத்தூர்

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்
மதுரை மில்ஸ்

கம்பெனி லிமிடெட்

மதுரை : தூத்துக்குடி : அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 லுக்கும் கீழ்க்.

தம்பி 80 லை லுக்கீ

எங்குடைய விசேஷமான லுக்கீ: ஓத்தை லுக், இரட்டை லுக், பனியல்
தொலுக்கேற்ற கோல் லுக், மீன் தொலுக்கேற்ற சீஸ் லுக், முறுக்கேற்றிய லுக்
நாங்கீ கப்ளே செய்வது: கைத்தறி, இயத்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கு
வேண்டிய காரீக்கள் லுக்கீ, இயத்திர தொலுக்கேற்ற கார்ப்பு லுக்கீ,
கனத்த வேப்பியல், காய்வால் முதலியவைகளுக் கேற்ற மடக்கு இரட்டை
லுக்கீ, மற்றும் பின்னல் இயத்திர தொலுக்கேற்ற மிருதுவான சன்ன லுக்கீ,
எய்கள் எடுப்பிய பருத்தி லுக்கீ இறக்குமதியாகும் லுக்கீளப் போல் என்ன
வகையினும் கீர்த்தி பெற்றவை. நாங்கீ லுத்தபதைத் தவிர தெய்வநிலை,
ஐக்கிய மாகாண சர்க்கார் லுக்கீ அறிக்கையில், இந்தியாவிலே லுக்கீய்ப்பும்
லுக்கீயில் எய்கள் லுக்கீ மிருதுத் தன்மைக்கும், சன்னத்திற்கும்,
தேர்த்திக்கும், அலுத்தத்திற்கும் மிகச் சிறத்தவை போன்றும், என்ன தொலுத்
தொழிலாளர்களுக்கும் மிருதுவதாகவும் உறுதிருக்கீ.

மானேஜர்கள் : ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்

உத்தரவாசமுள்ள ஆபரணங்களுக்கும் வைரங்களுக்கும்
அசல் வெள்ளி சாமான்களுக்கும்

P.A. ராஜ் செட்டியார் & பிரதர்

கடை வீதி.

"ஸ்வரண மாளிகை"

கோயமுத்தூர்.

சென்னை தபால் பெட்டி 139, போன். 218-A

அகப்பட்ட புதையல்

ராஜி

ராஜி மச்சந்திரன் மிகவும் புத்திசாலி. ஆனால் அவன் மிகவும் வீஷ்ணும் செய்வான். அவனை அவன் தாய் தந்தையர்கள் சந்துரு என்று அழைப்பார்கள். சந்துருவுக்கு லக்ஷ்மணன் என்று ஒரு சகோதரன் உண்டு. இரண்டு குழந்தைகளும், தாய் தந்தையர்கள் சொல்லுவதை வட்சியமே செய்ய மாட்டார்கள். அவர்களுடைய சினேதெர்களுடன் எப்பொழுது பார்த்தாலும் வினையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

ஒரு நாள் சாயங்காலம் சந்துருவும், லக்ஷ்மணனும் சினேதெர்களுடன் தோட்டப் பக்கம் வினையாடச் சென்றிருந்தார்கள். அப்பொழுது சந்துருவின் தாயாரும், தகப்பனாரும் ஏதோ சில வார்த்தைகளை 'குசு குசு' வென்று ரகசியமாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். பேச்சில் சந்துருவின் பெயரும், லக்ஷ்மணனின் பெயரும் அடிக்கடி வந்தது. இதைக் கேட்ட சந்துருவும், லக்ஷ்மணனும் தன் சினேதெர்களுடன் மறைவாக நின்று கொண்டு ஒட்டுக் கேட்கத் தொடங்கினார்கள்.

அப்பொழுது சந்துருவின் தகப்பனார் பின்வருமாறு சொன்னார்:—

"இன்று நமக்குக் கிடைத்த கடிதத்திலிருந்து வெகு நாளாக நாம் எண்ணிக் கொண்டிருந்த புதையல் நமது தோட்டத்திலேயே இருக்கிறது என்று

தெரிவிிறது. இந்தச் சமரசாரம் சந்துருவின் காதிலும் அவன் சினேதெர்கள் காதிலும் எட்டாமல் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் காதில் விழுந்தால் தோட்டத்தைக் கொத்திப் பார்த்து, புதையலைத் தேடி, எடுத்துக் கொண்டு போய்ப் பணத்தைக் குடியாகச் செலவழித்து விடுவார்கள்!"

இந்த ரகசியத்தைக் கேட்ட சந்துருவும், லக்ஷ்மணனும் அவன் சினேதெர்களும் சந்தோஷத்தினால் கூத்தாடினார்கள். "இப்புதையல் நாம் இன்று இரவு எப்படியாவது கண்டுபிடித்தாக வேண்டும்" என்று நிச்சயித்தார்கள்.

இரவு மணி எட்டு இருக்கும். நல்ல நிலா வெளிச்சம். சந்துரு, லக்ஷ்மணன் அவனுடைய சினேதெர்கள் எல்லோரும் தோட்டத்திற்கு வந்தார்கள். எல்லாப் பையன்களும் மண் வெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு தோட்டத்தைக் கொத்திக் கொண்டே போனார்கள். வெகு நேரம் நன்றாகக் கொத்தியும் ஒன்றும் அகப்படவில்லை. கீழ்க் கோடியிலிருந்து மேலக்கோடிக்கு வந்தார்கள். எவ்வளவு தோண்டியும் புதையல் அகப்படவில்லை. மிகவும் வருத்தத்துடன் மேலக்கோடியில் தோண்டிக் கொண்டிருக்கும் போது சந்துரு கூர்ந்து கீழே நோக்கி

னன். ஏனெனில், அவன் மண் வெட்டியால் கொத்தின பொழுது 'தடால்' என்று ஒலிசெய்தது.

கீழே தட்டுப்பட்ட சாமான் என்ன வென்று சந்துரு குளித்து கவனித்தான். அது ஒரு சிறு வெண்கலப் பாத்திரமாகத் தெரிந்தது. மிகவும் கவமாக இருந்தது. மேலே ஈடப் பட்டுக் கயிற்றினால் கட்டப்பட்டிருந்தது. "புதையல்! புதையல்!" என்று ஏக காலத்தில் எல்லோரும் சந்தோஷமாகச் சொல்லிக் கொண்டார்கள். கயிற்றை அவிர்த்துப் பார்த்தவுடன் சந்துருவுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. ஏனென்றால் அப்பாத்திரத்திற்குள் புதையல் ஒன்றும் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக அப்பாத்திரம் நிரம்பக் கற்கள் இரு

தன. அதைப் பார்த்தபையன்களுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. பாத்திரத்தில் கடிதம் ஒன்று இருந்தது. அதைச் சந்துரு படித்தான்:

"குழந்தைகளே! எங்கள் தோட்டத்தை நன்றாகக் கொத்தினதற்கு மிகவும் சந்தோஷம். விட்டில் போய்ச் கவமாகத் தூங்குங்கள். நாளைக்குக் காடியில் நீங்கள் செய்த உதவிக்காக எங்கள் விட்டில் வீசுந்து வைத்திருக்கிறேன். வந்து சாப்பிடுவீட்டுப் போங்கள்! இப்படிக்கு,

சந்துருவின் தாய் தந்தையர்."

என்று அந்தக் கடிதத்தில் எழுதியிருந்தது. சந்துருவும் அவன் சிலேற தராளும் அவமான மடைத்து விட்டிருப்போயச் சேர்த்தார்கள்.

—சுமரி—

தாய் உபாத்திரமால் கருகினால் தாய் இப்படிப் படிப்பதற்காக நித்தமாய் என்று கையாடல் போட்டுச் செல்கிறார்கள் உபாத்திரமால் திறமென்று படித்து ஓடியதின் காரணத்தால் படத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

செக்கு இழுத்த தியாகி

மகாத்மா காந்தி இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்த பிரதம தேச பக்தர்கள் நிறை வரசம் செவ்வ தென்பது சர்வ சகஜமாய்ப் போய் விட்டது.

சென்ற இருபத்தைத் வருஷத்தில் ஏதற்கையோ ஆயிரக்கணக்கான — லட்சக் கணக்கான — தேச பக்தர்கள் நிறை வரசம் செய்திருக்கிறார்கள்.

இவ்விதம் தமிழகத்தில் தேச விடுதலைக் காகச் நிறை சென்றவர்கள் நிறைகளில் கஷ்டப்பட ரேர்த்தபோதெல்லாம் தமிழ் காட்டுப் பழம் பெரும் தேச பக்தர் ஒருவர் அனுபவித்த நிறைக் கஷ்டத்தை மீண்டும் ஆதரவு அடைவார்கள்.

“ஆகா! வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை அந்தக் காலத்தில் நிறையில் செக்கு இழுத்தாரோ? அவர் பட்ட கஷ்டத்தை மீண்டும்போது காம் இப்போது அனுபவிக்கும் கஷ்டங்கள் எம்மாதிரி? இவை ஒன்றமே இவ்வே!” என்று தைரியம் பெறுவார்கள்.

இந்தக் காலத்தில் நிறை வரசம் அதனுடைய பயன்களாக இழுத்து விட்டது. நிறை தண்டனை ஒரு கௌரவமாகவும் தேச விவகாரங்களில் பதவிகள் பெறுவதற்குச் சாதனமாகவும் ஏற்பட்டு விட்டது.

அந்த காலிலே ஒருவர் நிறைக்குப் போனான் என்று, “காகத்துக்குப் போனான்” என்றே வருகிறார்கள். அரசியல் கைதிகளுக்கென்ற விசேஷ சலுகைகள் அந்த காலில் இடையாது. உ. வருப்பு பி. வருப்புகளும் இவ்வீ. உண்மையில், அரசியல் கைதிகள் மற்றக் கைதிகளைக் காட்டிலும் கொடுமையாக நடத்தப் பட்டார்கள்.

அத்தகைய காலத்தில் ஸ்ரீ வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை ஆறு வருஷம் தேசத்துக்காகச் நிறைவரசம் செய்தார்.

கல்ல குடும்பத்தில் பிறந்த வளர்த்த படித்துப் பட்டம் பெற்றப் பிரபல வக்கீலாக விளக்கிச் சிறும் சிறப்பும் பெயரும் புகழ்மாக வாழ்க்கை நடத்தியவர் இவ். சென்று திருடர்களும் கொலைகாரர்களும்

அடைக்கப்படும் நிறைக்குள்ளே கொண்டு போய்த் தன்னைப் பட்டார்.

“நிறையில் ஸ்ரீ வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளையைச் செக்கு இழுக்கச் செய்தார்கள்!” என்ற செய்தி ஒருவர் பரவியபோது, தமிழகத்தை ஒரு குறுக்குக் குறுக்கிப் போட்டு விட்டது.

தேசபக்த மகாகவி பாரதியாரின் காதிலும் அந்தச் செய்தி விழுந்தது. “கடவுளே! உனக்குக் கண்ணிருக்கிறதா? இப்பேர்ப் பட்ட அசியாயங்கள் உலகத்தில் கடப்பதை நீ பார்த்தக் கொண்டிருக்கிறாயா?” என்ற எண்ணத்தினால் கவியின் உள்ளம் வெறும் பியது.

“மேனோடிக் கெட்டுக்கறையும்
வீழ்த்து கட்டப்பதும்
துனோடிக் ரேக்கடியும்
நோவதுவும் காண்கிறையோ?”

என்ற பாரதியார் கதறினார். நிறை அறிவாளியும் பல நூல்களின் ஆசிரியருமான ஸ்ரீ வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளையை மனதிலே வைத்துக் கொண்டதான்,

“துனோடிக் ரேக்கடியும்
நோவதுவும் காண்கிறையோ?”

என்ற பாரதியார் பாடி விருக்க வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஸ்ரீ வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளையின் வாழ்க்கையும் தீர்ப் போராட்டங்களும் பாரதியாரின் பாடல்கள் இன்னும் பல வற்றிற்கும் காரணமா விருந்தன.

அத்தகைய சுதந்திர வீரருக்கு, தமிழகத்தின் ஆதி தேச பக்தருக்கு, அவர் பிறந்த வளர்த்த போராடிய ஊத்துக்குடியில் ஒரு ஞாபகச் சின்னம் கிண்காட்டுவதற்காக மீதி சேர்த்த வருகிறார்கள்.

இந்தப் புண்ணிய மீதிக்குப் புது வருஷத்தில் உக்களுடைய காணிக்கையை உடனே செலுத்தி வைப்பார்கள்.

வருஸ் விவரம்

4. வி. சுந்தரமங்கலம்	501 0 0
அண்டு சான்ஸ், மதுரை	
ஸ்ரீ அம்மாடி கிருஷ்ணசாமி	
ஹாட், மயிலாப்படி	250 0 0

ஸ்ரீ வி. தட்சுணாமூர்த்தம், கோல் கோடு, கோலம்	250	0	0
செய்யாறு தாதுக்கா அரவியல் மகாநாட்டில் வரும்	201	12	7
திருத்துரைப் பூண்டி பாரதி ஸாஸிப் சங்கம், போஸ் இளைஞர் சங்கம் மூலம் வரும்	156	8	0
ஸ்ரீ வி. தாகமுத்துப் பிள்ளை, தஞ்சாவூர்	101	0	0
ஸ்ரீ டி. என். சத்தான சாமசாமி உடைமார், நீட்சாமங்கலம்	101	0	0
ஸ்ரீ பெருமாச்சாரி நாட்டர், எம். என். சி. அங்கம்பாக்கம்	100	0	0
ஸ்ரீ என். ஏ. என். கோக்கலிங்கம் செட்டியார், சாமச்சத்திரபுரம்	100	0	0
காங்கிரஸ் ஸாஸிப் சங்கம் (233, லிங்கச் செட்டித் தெரு, சென்னை) மூலம் வரும்	84	12	3
ஸ்ரீ டி. ஏ. கிருஷ்ணமச்சாரியார், மயிசம்பூர், சென்னை	50	0	0
ஸ்ரீ வி. என். குமாரசாமி ஸ்வர், தண்டைமார்பேட்டை, சென்னை	50	0	0
விமலாம்பி பண்டத் துறிக் இளைஞர்கள், புது டி. வி. வைத்திய நாதன் மூலம்	40	0	0
புது சாணாறுத் தமிழர்கள், ஸ்ரீ என். சாமச்சத்திரன் மூலம்	30	14	0
ஸ்ரீ பழனி. கிருஷ்ணம், "அப்பர் இய்யம்" நோத்தாப்பட்டி	25	0	0
தலித் மூல்தான் விமலாநத் தொழிற்சாலை நண்பர்கள்	20	0	0
ஸ்ரீ எம். என். பரிசாஜன், உதவி ஆசிரியர், "கல்வி"	15	0	0
தமிழ்ப்பாண்டிஸ் ஸ்ரீ அண்ணாமலை, தியாகராயநகர், சென்னை	10	0	0
ஸ்ரீ கே. கபிர், கோயமுத்துர்	10	0	0
ஸ்ரீ வி. கே. வேணுகோபால், அத்தவாரி	10	0	0
ஸ்ரீ எம். ஏ. கவாமிநாதன், டர் பங்கா, ரீகர்	5	0	0
டாக்டர் ஸ்ரீ சி. ஆர். சாமஸ்வாமி, கோலம்	5	0	0
ஸ்ரீமதி என். விசாசு பேர்னாண்டோ, திருநெல்வேலி	4	0	0
ஸ்ரீ ஆர். பாசுத்தாம்பி பிள்ளை, திண்டிவனம், திருநெல்வேலி	3	8	0
ஸ்ரீ எம். என். சாமனாதன், விருப்பாச்சி, திண்டுக்கல்	2	0	0
காசிவதிரி, ஐந்து ஸாஸிப்கள் சங்கம், சங்கரலிங்கபுரம்	1	0	0
மூன் ஸாவு	2522	9	3
ஆக ரூ.	4650	0	3

★

செய்யாறு தாதுக்கா அரவியல் மகாநாட்டில் வரும் விவரம்.

[ரூ. 20-0-0: ஸ்ரீ கவாமி சத்தியானந்த கர்னாடி; ரூ. 10-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் பி. சாமக் கண்ணு செட்டியார் அன் சன்ஸ், மணப்பாக்கம்

தாசிமன், மாமன்டுர் ராஜகோபாலாச்சாரி; ரூ. 5-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் பாண்டிக் கட்டு கோபால தாயுதி, என். சிதம்பர நாயகர், அ. கா. ராஜகோபால முதலியார், க. சின்னப்ப முதலியார் அன் சன்ஸ், அனக்காஜ் கிருஷ்ணசாரி ஆச்சார், புனிதரம்பாக்கம் ராப பத்திர தாயுதி, கொளமத்தை குப்புசாமி ஆச்சார், பிரம்மிநாதம் டி. என். சீனிவாச முதலியார், சாமச்செய்யன், அன. கத்தாநாத்தி ரூ. 4-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் தென்னாச் சி கப்பிரமணிய செட்டி, கோத்திர சாமனாஜம், மதுரை கத்தாநாச்சார், மாமன்டுர் ஏ. தாராபண்டியாட்கள்; ரூ. 3-0-0: ஸ்ரீ என். செங்கடப்பதி தாயுதி; ரூ. 2-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் தி. ஏ. கத்திரேச முதலியார், வசுதாசாஜா தாயுதி, குஞ்சி கணேசன், முதல்கேர் சாஜம்பான், செங்கட டி. விஜயராகவாச்சாரி, கோயிலார் ஆதிபுது அச்செட்டி, திருவத்தியூர் ம. கத்தாபர முதலியார், திருவத்தியூர் வைபாபுரி முதலியார், ஆழாநகர் வாத்தியார், திருவத்தியூர் குப்புசாமி முதலியார், மதுரை விஜயகண்ணு புதுப்பாண்டியம் சாரா சன்மார்க்க சங்கம் ரூ. 1-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் முக்கர் கோண்டிக் சபாத்தியாயர் கப்பிரமணியம், வறிகு பட்டு கண்ணப்ப முதலியார், கொளுக்காத்து, தங்கவேலம், தி. புண்ணியகோட்டி முதலியார் நல்லாந் என். எப்ப உடைமார், பாராஜ் ராசாரிப் பிள்ளை, தி. பூண்டி தாசிமன் பிள்ளை அனக்காஜ் தட்சிணகா ஸ்வர், அனக்காஜ் தட்சியாயர், மாமன்டுர் கத்தாந், தி. பூண்டி மூலசாமி முதலியார், மூலசாமிப்பட்டு கண்ணப்ப முதலியார், தேவூர் அனத்தநாத தலிஞர், கவாநாத்தி என். வி. சங்கராமி அனத்தவாடி கப்பிரமணிய ஸ்வர், கோலாச்சார் சாமனாஜம், தென்னா செங்கடவாடி செட்டி, திருவத்துர் ஆதிபுல முதலியார், திருவத்தியூர் புதிஷாத்தா தாயுதி, செங்கட ராஜகோபாலாச்சார், போண்டி ஆதிபுல ஜெயின், கே. ஏ. பார்த்தசாரதி ஜெயின் புலனி விஜயராகவாச்சாரி, மணப்பாக்கம் ஆர். ஜன நாயக்கர், ஏ. குமாரசாமி ஸ்வர், வாமுபத்தம் முனாமிச் செட்டி, பூதேர் சீனிவாச்சார், பி. பி. ஆராமரத்தம், சோழவா, சாமனாஜம், புன்கி சம்பத் குமார், உண். மூலம் வரும் ரூ. 23-4-7]

★

திருத்துரைப் பூண்டி பாரதி ஸாஸிப் சங்கம், போஸ் இளைஞர் சங்கம் மூலம் வரும் விவரம்.

[ரூ. 5-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் ஏ. கே. கலியாண கத்தாந் செட்டியார், தா. செ. சாமசா செட்டியார், என். என். அண்ணாக்கம், ஏ. சே. ஸாத்தாந், இ. ரூ. கோ. சேத்திய செட்டியார், தி. தாகலிங்கம் செட்டியார் டி. என். கப்பிரமணிய ஸ்வர், தா. செ பண்டித்தாந், டி. கத்தாசாஜா தாயுதி என். என். அப்பாக்க நாட்டர்; ரூ. 3-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் என். சீனிவாச செட்டியார் என். ஆர். வேதாஜன், ஏ. ஆர். சாஜம்பிய அ. சா. அண்ணாக்கம் செட்டியார், ஏ. என். கசாமி நாத்தத்தர், து. பிரேம் பிள்ளை, என். சே. வாகரேதா ஸ்வர், பி. சங்கரேக சாஜி ரூ. 2-0-0: ஸ்ரீமாண்கள் என். ப. முகம்மது சாவுத்தர், டி. என். குப்புசாமி பிள்ளை, அ. தா. சாமலிங்கம் செட்டியார், என். கிருஷ்ண முதலியார், என். சே

ஐயாச் செட்டியார், ஐ. ஐ. நியாகராஜன், ஆர். கோவித்தாமிரம் பிள்ளை, எம். கோவித்தாமிரம், அஞ்ஜீசாபு, அழகப்பர் சாவுத்தர், சாம. கோபாலசுந்தரன் செட்டியார், ஆர். அருண்ஜி, வி. பாஸ்கரத்தார், வீர. சாமையுதம் செட்டியார், ஐ. என். அண்ணாமலை பிள்ளை, ஐ. வெங்கடசாம ஐயர், ஐ. கே. முத்துசாமி ஐயர், வி. சி. சிதம்பரம் செட்டியார், ஆர். சுந்தரமய்யர், வி. ஆர். நாகலிங்கம் செட்டியார்: ரூ. 1-0-0: ஸ்ரீமங்கலம் பி. என். மணி ஐயர், ஐ. கவிஞரத்திப் பிள்ளை, சி. தடேசம் பிள்ளை, கே. சௌந்திரசாஜன், ஏ. சாகர் பண்டாரம், கோ. ரெத்தினம் பிள்ளை, பி. எம். கப்பையா முத்தியார், கு. ரெத்தினையுத் தேவர், கோ. நாராயணர் செட்டியார், குஞ்சரபிம், ஏ. கப்பரசாபு, எம். பி. என். தாவுத், வி. என். சத்திய ஸுரத்திச் செட்டியார், ஐ. அண்ணகரத்தம், ஏ. கப்பிரமணியம் பத்தர், ஆ. தடேசபத்தர், உ. வி. ரெத்தினம் செட்டியார், முருகையன் செட்டியார், ம. ச. வீரப்பர் செட்டியார், ஸ்ரீ சாமசுந்தரன் செட்டியார், கே. பஞ்சாபகோ ஐயர், ஐ. கோபாலம் செட்டியார், எம். சாமம், எம். கப்பிரமணியம், கே. முருகையன், வி. பக்கிரசாமி தாவுடு, ஐ. வி. கிருஷ்ணசாமி ஐயர், பி. ஐ. நடராஜன், எம். சாமச்சத்திரம் பிள்ளை, ஆர். சுந்தரம், என். கிருஷ்ணசாமி முத்தியார், ஏ. சுந்தரையன் செட்டியார், வி. எம். சாதாசுந்தரன் ஐயர், கோ. சம்பலம் செட்டியார், ஆர். தம்புச் செட்டியார், ஏ. பி. கிருஷ்ண செட்டியார், அழகநாயன் தாடசர், ஐ. குஞ்சேபாதர், ச. தண்டபாணி செட்டியார், ஏ. நடராஜ ஐயர், ஆர். வெங்கடேச தேவர், அ. சா. சத்திரசேகரன் செட்டியார், அரு. 0-0-0: ஸ்ரீ ச. வேணுகோபால் செட்டியார்.]

★

விஜயநகரம் விமானத் தொழில்சாலை வரும் விவரம்.

[கல்யாணசுந்தரம், தான், கப்பிரமணியம், ஆதிசேஷன், சங்கரநாராயண சாய், காத்தி, அய்யம், கிருஷ்ணசாமி, சிவியாசாய், குண்டி சாய், ஸாகிபாய், திருவெங்கடேசாமி, கோகாதரம், சத்தானம் பாசாஜி சாய், என். கப்பிரமணியம், சிங்கராசாய், வான், மஞ்சேரி சாமசுந்தரன், கப்பிரமணியம், கிருஷ்ண சாய், சுந்தரசாஜன், சாமசேஷன்.]

திருத்தம்

சென்ற 16-12-45 இதழில் வெளியான மொத்த வரும் ரூ. 2522-9-3ம் விடுபட்டுப் போன நன்கொடைமான் பேயர்கள் :-

சாய் சாகிர் ஸ்ரீ வி. பி. கப்பிரமணிய முத்தியார் ஐ. பி. வி. சி. கப்பிடி சி. பி. குஞ்சரபண்டிடம், வெள்ளக்காய் 15 0 0

கண்ணன் விவான், ஸ்ரீ சாமசுந்தரன் ஆன் கோ., துணி விவாபாரம், திருப்பூர் 2 0 0

ஸ்ரீ வி. பாஸ்கரசுந்தரன், செகத் தாபாத், டக்கான் 2 0 0

★ STAR PUBLICATIONS ★
PALAKARAI :: TRICHINOPOLY

ரஸிகமணி டி. கே. சி.

பொங்கல் வெளியீடு!

ரஸமான சம்பவங்களும், இலக்கியக் கொள்கைகளைப் பற்றிய இனிய புதிய விளக்கமும் நிறைந்த அழகிய புத்தகம்.

★

ஆசிரியர்:

திருதெம்பேலி முதல் ஐதம்பு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோ. மு. பாஸ்கரத்தொண்டமான் அவர்கள்

முன்னுரை:

திருவாய்குடி பிரதம தீபதி

திருப்புகழ்மணி

டி. எம். கிருஷ்ணசுவாமி ஐயர் அவர்கள்

★

168 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 2/-

(குபால் செலவு தனி)

தைப் பொங்கலன்று வெளி வருகிறது! எல்லா வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும். நேரிலும் எங்கிலிடம் ஆர்டர் அனுப்பலாம்

வியாபாரிகளுக்குத் தகுந்த கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

★ ஸ்டார் பிரசுரம் ★

பாலக்கரை :: திருச்சி

கம்பர் துரும் காட்சி

ம.பி.க.சு

128. ஆசையே மருந்து

சூர்ப்பனகை ராமன்மேல்க் கொண்ட
காதல் காரணமாக எத்தனை போ
அவள்தைகளுக்கு உள்ளாகினும், அந்த
அவஸ்தைக்கெல்லாம் கனமா யிருந்த
பிரதேசத்தைக் கொஞ்சம் தெரிந்து
கொள்ள வேண்டும் :

உயர்ந்த வனமான மலைப் பிரதேசம்.
அழகான தோட்டங்கள், பூங்கொடி
படர்ந்த பளிங்கு மேடைகள். அடுத்தாற்
போல் அபூர்வமாய்த் திரண்டு உருண்ட
கருங்கல் தூண்களால் அமைக்கப்பட்ட
சிங்கார மண்டபங்கள்.

இப்பேர்ப்பட்ட பூங்காவனத்துக்குள்
மேகங்கள் இறங்கி வந்து உலாவுவதும்
உண்டு. மலைச் சிகரங்களைத் தழுவி நிற்கும்
நீல மேகங்களும் உண்டு.

அப்படி நின்ற ஒரு நீல மேகத்தைப்
பார்க்கினான்; நீல மணிபோன்ற கருங்கல்
தூணையும் (கத்து) பார்க்கினான்.

வந்து கார்க்கை
தோன்றினும்; மாமணிக்
கத்து காணினும்
கைத்தளம் கூப்புமால்;—
இத்து காத்தத்தின்
சரநே குங்கலும்

வெந்து காத்த
வெதுப்புறும் மேனியான்.

[இத்து காத்தத்தின் சர நேகுங்கலும்;
தன்னின்ற துணிகன் துனித்து சரமாக இருக்
கும் சந்திரகாந்தக் கங்கைக்கடிக் கட; வெந்து

காத்த வெதுப்புறமேனி : குருசநிக் காத்தும்
படியாகக் காய்ச்சாதுக்குள்ளான தேகம்.]

நீலமேகம், கருங்கல் தூண், சந்திர
காந்தக் கல், இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து
அவனைப் படுத்துகிற பாடு ஒரு புற
மிருக்க, பெரிய ஏமாற்றத்துக்கான
நிகழ்ச்சியும் ஒன்று நிகழ்ந்தது.

ராமன் அவன் கண் மூன் உருவெளித்
தோற்றமாகத் தென்படவும் செய்கினான்.

காதலால் உண்டான கோளாறுதான்.
இக் காதலை வெல்லாம் கொண்டு வந்து
கண்மூன் காட்டுகிறது அது.

விரன் மேனி
வெளிப்பட, வெய்யவன்
கார்க்கோள் மேனியைக்
கண்டன னாம்எனச்

சோரும் வெள்ளும்
துணுக்கெனும்: அவ்வுருப்
பேரும் கால்,வெம்
மணியிடைப் பேருமாக்.

[விரன் மேனி வெளிப்பட :—ராமனது உரு
வம் உருவெளித் தோற்றமாய்க் கண்மூன்
நிற்க; வெய்யவன் : கொடிய வெப்பத்துக்
குள்ளாவிய அந்த அப்பாவி சூர்ப்பனகை; கார்க்
கோள் மேனியை : நீலமேக வர்ணானு ராம
னது உண்மை மேனியையே; கண்டனனாம்
என : மறுபடியும் பார்க்கு விட்டோம்
அவ்வா என்ற எக்களிப்புடன்; சோரும்,
வெள்ளும், துணுக்கெனும்: கிட்குயும் நம்
மைப் பேரூட் படுத்தாதவன் தானே
என்று சொல்கின், அடுத்தாற்போல் காதல்
உணர்ச்சி எழுகின்ற காரணத்தால் வெட்கப்
படுகினான், அடுத்த நிமிஷம் பரப்படுகினான்—
நம்மை அங்கேசரிக்கப் போவது இப்போது தானே
என்று; அவ்வுரு பேருங்கால் : தடுமாற்ற
முள்ள மனக் செய்து காட்டிய உருவெளித்
தோற்றத்தானே அது. நிஃயாய் நித்தவா
செய்யும், அப்படியே மறைத்து விடுகிறது—
அது மறைவாயும்; வெம்பினியிடைப் பேரு
மாக் : பழைய துன்பத்துக் கெல்லாம் உள்
ளாகி விடுகினான்.]

நிறிது கேரம் கழிந்தது. ஒரு நீலமேகம்
அவன் பக்கமாக வந்தது. அவன் எழுந்
திருந்து போய்க் காதல் வெறியினால்
அந்த நீலமேகத்தை ராமன் என்றே
எண்ணித் தழுவினான். அந்த மேகத்தின்
பாடு என்ன ஆயிற்று பாராய்கள் !

ஆகக் கொங்கையின்,
ஐயன்என்(று) அஞ்சன
மேகத் தைத்தழு
வும், அவை வெத்தன
போகக் கண்டு,—
புலம்பும்; அப் புன்மையான்
மோகத் துக்கோர்
முடிவும்உண் டாக்கொலோ

[அஞ்சன மேகத்தைத் தழுவும்: சிறிது சிறிதாய்த் திரண்டு வந்த நீர்மேகத்தைத் தழுவ வான்; அவை வெத்தன போகக் கண்டு புலம்பும்: அந்த மேகங்கள் அப்படி அப்படியே வெத்து கரைத்து போகக் கண்டு புலம்புவான்: அப்புன்மையான் மோகத் துக்கு: அந்த அந்நப் பேண்ணுன சூர்ப்பனகையின் மோகத்துக்குத்தான்.]

சூர்ப்பு:—மேகத் திரிந்த தழுவினான்: அவை வெத்து போய் விட்டனவாம். இந்த ஹான் எத்துக்கு அடிப்படையான காதல் தத்துவத் தின் வேகத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.]

ஊழித் தீயில் விழுந்தவன் போல் ஆகினான் — காதல் கோயின் கடுமை அப்படி இருக்கிறது! ஆனாலும் அவனுக்கு உயிர் போகவில்லை. உயிர் போகவில்லையே என்று யாருமே அறுதாபப் படுவார்கள்: உயிர் போகாததற்குக் காரணம் என்ன வென்று பார்ப்போம்.

ஊழி வெங்கனல்
உற்றனன் ஒத்தும், அவ்
ஏழை ஆவி
இறந்தினன் என்பரால்:
ஆழி யாலை
அடைத்தனன் பின்னியும்
வாழ எம்எனும்
ஆலாம ருத்தினே!

[அவ் ஏழை ஆவி இறந்தினன்: அந்த அப்பாவிப்பெண்ணுக்கு. ஐயோ, உயிர் போக வில்லையே: என்பரால்: என்று சொல்லுவார்கள்—ஏன்: ஆழியாலை அடைத்தனன்: விஷ்ணு அம்சமான ராமனை எப்படியும் அடைத்தவனாய்: பின்னியும் வாழலாம் எனும் ஆசை மருத்தினே: பிறரும் ஆனந்த வாழ்க்கை வாழலாம் என்றுக் ஆகாயாடிய மருத்தினும்.]

உடனுக்கு எவ்வளவோ தளர்ச்சி ஏற்பட்டாலும், உயிர் எவ்வளவோ அருகிப் போய் வின்றாலும், ஆசை என்பது ஒன்று இருக்கும்வரை அந்த உயிர் உடலை விட்டுப் போவதில்லை என்பது அறுபாவத்தில் காண்டிற விஷயம். காதலாகிய ஆசைத் தத்துவத்திலும் ஜீவனை நீடித்து நீர்கச் செய்யும் வேகம் இருக்கிறது என்பதைக் கவிஞர் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்.

ஐயோ அப்படியாக மொண்டாயா? விளையாடு நொடியுஞ்சொன்று நீனைக் கசியா. உனக்கு அவ்வளவு திரிநா?

... சினைப் பரப்பாய்க்கும் (இக்கல் வைத்தி-
று)ததால் திகைக்கலாகிவிடுது; தின்பனது
ஹட்டமெல்லாமி பண்ணது

விளையாட உளவத் தீர்த்துக் கட்டி
விட்டுத்தான் மறுவேலை—ஐயோ.....

... எவ்வளவு திரிநா? என்ன ஆனவம்?
எவ்வளவு தைத்திரியம்? ஐயோ ...!

அருண் சந்திரன்

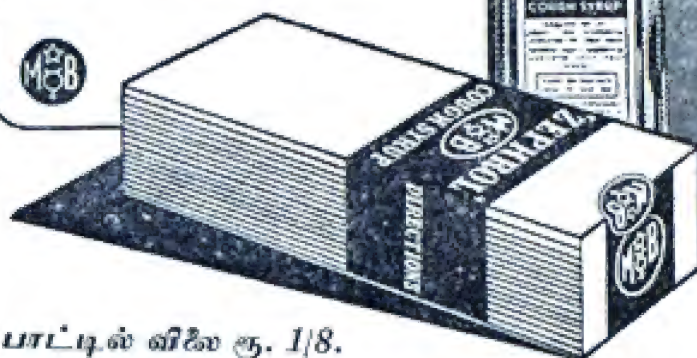

ZEPHROL

“ஸெப்ரால்”

இருபல் நிவாரண ஸீரப்
எபீட்ரைன் அடங்கியது

இருமலிவின்றும்
காப்பாற்றிக்கொள்ள

பாட்டில் விலை ரூ. 1/8.

கித்தி வாய்ந்த “M & B - 693”
தயாரித்தவர்களால் அளிக்கப்படுவது

மே & பேக்கர் லிமிடெட்
MAY & BAKER LTD.

பணம் இல்லை!

"கீழ்" வரிசை அணு அணுவாக முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது. டிக்கெட் கொடுக்கு மீட்டர் திறந்து ஒரு கிராமவாசி வந்து, வேறுபக்கையை உயிரை துறைந்தார்.

"டிக்கெட்டுக்குப் பணம் எங்கே, ஐயா?" என்று டிக்கெட் கொடுப்பவரே கேட்டார்.

"'கீழ்' விசை நின்று டிக்கெட் கொடுப்பாக்களைச் சொன்னார்களே!" என்று அந்தக் கிராமவாசி.

—வி. எஸ். சுந்தரராஜன்.

இடமின்னை?

ஒரு பருத்த மனிதர் பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கி பஸ்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் போய், "ஐயா! அந்த பஸ்-ஈண்டக்டர் என்னை அவமானம் படுத்தி விட்டான்" என்று.

பஸ்-இன்ஸ்பெக்டர்:—அவன் என்ன காரி சொன்னான்?

பிரயாணி:—பஸ்ஸில் நான் உட்கார்த்திருக்கும் வரையில் "இடமின்னை, இடமின்னை" என்று சொல்லி விட்டு, நாக இறங்கிய பிறகு மூன்று மீட்டர் வரையில் நின்றான்.

—எஸ். ஆர். கங்கிராஜன்.

சரிதான்!

இவ்வாறு வாசகர்களிடமிருள் பத்திரிகை வாசித்துக் கொண்டிருந்த ஒருவர், திடீரென்று அவ் இருந்த பத்திரிகையை எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பினார். அவ்வாசகர்களிடமிருள் காரியதரிசி அவரைத் தடுத்தான், அவ்வாசகர்களிடமிருள் விதிக்கல் எழுதப்பட்டுள்ள போர்டைக் காண்பித்தார். அதில் "இங்குள்ள பத்திரிகைகளை உங்கள் சொந்தப் பொருளாகப் பயன்படுத்தல்" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது!—பி. வி. சாமன்.

தேரீத்தது

கணவன்:—குடையை ஆரீசில் வைத்து மறந்து வந்து விட்டேன்.

மனைவி:—மறந்து விட்டாக் கேள்பது எப்படித் தேரீத்தது?

கணவன்:—மறந் திற்தவுடன் குடையை கருக்கலா மேன்று கையை மேலே தூக்கினேன். அப்பொழுதுதான் குடையை ஆரீசில் வைத்து வந்து விட்டதாகத் தேரீத்தது.

—எஸ். குப்பசாமி.

முன்னேற்பாடு

மாமனார் விட்டுக்கு வந்த மாப்பிள்ளை கொடுத்தக் கொண்டு வேலியை வந்து, வாசில் திற்த ரீதியில் ஏறிக்கொண்டு, "என்ன சத்தம் கேட்கிறது, விட்டேனாக்கு?" என்று சீக்காக்காரன் சொக்கி.

"சத்தமென்னம் தேற்றைக்கே உங்க மாமனாரு பேசி எங்கிட்ட குடுத்துட்டாரு? தீயக் பேச்சாம் குத்திக்கிட்டு வாய்க்!" என்று சீக்காக்காரன்.

—டி. கே. சுப்பரமணியன்.

உயர்ந்த வேலை

முனிவன் (குப்பாணிப் பார்த்து):—என்னைக் கண்டால் கண்டேக்கிட எழுந்திருப்பார்.

குப்பாணி:—அப்படி உனக்கு என்ன வேலை?

முனிவன்:—அவருடைய அறையை நான் நான் பெருக்குவது. —வி. கே. ஆர். சாமி.

காரணம்

"தேற்று போட்டியே, சாட்டி விராணை தடுத்து கொண்டிருந்த போது, தீதிபதி மயக்க மடைத்து மேஜையிலேயே சாயித்து விட்டார்!"

"சாட்டிகளில் யாராவது தீதும் பேசினால் கனம், என்ன?" —எஸ். வி. சுப்பரமணியன்.

யார் அது?

"சாண-லின் பெண் ஹார்போனியம் வாசிக்க ஆரம்பித்தாதி இருந்து பக்கத்து வீட்டுக்கு ஒருவருமே குடிவாசிலின், இப்போது யாரோ குடிவத்து விட்டானாமே!"

"வேறுபார் ஒருவர்! அவனுக்குச் சொக்கிக் கொடுக்கும் அந்த ஹார்போனிய வாத்தியார்தானும் அவர்!" —எஸ். காரா.

பழியை தோஷம்

விடுவாங்க வந்தவர்:—இந்த வீட்டுக்குள் துறைத்தானே ஜேவிலில் புகுத்தயாதிரி இருக்கிறதே?

விட்டுக்காரர்:—தீதும் தான். அவரவர்களுக்கு ஏதிரை அதிகப் பழக்கமோ அது தானே முதலில்தோன்றும்! —சி. நடராஜன்.

ஜயத்ரதன்வதம்

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார்

“கர்ண! இரண்டில் ஒன்று முடிய வாகும் சமயம் இப்போது நேர்த்திருக்கிறது” என்று துரியோதனன். “இன்று அருச்சுனனுடைய பிரதிஜ்ஞை நிறைவேறும் போனால் அருச்சுனன் வெட்கத்தால் உயிரை மாப்த்துக் கொள்வான். அருச்சுனன் இறந்தால் பாண்டவர்களின் காலம் நிச்சயம். அதன்பின் இந்தப் பூமி முழுதும் சத்துருக்களுடைய தொந்தரவு இன்றி நம் வசத்திலிருக்கும். புத்திமயக்கத்தினால் தன்னுடைய விநாசத்துக்காகவே தனஞ்சயன் இந்த வீண் பிரதிஜ்ஞையை எடுத்துக் கொண்டான். இது என்னுடைய நல்ல காலம் என்றே நினைக்கிறேன். இதைக் கைவிட வாகாது. எப்படியாவது அவனுடைய சபதம் நிறைவேறாமல் செய்ய வேண்டும். இன்று நீ உன் சாமர்த்தியத்தைக் காண்பிக்க வேண்டும். அதோ, சூரியன் சாய்ந்து விட்டான். மிஞ்சியிருக்கும் காலத்துக்குள் பார்த்தன் ஐயத்தாளை அடைய முடியாது. நாளும் அகவத்தாமரும் சல்லனும் இருபரும் நீயும் அள்தமனம் வரையில் எவ்விதத்திலாவது ஐயத்தாளைக் காப்பாற்றித் தவஞ்சயனுடைய பிரதிஜ்ஞை நிறைவேறாமல் செய்து விடவேண்டும்” என்றான்.

இதைக் கேட்டுக் கர்ணன் “அரசனே! பீமசேனனும் பலமாக அடிக்கப்பட்டு உடம்பு முழுதும் காயமடைந்திருக்கிறேன். என் உடலின் வாகவம் மிகவும் குறைந்து போயிருக்கிறது. ஆயினும் என்னால் இயன்ற வரையில் உன்னுடைய காரியத்தை நிறைவேற்றுவேன். நான் பிறைத்திருப்பது உனக்காகவே” என்றான்.

இவ்வாறு யுத்தகளத்தில் துரியோதனனும் கர்ணனும் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது அருச்சுனன் கௌரவ சேனையைப் பலமாகத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தான். எப்படியாவது கௌரவ சேனையை உடைத்து ஐயத்தாளை அடையவேண்டும் என்று தனஞ்சயன் கடும்போர் புரிந்தான்.

கிருஷ்ணன் பாஞ்ச ஐயத்தை எடுத்து விடப் கவரத்தில் பேரொலி செய்தான். அதைக் கேட்டதும் குறிப்பாகத் திட்டம் செய்திருந்தபடி கிருஷ்ணனுடைய சாரதி தாருகன் தயாரித்து வைத்திருந்த கிருஷ்ணனுடைய தேரையைய வேகமாக ஓட்டிக்கொண்டு வந்து

சேர்த்தான். அதில் சாத்தியமென்றிக் கர்ணனை எதிர்த்து மிகவும் சாமர்த்தியமான போர் நடத்தினான்.

தாருகனுடைய சாரத்யமும் சாத்தியமென்னுடைய வில் வன்மையும் சேர்ந்து தேவர்கள் நின்று பார்க்கும்படியான யுத்தம் துவங்கிற்று. கர்ணனுடைய நான்கு குதிரைகளும் வீழ்த்தப்பட்டன. சாரதியும் தேர்த் தட்டினின்று தளன்பட்டான். பிறகு அவனுடைய கொடியமரமும் தேரும் துண்டு துண்டாக் கப்பட்டன. கர்ணன் தேரிழந்தானாகச் செய்யப்பட்டான். கௌரவ சேனையில் “ஆ! ஆ!” என்று பேரொலி கிளம்பிற்று. கர்ணன் தோல்வி யடைந்து துரியோதனனுடைய தேரில் ஏறிக்கொண்டான்.

இதைப் பற்றி திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லும்போது சஞ்சயன் “உலகத்தில் கிருஷ்ணனும் பார்த்தனும் சாத்தியமே வில்லாளிகள். இவர்களுக்குச் சமாவமான நான்காவது வில்லாளி இல்லை என்பது பிரசித்தம்” என்றான்.

அருச்சுனன் கௌரவ சேனையில் பெரும்பான்மையான பாகத்தைத் தோல்வி யடையச் செய்து ஐயத்தாளை அடைந்தான். அபிமன்யுவின் வதத்தையும் தாய்கள் அனுபவித்த பல துன்பங்களையும் எண்ணி, கெடுப்பைப் போல் கோபத்தால் ஜொலித்த அருச்சுனன் காண்டவத்தை இரு கைகளாலும் பிரயோகம் செய்தான். கௌரவ வீரர்களுக்கு அருச்சுனன் நாலா பக்கங்களிலும் வாய் திறந்து நின்ற அத்தகையப்போல் காணப்பட்டான்.

சைத்தவனைக் காப்பதற்காக அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு நின்ற அகவத்தாமன் முதலிய மகாசாதர்களுக்கும் அருச்சுனனுக்கும் அப்போது நடந்த மகத்தான போரை விவாசரைத் தவிர வேறு யாரும் வருணிக்க முடியாது.

நடுவில் நின்று தடுத்த மகாசாதர்களையாரையும் தோல்வி யடையச் செய்து விட்டு அருச்சுனன் ஐயத்தாளைத் தாக்கினான்.

யுத்தம் வெகு நேரம் நடந்தது. இரு தரத்திலும் சூரியனை அடிக்கடி பார்க்கலாயினர். சைத்தவனும் மகா சூரன். எளிதில் அருச்சுனனுக்குத் தோற்பவன்

அல்ல. அஸ்தமனம் நெருங்கிச் சூரியன் சென்றும் கொண்டான். அப்போதும் யுத்தம் முடியவில்லை.

“இன்றும் சிறிது நேரமே இருக்கிறது. ஜயத்ரதன் பிழைத்தான். அருச்சுனனுடைய பிரதிஜ্ঞை வினாபிற்று” என்று துரியோதனன் தனக்குள் எண்ணி மகிழ்ந்தான். அப்போது ஆகாயத்தில் திடீர் என்று ஒரு இருள் மூடிக்கொண்டது.

பாண்டவர்களுடைய சேனையில் “ஜயத்ரதனுடைய வதம் கடைபெற்றவில்லை. பகல் முடிந்து விட்டது. அருச்சுனனுடைய பிரதிஜ்ஞை வினாபிற்று” என்று அனைவரும் பேசத் தொடங்கினார்கள். கௌரவ சேனையில் மகத்தான சந்தோஷ ஆரவாரம் உண்டாயிற்று.

ஜயத்ரதனும் சூரியன் இருந்த பக்கம் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டு “பிழைத்தேன்!” என்று எண்ணினான்.

இருஷண்ன் “தனஞ்சய! வீரது ராஜன் சூரிய மண்டலத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். இருள் என்னும் உண்டாக்கப்பட்டது. சூரியன் இன்றும் அஸ்தமனம் ஆகவில்லை. உன் பிரதிஜ்ஞையைப் பூர்த்தி செய், இதுவே சமயம்” என்றான்.

உடனே காண்டவத்தினின்று ஒரு அம்பு விடுபட்டது; புகுந்து கோழிக் குஞ்சைக் கவர்வது போல் சைந்தவனுடைய தலையை அது கவர்த்தது.

“ஜயத்ரதனுடைய தலை கீழே விழலாகாது. அதை அந்தரத்திலேயே அம்பு

களால் தூக்கிச் செலுத்தி ஜயத்ரதனுடைய தந்தை விருத்தாசுத்திரனுடைய மடியில் விழச் செய்” என்றான் இருஷண்ன்.

அச்சமயம் விருத்தாசுத்திர ராஜன் தன் ஆசிரமத்தில் மாலை உபாசனையில் இருந்தான். கறுத்த தலை மயிரும் காநில்தங்கக் குண்டலங்களும் கொண்ட ஜயத்ரதனுடைய தலை நியானத்தில் ஆழ்ந்திருந்த தந்தையின் மடியில் விழுகிறது. ஜபத்தை முடித்து அவன் கண் திறந்து எழுந்ததும் அந்தத் தலையானது உருண்டு தரையில் விழுகிறது. உடனே விருத்தாசுத்திரனுடைய தலை அவன் தலத்தின் பயனாகவே தூறு துண்டாக வெடித்தது: ஜயத்ரதனும் அவன் தந்தையாகிய வீரது ராஜனும் வீர சுயர்க்கத்தை ஒரே சமயத்தில் அடைந்தார்கள்.

* * *

கேசவனும் தனஞ்சயனும் பீமனும் சாத்வதியும் யுதாமன்யுவும் உத்தமௌ ஜனும் சங்கங்களை ஊறி வெற்றி முழக்கம் செய்தார்கள். தருமராஜன் அதைக் கேட்டு “அருச்சுனன் கைந் தவளை வதம் செய்தாபிற்று” என்று அறிந்து கொண்டு மகிழ்ந்தான்.

அதன் பிறகு எல்லாப் பாண்டவ சேனை யுடன் யுதிஷ்டிரன் துரோணரைப் பலமாக எதிர்த்தான். பதினாலாவது நாள் யுத்தம் பகலுடன் நிற்கவில்லை. இரவிலும் டுந்தது. யுத்தத்தின் வேகம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க முதலில் காப்பாற்றிவந்த வரம் புடன் ஒவ்வொன்றாக அழிந்து போயின.

* * *

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

‘டிபன்’ என்ற வார்த்தையை காம் மாலை மூன்று மணியானதும் சொல்லு கிறோம் அல்லவா? அந்த வார்த்தை எப்படி வந்தது என்பதைப் பற்றிய எனது சொந்த ஆராய்ச்சியைச் சொல்லுகிறேன்.

ஒரு ஐரோப்பிய துரை வீட்டிற்கு ஒரு குமாஸ்தா காரியார்க்கமாகச் சென் றிருந்தார். அப்பொழுது மாலை எங்கு மணி இருக்கும். துரைக்குப் பரி எடுத்தது. ‘பட்டரை’க் கூப்பிட்டு, தங்கன் இருவருக்கும் ‘டீ’யும், ‘பன்’னும் (ஒரு வகை ரொட்டி) கொண்டு வரச் சொன்னார். குமாஸ்தா துரையின் வீட்டிலிருந்து சிற் றண்டியைச் சாப்பிட்டு விட்டு வீட்டிற்குச் சென்றார். மறாள் வழக்கத்துக்கு விரோதமாகவே சிக்கிரமாக ஆபீசுக்குச் சென்ற தன் துரை வீட்டின் அனுப வத்தைப் பற்றி எல்லோரிடமும் அளித்தார். அது முதல் அந்தக் குமாஸ்தா இடை வேளை காலத்தில் ‘டீ’யையும் ‘பன்’னையும் சாப்பிட்டு வந்தார். விடுமுறை நாட் களிலும் வீட்டிலும் அதே முறையை அனுசரித்த வந்தார். அதன் பிறகு வீட்டில் இடையேனையில் எந்தத் தின்பண்டங்களிற் செய்தாலும் அதற்கு ‘டிபன்’ என்றே பெயர் வழங்கினார் அந்தக் குமாஸ்தா. இதுவே என்னடையில் ‘டிபன்’ என்ற சொல் லும் வழக்கத்திற்கு வந்திருக்கலாம் என்று கிணக்கிறேன். —ஜே. சாமுர்த்தி.

கமலா வருகிறாள்!

★ நாடோடி ★

“ஆடு மேய்த்த சிறுவனும், புலி யும்” என்ற கதையில் எப்படி கடைசி யில் புலி சிறுமாகவே வந்ததோ, அதே மாதிரி எங்கள் அக்கா கமலா யில்லி யிருந்து சேற்று சிறுமாகவே வந்து விட் டாள். புலி வராத போதெல்லாம், ஒடி வந்த ஜுவங்கள், எப்படி புலி வந்தபோது ஒடி வரவில்லையோ, அதே மாதிரி அவள் வராத போதெல்லாம் ஸ்டேஷனுக்குப் போய்க் காத்துக் கொண்டிருந்த அப்பா, இந்தத் தடவை அவள் சிறுமாகவே வந்த போது அவளை வரவேற்க ஸ்டேஷனுக் குப் போகவில்லை.

சேற்று ராத்திரி ஒன்பது மணி யிருக் கும். காங்கள் எல்லாரும் வழக்கம்போல் வாசல் திண்ணையில் போடப்பட்டிருக்கும் நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்து அரட்டை யடித்துக் கொண்டிருந்தோம். மன்னி யும், பாருவும் உன்னே கூடத்தில் விடு இடித்து விழும்படி கத்திப் பேசிக் கொண் டிருந்தார்கள். அதாவது மன்னி “விட்டுக் கணக்கு” பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். பாரு ஏதோ கணக்கு ஒப்பித்துக் கொள் டிருந்தான். அந்த சமயம் வாசலில் ஏதோ ஒரு மோட்டார் வந்து நின்ற சப்தம் கேட்கவே நாங்கள் பேச்சை நிறுத்தி விட்டு எட்டிப் பார்த்தோம்.

பார்த்தால் மோட்டாரிலிருந்து எங்கள் அத்திம்பேர், அக்கா கமலா, அவர்கள் பெண் மாலா மூன்று பேரும் இறங்கி ளார்கள்.

இவர்களைக் கண்டதும் அரட்டைக் கல்வி ஒரு துள்ளுத் துள்ளுக் குதித்தான். கூடத்தில் விட்டுக் கணக்கைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த மன்னியின் கை போனான்.

“கமலா வந்துவிட்டாள், கமலா வந்து விட்டாள்” என்றான்.

ஆனால் மன்னி இதை கம்பவில்லை. “போடா! கடிததை! எப்பக் கண்டாலும் என்னை இப்படிப் பயமுறுத்துகிறதுதான் உனக்கு வேலை. ஆமாம், அது இருக் கட்டும். காலம்பற கறி காய்க்காக என் னிடம் இரண்டு ரூபாய் வாங்கிக் கொண் டாலே அதற்கு என்ன கணக்கு?” என்று கணக்குக் கேட்க ஆரம்பித்து விட்டாள்.

“இல்லை, மன்னி! கமலா சிறுமாகவே வந்துவிட்டாள். நீ வேண்டுமானால் போய்ப் பார்” என்று அரட்டைக்கல்வி சொன்னான்.

இதற்குள் வாசலில் அப்பாவின் குரல் கேட்டது. “வாடியம்மா கமலா, வா. வாங்கோ ஸார், வாங்கோ. வாடி கண்ணா, மாலா, வா!”

இதைக் கேட்டதும் மன்னி கடுங்கிப் போய்விட்டாள்!

அப்பா, “வாங்கோ, ஸார், வாங்கோ” என்று சொன்ன குரலுக்கு அத்திம்பேர் பதிலே சொல்லவில்லை. போசாமல் தட தடவென்று உன்னே போய்க் கூடத்துப் பக்கத்தில் உன்ன சாமான் அறையில் போய் ஒளிக்குகொண்டார். எப்பொழுது பார்த்தாலும் அவர் அப்படித்தான் அந்த அறைப்போய் ஒளிக்கு கொள்வார்.

நாங்கள் எல்லாரும் கமலாவைப் பின் தொடர்ந்தோம். “ஏம்மா, நீ வருகிறேன் என்று ஒரு கடிதம் போடக் கூடாதா? நான் ஸ்டேஷனுக்கு வந்திருப்பேனே” என்று அப்பா கமலாவைப் பார்த்து.

இதற்குள் கமலாவைப் பார்த்துவிட்ட மன்னி, சற்றுச் சமாளித்துக் கொண்டு, “என்டி கமலா, வருகிறேன் என்று ஒரு காலனு காட்டு போடக் கூடாது!” என்று கேட்டாள்.

“காட்டு இப்பொழுது காலனு இல்லை, மன்னி, முக்காலனு” என்று ரூபகப் படுத்தினான் அரட்டைக்கல்வி பாறு.

மன்னிக்குக் கலியாணம் ஆன சமயத் தில் காட்டு காலனு விற்பதாம். அதை மன்னி இன்னும் மறக்கவில்லை. காட்டு முக்காலனு என்று மன்னிக்கு ரூபகப் படுத்துவதற்கும் அரட்டைக்கல்வி பாறு மறப்பதில்லை.

“ஏன், காட்டு போட்டால்தான் ஸ்டேஷ னுக்கு வருவீர்களோ? தந்தி யடித்தால் அது கணக்கில் சேர்த்தியாவல போலிருக் கிறது?” என்று கடுகடுப்புடன் மன்னிக் குப் பதில் அளித்தாள் கமலா.

“தந்தி அடித்தாயா? வரவே இல்லையே!” என்று அப்பா.

“ஏன் வரும்? பெண் வருகிறாளே என்று ஆசை இருந்தாய்தானே வரும்!” என்று கமலா கடுத்துக் கொண்டே உன்னே சென்றாள்.

இதற்குள் வாசலில் யாரோ “ஸார், ஸார்” என்று கத்தும் குரல் கேட்டது. இதைக் கேட்டதும் அப்பா, “இதோ பார். தந்தி வரவில்லை என்று சொன்ன

தற்கு நம்பமாட்டேன் என்றுமே! இதோ இப்பத்தான் தந்திக்காரன் வந்திருக்கிறான்" என்று சொல்லிக் கொண்டே வரசல் திண்ணைக்குப் போனார்.

ஆனால் வாசலுக்குப் போனால் தந்திக்காரனையும் காணோம், தந்திக்காரனையும் காணோம். டாக்ஸி டிரைவர்தான் நின்று கொண்டு இரைந்து கொண்டிருந்தான்.

"என்ன ஸார்! டாக்ஸி வாடகை கொடுக்காமல் எல்லாரும் உள்ளே போய் விட்டார்களே! நான் எத்தனை நாழி தோண்டைத் தண்ணீர் வற்றக் கத்து வது?" என்று.

எங்கள் அத்திம்பேர் எப்பொழுது வந்தாலும் இப்படித்தான். வந்ததும் வராததுமாகக் கூடத்துக்குப் பக்கத்தில் உள்ள சாமான் அறைபல் போய் ஒளிந்து கொள்வார்.

எனக்கு வெகுநாள் வரையில் விஷயம் விளங்கவே யில்லை. எதற்காக வந்ததும், வராததுமாகச் சாமான் அறையில் போய் ஒளிந்து கொள்கிறார் என்று நினைப்பேன். கடைசியில்தான் விஷயம் புரிந்தது. இந்த டாக்ஸிக்காரனுக்கு வாடகை கொடுக்கப் பயந்து கொண்டதான் அப்படி ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறார்!

டாக்ஸிக்காரன் கத்தவே, அப்பா மன்னியைப் பார்த்து, "இல் லும் டாக்ஸிக் காரனுக்கு பணம் கொடுக்க வில்லை போலிருக்கிறதே. கொடுத்தனுப்புவது தானே" என்று பொதுப் பட்டமாக எல்லார் கா திலும் விழும்படியாகச் சொன்னார்.

ஆனால் இதை மன்னியோ அல்லது கமலாவோ, அல்லது அத்திம்பேரோ காதில் போட்டுக் கொள்ள வில்லை.

அத்திம்பேர் அப்பொழுது என்றுதான் தன் பெட்டியைத் திறந்து ஏதோ சாமானைத் தேடுவதுபோல் பாசாங்கு செவ்வார், கமலாவும், மன்னியும், அப்பா சொன்னது காதில் விழாததேபோல், அதுவரை பக்கத்து வீடு இடிந்து விழும் படி பேசிக்கொண்டிருந்தவர்கள், அப் பொழுது அடுத்த தெரு இடிந்து விழும் படி பேச ஆரம்பித்தார்கள். தந்தி வந்ததா, இல்லையா என்பதைப் பற்றித் தான் அத்தனை விவாதம்! எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிக சத்தம் போட்டுப் பேசுகிறார்களோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு அவர்கள் சொல்வதுதான் உண்மை என்பது அவர்கள் அபிப்பிராயம்!

இதை யெல்லாம் கவனித்துக் கொண்டிருந்த பெண் மாலா கமலாவின் புடவைத் தலைப்பைப் பிடித்து இழுத்தான்.

"அம்மா! டாக்ஸிக்காரனுக்கு இன்னும் பணம் கொடுக்க வில்லையா? அவன் கத்துகிறானே" என்று.

இந்த மாதிரி நல்ல சமயத்தில் மாலா தன்னை அவமானப்படுத்துகிறாளே என்று கமலாவுக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. ஆகவே அந்த ஆத்திரத்தை வெவ்வேறாக வைத்துக் கொண்டு, "கழுகை! பேசுகிற போது தொந்தரவு படுத்தாதே என்று எத்தனை தடவை சொல்லுகிறது?" என்று மாலாவின் முதுகில் பளார், பளார் என்று காது அறை அறைந்தான்.

பாவம், நான் சென்ற எத்தனையோ வருஷங்களாகக் கவனித்து வருகிறேன், ஒவ்வொரு தடவையாக வந்ததும் வராததுமாக மாலா இதே விஷயத்துக்காக அறை படுகிறான். அதுதான் தாத்தா வீட்டுக்கு வருவது என்றுமே அவன் நடுங்குகிறான் போதும்!

பேத்தி அடிபடுவதைப் பார்த்ததும் அப்பா கண்ணில் ஜலம் வந்து விட்டது.

"ஏன்டி! குழந்தையைப் போட்டுக் கொள்வதே?" என்று அப்பா கமலாவைக் கடித்து கொண்டு விட்டு, தானே டாக்ஸிக்காரனுக்கு வாடகையைக் கொடுப்பதற்காக, தம் கோட்டுப் பைகளில் துளாவிப் பார்த்தார்.

ஆனால் கோட்டுப் பைகளில் ஒரு தம் பிடி கூட இல்லை. கோட்டுப் பைகளில் அப்பா என்ன பணம் வைத்திருந்தாலும் விட்டு வைப்பதில்லை யென்று மன்னி வீரதம் வைத்திருக்கிறாளே!

இதற்குள் டாக்ஸிக்காரனின் ரோதனை இன்னும் அதிகரித்தது. "ஸார்! ஸார்! என்ன ஸார் இது?" என்று.

கடைசியில் அவன் தொல்லை பொறுக்காமலும், அப்பாவின் பரிதாபமான முகத்தைப் பார்க்கச் சிக்காமலும், நானே என் கையை விட்டு டாக்ஸிக்காரனுக்குப் பணத்தை அழுகேன்.

இந்தமாதிரி மாப்பிள்ளைகளை மாமனார் வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் அந்த டாக்ஸிக்காரனுக்கு நல்ல அனுபவம் போனிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் சந்தர்ப்பத்தை உபயோகித்துக் கொண்டு, பேசின வாடகைக்கு மேல் இரண்டோ, மூன்றோ கழற்றிக் கொண்டு போய் விடுவான்.

டாக்ஸிக்காரன் வாடகை வாங்கிக் கொண்டு போவதற்கும், தந்தி வந்ததா இல்லையா என்பதைப் பற்றித் தங்களுக்குள் போட்டுக் கொண்டிருந்த சண்டையை மன்னியும் கமலாவும் முடிப்பதற்கும் சரியாக இருக்கும்.

அத்தனை சண்டைக்கும் இடையில் வாடகை கொடுப்பது யார் என்பதை மட்டும் மன்னி உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பான். மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் டிமிக்கி கொடுத்து விட்டார்கள், அசட்டுப் பிள்ளை வான்தான் அகப்பட்டுக் கொண்டு விட்டேன் என்று தெரிந்ததும் மன்னிக்கு ஆத்திரம், ஆத்திரமாக வரும்.

ஆனால் இந்தக் கோபத்தை யெல்லாம் பெண், மாப்பிள்ளைக்கு எதிரில் காட்ட முடியுமா? ஆகவே ராத்திரி வீட்டுக் கணக்கு எழுதும் சமயத்தில் மொலு, மொலு என்று பிடித்துக் கொள்வான்.

“உன்னை யார் பணம் கொடுக்கச் சொன்னது? அவனே கொடுக்கட்டும் என்று இருப்பதுதானே!”

“எப்படி மன்னி இருக்கிறது? டாக்ஸிக் காரன் வாசலில் காத்துக் கொண்டிருப்பதை எதிர் வீட்டுக்காரிகள், பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் எல்லாரும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் எப்படிப் பேசாமல் இருப்பது?”

“பேசாமல் இருப்பானேன்? அவனே கொடுக்கட்டும் என்று பேசாமல் இருப்பது தானே? இங்கே, என்ன கொட்டிக் கிடக்கிறது என்று நீண்ட சாணா, என்ன? இல்லை, அவன் ஆம்படை

யானுக்குத்தான் சம்பளம் இல்லையா?” என்று இப்படி மன்னி ஒரு பெரிய பிரசங்கம் பண்ண ஆரம்பித்து விடுவான்.

பிரசங்கத்தின் ஆரம்பத்தில் மன்னி கம்மைக் கடித்து கொள்ளுகிறான் என்று நினைத்துக் கொள்ளும் நான் பிரசங்கத்தின் சுவத்தைப் பார்த்து விட்டு, அந்தப் பிரசங்கம் கமக்காக அல்ல, அடுத்த அறையில் இருக்கும் கமலாவின் காதில் விழுவ தற்காகத்தான் என்று தெரிந்து கொள்வேன்.

மன்னி பிரசங்கம் பண்ணி மூடிப்பதற்கும், தத்திக்காரன் “லார்! தத்தி” என்று தத்தியை நீட்டுவதற்கும் சரியாக இருக்கும்.

“இந்தக் காலத்தில் தத்தியைவிடத் தபால்தான் சிக்கிரமாக வருகிறது” என்று நான் கமலாவுக்கு எத்தனையோ தடவைகள் சொல்லியாகி விட்டது. இருந்தும் ஒவ்வொரு தடவையும் தபால் போடுவதற்குப் பதில் தத்திதான் அடிக்கிறான். தத்தி அடிப்பதுதான் பெருமை என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறானோ, என்னமோ! ஆனால் அந்தப் பாலும் தத்தி ஒரு தடவையாவது முன்னால் வந்து சேர்வதில்லை. சொல்லி வைத்தாற்போல் அவன் வீட்டுக்கு வந்த பிறகுதான் தத்தி வந்து சேருகிறது!

இந்தியாவின் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள் :

எச். ஜே. ப்ரண்டி & கோ., லிட்., பம்பாய், கல்கத்தா, மதராஸ், லாகூர்

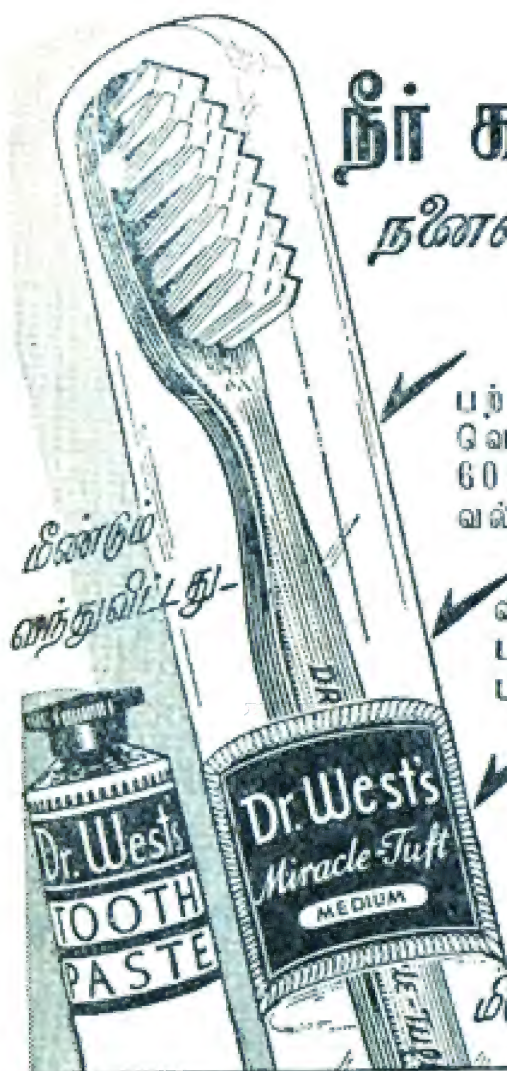
நீர் கடக்காது - நனைவுமேற்காது!

பற்களைச் சுத்தப்படுத்தி.
வெண்மையாக்குவதில்
60% அதிக பயனளிக்க
வல்லது.

விஷக் கிருமிகளகற்றப்
பட்ட கிளைஸ் ட்யூபுகளில்
பாக் செய்யப்பட்டது.

ஒரு வருட உத்தி
வாத முடையது.

மீருகங்களின் மய்ரே
கிடையாது

விநியோகஸ்தர்கள்:

ஏற்றுமதி விவரபாச விவரங்களுக்கு இவ் விவரத்திற்கு கெழுதவும்:
எம். டி. ஸெய்லர் & கோ. இன் கார்ப்பரேஷனேட்டட்,
120 வான் ஸ்ட்ரீட், நியூ யார்க்

டாக்டர் வெஸ்ட்ஸ்

தீத் பிரஷுகளும் தீத் பேஸ்டும்

சைபால் (Regd) CIBOL

முகப்பரு, சேத்துப்புண், சிரங்கு, வேனல் கட்டி,
திப்பட்ட புண், கரப்பான் முதலியவைகளுக்குக்
கை கண்ட மருந்து

அயோடிசால் (Regd) IODISAL

ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்து
நிரேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைக்
கொடுக்கும்.

பாட்டில் 1-க்கு விலை ரூ. 2-0-0

பேபி - கிரைப் BABY - GRIPE

குழந்தைகளுக்கு உண்டாகும் வாயு, வயிற்றுப் பொருமல்,
வயிற்று வலி, அஜீரணம், மாந்தம், பல் முளைக்கும்போது
ஏற்படும் வயிற்றுப்போக்கு, முதலிய சகல வியாதிகளையும்
போக்கி நல்ல ஆரோக்கியத்தையும் தரும் சிறந்த திராவகம்.

தயாரிப்பவர்கள்:

தி சௌத் இந்தியன் மானுபாக்சரிங் கம்பெனி, மதுரை

மதராஸ் ஸீடி, கேல்கூர், ஸீடெட், விசாகப்பட்டணம்
ஜில்லாக்களுக்கு ஏஜண்டுகள்:

ராஜன் ட்ரக் ஸ்டோர்ஸ், கெமிஸ்ட்ஸ், பி. டி., மதராஸ்

குண்டூர், கோதாவரி, கிருஷ்ணா ஜில்லாக்களுக்கும்

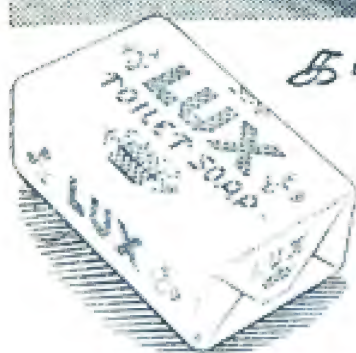
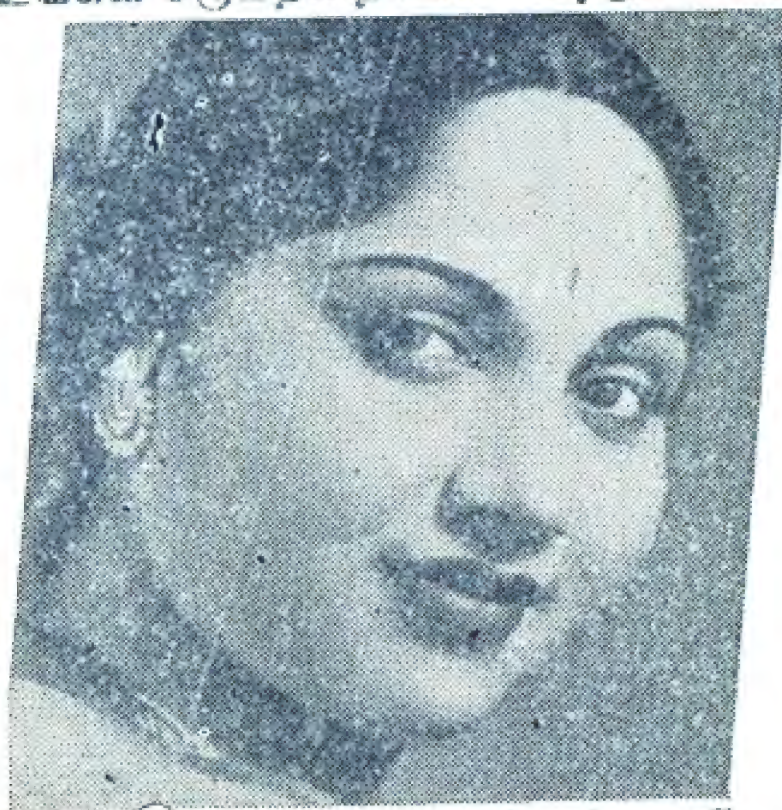
ஜோம் சமஸ்தானத்திற்கும் ஏஜண்டுகள்:

சீதாராம் ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ், பெஜவாடா

மைசூர் சமஸ்தானத்திற்கு ஏஜண்டுகள்:

சேஷமஹால் பார்மஸி, பெங்களுர் ஸீடி.

சினிமா நட்சத்திரங்களைப் போல, நீங்களும்
உங்கள் சருமத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்!

கூன் னூம் பா

சுமப் பாதுகாப்பிற்கு விக் கோப்
முறைவையே தான் பின்பற்றுவதாக
கன்னடம்மா கூறிக். மாக பறவிக்நிர்
சுமத்தையிருதுவாகவும், மழமழப்பாக
வும் வைத்துக்கொண்ட இத்தர் ககத்த
அழகைத் தரும் கோப்பின் றுறாவிக்
தம்பிக்கை வைக்கக் கூடுமென்ற.
மற்ற இத்திய சினிமா நட்சத்திரங்களைப்

போலவே இவரும் கண்டறித்திருக்கி அறிவாயினபடியாக,
ஒழுங்காக விக் கோப்பை உபயோகிக்க இவர் தவறுவதில்லை.

லக்ஸ் டாய்லட் சோப்

நான்தான் நீங்கள் தினசரி ரசிக்கும் சிகரெட்டு..

T. 125, tm

Tenor

CIGARETTES

JAMES CARLTON LIMITED, LONDON

எனக்கு
மிகப்பிரியமானது..எப்பொழுதுமே

தேவத்தியான வாரிசு, உயிர் தரும்—
இன்னின்று சிறந்த குணங்களாகி உம்
சேயானும் மிக விரும்பப்படும் அச்
வினி மிட்டாய்கள், ஜனங்களுடைய
கவனங்களை தற்போது சம்பாதித்துக்
கொண்டாகிவிட்டன. உங்களுக்கு
தொழிற்சாலைகள் தங்கக் டாப்பிக்ஸ்,
காயக்கள், ஆனிட் டாப்பிக்ஸ், கடு
தல் காரமான பெர்பர்மிக்டுகள், மூத
லிய மிட்டாய் வகையாளுக்கள் செய்
வதில் ஒப்பொழிவின்றி வேலை செய்து

வருகிறோம். எனினும், இம் மிட்டாய்
களுக்குள்ள பெரும் தீர்ப்பியை உங்க
ளால் சமாளிக்க முடிந்ததில்லை. வெகு
சீக்கிரம், வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து வர
வரைந்த, பூராவும் கவனங்களை இயக்
கப்பெற்ற புதிய இயந்திரங்கள் மூம்
மூலமாக வேலை துவக்கி வருகின்றன. அப்
பொழுது, தங்கக் அநியமிக்கும்படி
யான இன்னுமெத்தனையோ தீவிர
மிட்டாய்கள், அநிகம் இனிப்புவாய்ந்த
வகைகள் உங்களுக்குக் கிடைக்கவரும்

☆ அச்வினி

டாப்ரிக்ஸ் (Toffees)—கராமங்கள்—அதிகப்படி கராமமான
பெர்பர்மிக்டுகள்—பழுவைக்கனாகி செய்வப்பட்ட பெர்பர்
மிக்டுகள்—காய் வானெருக்கள்—ஜுஜுக்கள்—ஷுகர்
டோடெட் மதாம், பிளாக்ஸ்கள்—ஆனிட் டாப்ரிக்ஸ்
(Acid Drops) — ஐஸிங் ஷுகர் (Icing Sugar)

தி மலுலாக்ஷுமி ஷுகர் மிஸ்ஸ் கம்பெனி, ஸிமிடெட்,
ஹாரிசா, கபுர்த்தாஸா ஸ்டேட்.

தென்னிந்தியாவுக்கு வடைச்செய்யுட்டாளர் :

செனின், செபைக்கல் பிரதின் (இந்தியா) ஸிமிடெட்,
21, ஸிங்க ரோட்புத் தெரு : தாயன் ரோட்பு 21, மகராஷ்.

ஷா துவகி ஸிஸ்தி பிச்சுக், மட்டராசுரோசிரோடு, தாயன்ரோட்பு 47, கோச்சி

அறிவுக்கு விருந்து

கதைக் கோவை (காங்காம் தொகுதி)

75 ஔத்தாவில் சிறு கதைகள் 10-8-0

புயல் மறாகவி டாக்டர் 5-0-0

சதுரங்கம் ,, ,, 1-12-0

இளமைப் பருவம் ,, 1-8-0

கன்னன் வேட்கை ,, 2-0-0

என் சரித்திரம் மகாத்மி காதல் 3-8-0

வாழ்க்கையே வாழ்க்கை

— எம். வி. வி. 2-0-0

உல்லாச வேளை ,, ,, 3-8-0

புது மாட்டுப் பெண் ,, 1-2-0

வாததன் ,, ,, 2-0-0

தாசிய் பெண் ஏ. எம். பி. ஜயர் 1-12-0

விஜயா சித் சத்திரி 3-0-0

ஜான் சி ராணி

— எம். எம். கப்பிரமணிய ஜயர் 0-8-0

காட்டுச் சாமு சிதிராமையா 2-0-0

திக்கற்ற இரு குழந்தைகள்

— பண்டித ச. ம. நடேச சங்கீர்த்தி 2-8-0

தங்கம்மாள் பூமதி வேங்கடவாணியர் 2-0-0

குழந்தை மனம் த. தி. சேனாபதி 2-0-0

இரு தருவங்கள்

— சி. க. கான்டேக் 5-8-0

எரி நட்சத்திரம் ,, 4-8-0

வாடா விளக்கு க. குருசாமி 2-0-0

கைக் குத்தலாச்சியம்

— மின்லாச்சியம் பாரதி 0-10-0

தாவரங்களின் இல்லறம்

— பாரதி 1-8-0

உரிமையும் கடமையும்

— பாரதிநாட்டின் பிள்ளை 2-0-0

ஜனாபதி குஸ்வேங்கு 0-12-0

அவ்வை கஸ்தூரி 0-12-0

மார்ஷல் ஸ்டாலின் 0-12-0

பாஷா பாதம் 0-13-0

தயால் செனவு தனி

வித்பரிஷ ஏஜண்டுகள் :—

சக்தி காரியாலயம்

350, வெரைடி நகர் கோடு

கோயமுத்துர்

இதர கம்பெனிப் புத்தகங்களும்
கிடைக்கும்.

அடுத்த விளையாட்டுப்
பந்தயத்தில்

அம்ருதா
ரத்த சித்தி
திராவகம்..

கல்கம், ஆயாசம்
இல்லாமல் தங்கு
வையாடி வெற்றி
பெறச் செய்கிறது.
நாயுட்களுக்கு தன்
கு வதுபுட்டுக்கிறது

கேசர் குமரம் க. மகராஜ்

சீலம் சாஸ்திரம், ஆகிரா ஜில்
லாககன், தமிழ் நாடு மாகாண இடம்
களுக்கு ஏஜண்டுகள் :—

சிதிராம ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
செய்தியாயத் : பேஜனாடா : மதுரை

கஸ்கி

ALKI ஜனவரி 6, 1946

4 அணு

கவியாணப் பாலிஸி

உங்களது பெண்ணிற்கு

மிகவும் அவசியமானது. வரதகூட்டை பழக்கம் ஒழிய வேண்டியதானாலும், இது மிகவும் அவசியமாகவே இருக்கும். இன்று மிகவும் கொடூரமான இப்பழக்கம் மூன் காலத்தில் தமது அருமைப் பெண்கள் தங்களுது புக்ககத்தில் சகல செலவுகளையுடனும் வாழ வேண்டும் என்ற பெற்றோர்களின் இயற்கையான நல்லெண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆகையால் கடிய சிக்ரம் ஒரு "கவியாணப் பாலிஸி" செய்து வாங்கிக் கொள்வது மிகவும் புத்திசாலித்தனமான ஒரு காரியமாகும்.

புரா விவங்குக்கும் ஏழதவும்

நாஷனல்

கிளியூரானை கம்பனி ஸ்டிரீட்
7, டவுன்லிங் ஹவுஸ் கவுர்ட், சென்னை.

மதராஸ் பிராஞ்சு:

"நாஷனல் இன்டிஸ்ட்ரிஸ் பில்டிங்"

362, வானபஜார் ரோடு
என்பினனேட்.

சப் ஆபீஸ்கள்:

பெங்களூர் :: மதுரை

தி இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்.

★

தலைமை ஆபீஸ்:

"இந்தியன் பாங்க் பில்டிங்"
வடக்கு பீச் ரோடு, மதராஸ்

★

லோகல் ஆபீஸ்கள்:

என்பினனேட், திருவல்லிக்கேனை
மவுண்டு ரோடு, மயிலாப்பூர்,
தியாகராய நகர், புரவாக்கம்.
ஏழம்பூர்.

சென்னை மாகாணத்தில் எல்லா
முக்யமான இடங்களிலும், பம்
பாயிலும் பிராஞ்சுகளும் சப்
ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

★

வழங்கி வாக்களிக்கப்பட்ட

மூலதனம் ரூ. 68,71,800

சேலுத்தப்பட்ட

மூலதனம் ரூ. 41,09,478

ரிஸர்வ் நிதி ரூ. 56,15,009

டெபாஸிட்டுகள் ரூ. 12½ கோடிக்கு
அதிகம்

★

சகலவிதமான பாங்க் அலுவல்
களும் நடத்தப்படும். மற்ற
விவரங்களுக்குப் பாங்கியின்
எந்த ஆபீஸுக்காவது எழுதி
தெரிந்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர்
செக்ரடரி.

Gordo-Car. (For Cars, Chromium lining of Car, Cycles, Safes, Etc.)

Arrests corrosion, maintains polish. The best shine for chromium lining of Car, Cycles, Safes, Boxes, Etc.

Re. 1/- per tin of about 1 oz.

Gordo-Film. (For Films, Film protector and heat resisting.)

Carbon action ensures strength to resist heat and keeps Film spotless and clean.

Rs. 4/- per tin of about 1 oz.

Gordo-Glashine. (For Car wind-screen, Glasses, Mirrors and spectacles.)

Cleans glasses with high polish. Does not allow mist on glasses. Highly useful for motorists, Railways, Hotels and Household purposes.

Rs. 2/- per tin of about 1 oz.

Trade discount 12½% on one dozen tins. Packing and Postage free for one dozen tins.

— Trade Enquiries Invited: —

**The S. I. T. E. Co.
(Madras) Ltd.,**

64, Mint Street :: P. T. Madras

Grams: "Sitecompy"

Phone: "2417"

இன்னுமா

தற்சமயத்திற்கு குணமளிக்கும் மருத்துகளை வாங்குவது முற்பிரகாரம் வின்.

"புரோகித் கவாஸ ஹரி" தற்சமயத்திற்கு மட்டும் அல்ல "ஆஸ்த்மா" வின் குண காரணங்களையும் கண்டித்து நீடித்த லுஷத்தை அளிக்கும். சாப்பிட ஆரம்பித்ததுமே நினைவில் திருத்தி, நிச்சயமாக அதையும் அடக்கிவைத்து. நாளடைவில் பலத்தையும் கொடுத்து "ஆஸ்த்மா"வை வேரோடு ஒழிக்கும்.

"ஆஸ்த்மா", நினைவில் (கஷ்ட கவாஸம்) முதுகுவலி, தொண்டை கர கரப்பு, இருமல், இன்னம் இதைப்போன்ற கரல் சம்பந்தப்பட்ட வியாதிகளுக்கு "கவாஸ ஹரி" பிளேயின் (நீலப் பெட்டி) சாப்பிட வேண்டும். அஜீர்ணம், வயிற்று உப்பிசம் உள்ள ஆஸ்த்மா வியாதி உள்ளவர்கள் "கவாஸ ஹரி" காம்பெனன்ட் (சிவப்பு பெட்டி) உபயோகிக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு மருத்து கடைகளிலும் கிடைக்கும். 3-6-12, அவுன்ஸ் அளவு களில் குறையே ரூபா 3-6-0; 5-12-0; 10-6-0. ஆக விலை.

தயாரிப்பவர்கள்:

புரோகித் பாரிஸி, கோலம்பூர், M.S.M.

கௌண்டரக்டிவ்ஸ்கள்:

அப்பா அங்கு கோ. காலு பஜர். அமிருத்தானுக் பாரிஸி, கோலித்தம்புநாயக்கன் தெரு.

திருவாய்க்

கட்டாக்கெடு:

K. C. மாத்ர & கோ., மருத்து வியாபாரிகள், கோலம்பூர்.

**புரோகிதஸ்
ஸவாஸதூரி**

சார்லீஸ்

அழகிய
பாக்கெட்டுகளில்
காற்றும் புகாத
உறைகளில்

மில்க் பிஸ்கட்ஸ்

CHARLEY & CO., USILAMPATTI.

பிளாந்த : 158, முனமல்லி ஹோடு, மதராஸ்

எனக்கு
மிகப்பிரியமானது...எப்பொழுதுமே

தேவத்தியான வாசனை, உயர் சுகம்—
இவ்வாண்டு கிறித்த குணங்களால் எக்
வோலும் மிக விருப்பப்படும் அக்
வினி மிட்டாய்கள், ஜனங்களுடையே
கயமாகவே தற்பெயர் சம்பாதித்துக்
கொண்டாகிவிட்டன. எங்கள் உது
தொழிற்சாலைகளில் நாய்கள் டாப்பிகள்,
காமல்கள், ஆனிட் டாப்புகள், குரு
தல் காரமான பெர்பர்மின்டுகள், முத
லிய மிட்டாய் வகையருக்கள் செய்
வதில் ஒவ்வொழிவின்றி வேலை செய்து

வருகிறோம். எனினும், இம் மிட்டாய்
களுக்குள்ள பெரும் கிராக்கியை எங்க
ளால் சமாளிக்க முடிகிறதில்லை. வெகு
சீக்கிரம், வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து வா
வனமுத்த, பூராவும் கயமாகவே இயக்
கப்பெற்ற புதிய இயத்திரங்கள் மூம்
முரமாக வேலை துவக்கி வரும். அப்
பொழுது, நீங்கள் அதிசயிக்கும்படி
யான இன்னுமெத்தனையோ தீனுக
மிட்டாய்கள், அதிகம் இனிப்புவாய்ந்த
வகைகள் உங்களுக்குக் கிடைக்கவாரும்

★ அச்வினி

டாப்ரிகன் (Toffees)—காசமல்கள்—அதிகப்படி காரமான
பெர்பர்மின்டுகள்—பழுவைகளினால் செய்யப்பட்ட பெர்
பர்மின்டுகள்—காப் லைஸெஞ்சுகள்—ஜுஜுபுகள்—ஐக்
கோடெட் பதாம், பிஸ்தாக்கள்—ஆனிட் டாப்ரஸ்
(Acid Drops) — ஜலிங் ஐக் (Iceing Sugar)

இ மஹாலக்ஷ்மி ஷுகர் மில்ஸ் கம்பெனி, லிமிடெட்.
ஹமீரா, கபூர்தாஸா ஸ்டேட்.

தென்னிந்தியாவுக்கு கண்டிப்பழட்டர்கள் :
மெனின், மெய்க்கக் பிரதர்ஸ் (இந்தியா) லிமிடெட்.,
21, லிங்க செட்டித் தெரு : தயாஸ் பெட்டி 21, மதராஸ்.
அர துவவி லீஸாத் பிசுடிஸ், மட்டாசூசேரி, பிராடு, தயாஸ் பெட்டி 47, கொச்சி

அறிவுக்கு விருந்து

கதைக் கோவை (நான்காம் தொகுதி)	
75 எழுத்தாவரின் சிறு கதைகள்	10-8-0
புயல் மறாக்கி டாக்டர்	5-0-0
சதுரங்கம்	1-12-0
இளமைப் பருவம்	1-8-0
கல்லன் வேட்கை	2-0-0
என் சரித்திரம் மகாத்மா காந்தி	3-8-0
வாழ்க்கையே வாழ்க்கை	
— எம். வி. வி.	2-0-0
உல்லாச வேளை	3-8-0
புது மாட்டுப் பெண்	1-2-0
வசந்தன்	2-0-0
தாசிப் பெண் ஏ. எம். பி. ஜயர்	1-12-0
விஜயா சரத் சந்திரர்	3-0-0
ஜான்சி ராணி	
— எம். எம். கப்பிரமணிய ஜயர்	0-8-0
கரட்டுச் சாமு சீதாராமையா	2-0-0
திக்கற்ற இரு குழந்தைகள்	
— பண்டித ச. ம. நடேச சாஸ்திரி	2-8-0
தங்கம்மாள் பூமதி வேங்கடகங்குலி	2-0-0
குழந்தை மனம் த. நா. சேனாபதி	2-0-0
இரு துருவங்கள்	
— சி. ன. கண்டேகர்	5-8-0
எரி நட்சத்திரம்	4-8-0
வாடா விளக்கு க. குருசாமி	2-0-0
கைக் குத்தலரிசியும்	
— மில்லரிசியும் ராஜாஜி	0-10-0
தாவரங்களின் இல்லறம்	
— ராஜாஜி	1-8-0
உரிமையும் கடமையும்	
— ராஜாக்குடின பிள்ளை	2-0-0
ஜனாதிபதி குஸ்வெண்டு	0-12-0
அன்னை கஸ்தூரி	0-12-0
மார்ஷல் ஸ்டாலின்	0-12-0
பால பாரதம்	0-13-0

தபால் செலவு தனி

விற்பனை ஏஜண்டுகள்:—

சக்தி காரியாலயம்

350, வெரைடி ஹால் ரோடு

கோயமுத்தூர்

இதர கம்பெனிப் புத்தகங்களும்
கிடைக்கும்.

அடுத்த விளையாட்டு பந்தயத்தில்

அம்ருதா
ரத்த சுக்தி
தீராவகம்..

கலக்கம், ஆயாசம்
இல்லாமல் நன்கு
விளையாடி வெற்றி
பெறச் செய்கின்றது.
நரம்புக்களுக்கு நன்
கு வலுவூட்டுகின்றது

கேசர் குடாம் டி. மதுராஸ்

நீஜாம் சமஸ்தானம், ஆத்திரா ஜில்
லாக்கன், தமிழ் நாடு முதலிய இடம்
களுக்கு ஏஜண்டுகள்:—

சீதாராம ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்
செகீந்திராயத் : பெஜவாடா : மதுர்